

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Torsdag den 9. december 2004 kl. 17.30

- 590/04 Anlægsbevilling til Kirsebærhavens Skoles 10. klasse miljø
- 591/04 Anlægsbevilling til etablering af demonstrationsprojekt med solcelleanlæg på Ovnhallen og Prøvehallen
- 614/04 Medlemsforslag fra Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Dansk Folkeparti, Venstre og Enhedslisten om realisering af center-tanken ved Katrinedals Skole
- 616/04 Fordeling af et- og tosprogede elever på de københavnske folkeskoler
- 595/04 Sundhedscentre og rygcenter
- 620/04 Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
- 613/04 Indfrielse af deponeringsforpligtelsen for lejemålet, Købmagergade 26 E, i forbindelse med permanentgørelse af forsøgsprojektet, X-Felt
- 628/04 Børneplanen, kapitalbevilling til nye daginstitutionspladser i 3. del af etape 2 - Traditionelle pladser og fleksible pladser
- 635/04 Omprioritering af mindreforbrug i regnskabsprognosen 2004 pr. oktober
- 593/04 Fusion mellem tre almene boligorganisationer, BSB bygge- og boligadministration, Dansk Boligselskab og Administrationsgruppen Danmarks Boligselskab
- 592/04 Endelig vedtagelse af lokalplan "Toften"
- 612/04 Analyse af udviklingsmuligheder i Rådgivende Ingeniører & Arkitekter
- 608/04 Delegation af screening i henhold til miljøvurderingsloven til forvaltningen
- 609/04 Lokalplanforslag "Vanløse Skole" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg
- 492/04 Endelig vedtagelse af lokalplan "Artillerivej Øst" med tilhørende kommuneplantillæg
- 626/04 Støtte til opførelse af i alt 242 almene familieboliger i Ørestad City
- 627/04 Forlængelse af kapitalbemyndigelser
- 601/04 Projektgodkendelse og kapitalbevilling til fjernvarmetunnel fra Amagerværket til Fredensgade
- 600/04 Kapitalbevilling til etablering af forsøgsanlæg med kunstig infiltration af forbehandlet søvand ved Værket ved Regnemark B
- 588/04 Justering af Københavns Energis leveringsbestemmelser for el-net, bygas, fjernvarme og vand
- 587/04 Ændring af anlægsbidrag for etablering af nyt tilslutningssted til Københavns Energis vandforsyning.
- 637/04 Takster for 2005 for husholdningsaffald og for benyttelse af centralsuganlægget i Nyhavn
- 636/04 Berigtigelse af eltaksterne for 2005
- 604/04 Styring af KE-selskaberne
- 603/04 Økonomisk udskillelse af Københavns Energi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

-
- 607/04 Refusion fra Barselsfonden af vikarudgifter under erstatningsferie i visse situationer i forbindelse med barsels- eller adoptionsorlov
 - 594/04 Bevillingsmæssige ændringer mv. til budget 2004 og budget 2005
 - 596/04 Indstilling om placering af udstedelse af identitetskort for unge
 - 611/04 Statusrapport for Københavns Kommunes integrationsindsats
 - 622/04 Deltagergebyr for danskuddannelse for voksne udlændinge m.fl.
 - 623/04 Københavns Kommunes it-strategi 2005-2009
 - 634/04 Overførsel af det resterende udestående vedr. kommunens medfinansiering af nyt skuespilhus på Kvæsthusbroen til staten
 - 631/04 Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
 - 599/04 Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifterne til implementering af elektronisk sags- og journalsystem (eDoc) i forvaltningen
 - 598/04 Flytning af skaterhockeybane i Ryparkens Idrætsanlæg til Nørrebrohallen
 - 597/04 Meddelelse om kirkeligningen år 2005
 - 586/04 Bellevue Strandparks budget for 2005
 - 618/04 Forespørgsel om situationen på Nørrebro - i henhold til § 3 i Borgerrepræsentationens forretningsorden
 - 615/04 Medlemsforslag om at udarbejde langsigtet handlingsplan for plejehjemsboliger og ældreboliger
 - 617/04 Medlemsforslag om at der udarbejdes en investeringsplan for renovering af de københavnske idrætsanlæg
 - 619/04 Medlemsforslag om at Københavns kommune tager initiativ til, at der afholdes en større markering af 200-året for Københavns bombardement, som kulminerede under Rædselsnatten mellem d. 4 og d. 5. september 1807
 - 621/04 Medlemsforslag om at beboerne på Plejehjemmene medinddrages i at formulere en rygepolitik på deres Plejehjem
 - 640/04 Medlemsforslag om, at H:S Bestyrelsen beslutter inden jul (evt. ved skriftlig vøtering) ikke at gennemføre omlægningen af den psykiatriske skadestue på Amager Hospital
 - 578/04 Rokering i udvalg
 - 579/04 Meddelelse om valg
 - 580/04 Indstilling om valg
 - 581/04 Meddelelse om valg
 - 582/04 Meddelelse om valg
 - 583/04 Rokering i udvalg
 - 585/04 Rokering i udvalg
 - 584/04 Rokering i udvalg
 - 638/04 Meddelelse om midlertidigt valg
 - 639/04 Rokering i udvalg
 - 641/04 Meddelelse om midlertidigt valg
 - 642/04 Rokering i udvalg
 - 605/04 Salg af areal
 - 610/04 Genåbning af skole
 - 602/04 Indgåelse af lejekontrakt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

589/04 Overdragelse af bygning
624/04 Fornyet aftale
625/04 Tilvejebringelse af kapacitet
630/04 Ejendomssag
629/04 Børneplanen
632/04 Flytning af børnehave
633/04 Salg

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet.

På sidste møde godkendte vi, at Hanne Nielsen indtræder som suppleant, så jeg skal derfor byde Hanne Nielsen velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

Jeg kan sige, at jeg har modtaget afbud fra Pia Allerslev, Bente Frost, Karen Hækkerup, Finn Rudaizky og Winnie Larsen-Jensen.

Socialdemokraterne har bedt om, at der indkaldes stedfortræder for Finn Rudaizky, som er syg. Peter Kastholm indkaldes, idet der er afbud fra de foranstående på den socialdemokratiske liste. Der indkaldes ikke stedfortræder for Winnie Larsen-Jensen.

Jeg skal bemærke, at Peter Kastholm er rette stedfortræder og er lovligt indkaldt. Er der bemærkninger til indkaldelsen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så jeg skal byde velkommen til Peter Kastholm.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 36 sager, hvoraf 4 sager skal behandles for lukkede døre. Der er udsendt 3 tillægsgagsordener med i alt 17 sager. På tillægsgagsorden 1 er der i alt 12 sager, hvoraf 5 sager skal behandles for lukkede døre.

Forvaltningen har oplyst, at punkt 4 på tillægsgagsorden I (624/04) fejlagtigt er opført på den åbne dagsorden. Jeg skal derfor foreslå, at sagen behandles for lukkede døre.

Jeg har yderligere modtaget 12 sager uden for dagsordenen. Alle disse sager omhandler rokeringer i udvalg og meddelelse om valg. Jeg vil foreslå, at disse sager behandles under ét.

Tillægsgagsorden I er rettidigt udsendt. De tre tillægsgagsordener og listen over sager uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor alle sager er indplaceret i den korrekte rækkefølge, omdelt på pladserne.

Jeg har modtaget en anmodning fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen om, at Susanne Binné og Christina Schønnemann kan overvære behandlingen af de af forvaltningens sager, der behandles for lukkede døre.

Uddannelses- og ungdomsforvaltningen anmoder om, at forvaltningens direktion, Pernille Theut, Christian Sonne, Robert Bergsted og Villy Broe, kan overvære behandlingen af de sager fra forvaltningen, der behandles for lukkede døre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Miljø- og forsyningsforvaltningen har bedt om, at Vibeke Østergaard kan overvære behandlingen af den lukkede sag 633/04, der omhandler et salg.

Fra økonomiforvaltningen har man bedt om, at Peter Knub og Andreas Hare kan overvære behandlingen af sagen vedrørende en fornyet aftale (624/04), som er foreslået overført fra åben til lukket dagsorden.

Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

1) BR 590/04. Anlægsbevilling til Kirsebærhavens Skoles 10. klasse miljø

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 11,6 mio. kr. til etablering af et 10. klasse miljø for 5 linier/klasser ved Kirsebærhavens Skole i de tidligere bibliotekslokaler på skolen. Der anvises dækning for udgiften i 2004 på 0,6 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2004 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for folkeskoler og for udgiften i 2005 på i alt 11,0 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 konto 3.01.3, rådighedsbeløb for folkeskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

2) BR 591/04. Anlægsbevilling til etablering af demonstrationsprojekt med solcelleanlæg på Ovnhallen og Prøvehallen

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 7.615.000 kr. (indeks 104,4) til etablering af et solcelle-demonstrationsprojekt på Ovnhallen og Prøvehallen i Eksempelprojektet i Valby. Anlægsudgiften finansieres dels af Uddannelses- og Ungdomsudvalget dels af eksterne midler (EU-midler, Elkraft mm.). Der anvises dækning for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets andel af udgifterne på i alt 3,47 mio. kr. med 2,30 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2004, konto 3.01.3 Folkeskoler og 1,17 mio. kr. på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 3.01.3 Folkeskoler, samt at der gives en indtægtsbevilling på i alt 4.145.000 kr. fra EU, El-Kraft og Sol 1000. Indtægten konteres på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005, konto 3.01.3 Folkeskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

3) BR 614/04. Medlemsforslag fra Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Dansk Folkeparti, Venstre og Enhedslisten om realisering af centertanken ved Katrinedals Skole

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Indstilling om at flytte børnehavegruppen der pt. er placeret i Høstveds Have til en anden institution i lokalområdet.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget) (Standsningsret)

Michael Rosenmark (C): Hvorfor har De Konservative standset deres eget medlemsforslag? Det er et meget godt spørgsmål, og det vil jeg da gerne forklare.

I sin tid, da vi blev præsenteret for den her centertanke, så syntes vi, det var et forrygende forslag. Per Bregengaard var forfatter på forslaget, og det var vi da forholdsvis trygge ved, så trygge at det i hvert fald var det, der skete.

Inden forslaget kom på vores fællesmøde den 17., så fik vi en henvendelse fra nogle forældre, og vi fik også nærlæst dette forslag. Der fandt vi ud af, at der var en fejl i forslaget, og jeg vil godt læse op her. Der står:

”Med henblik på at skaffe den nødvendige kapacitet til at gennemføre centertanken er det nødvendigt at flytte børnehavegruppen, der p.t. er placeret i Høstveds Have, til en anden institution i lokalområdet.”

Det er simpelt hen ikke rigtigt, det er ikke nogen nødvendighed. Det her er ikke et spørgsmål om et enten-eller: Enten kan vi have en børnehave, eller også kan vi have en centertanke. Der er faktisk mulighed for både-og.

Det fandt vi ud af inden mødet, og vi mødte fortrøstningsfuldt op og troede, at det kunne vi da nok overbevise resten om. Det var nok lidt naivt, fordi vi blev mødt af lidt en mur; man ville ikke rigtig høre på, at der var et både-og, og det her skulle bare stemmes igennem. Så vi så ikke anden mulighed end at standse sagen, få muligheden for at forklare det her lidt bedre og så skaffe nogle flere oplysninger. Så står vi så her i dag.

Vi har så stillet nogle spørgsmål til forvaltningen og har fået bekræftet, at der findes et både-og. Det er muligt at lave de her manglende klubpladser ude ved Høstveds Have og der ved bevare børnehaven. Det vil koste ca. 1,6 mio. kr., og det er et slag på tasken. Så har vi de nødvendige klubpladser til den her både-og-løsning.

Samtidig er man fri for at flytte børnehaven, og det vil sige, at så er vi fri for at bygge 22 børnehavepladser et andet sted i kommunen, og 22 børnehavepladser et andet sted i kommunen koster altså i anlæg noget, der ligner 6-7 mio. kr. Så ved at ofre 1,6 mio. kr. sparer vi de her 6-7, altså har vi sparet 5 mio. kr.

Så er det lige pludselig ikke en både-og-løsning, så er det en både-og-og-løsning, det er en win-win-win-situation, og vi kan, som Per Bregengaard siger, både blæse og have mel i munden, og vi kan endda råbe hurra samtidig.

Så det er vores indgangsvinkel til det her. Vi synes, at forslaget bærer præg af at være lidt sjusket, tingene er ikke undersøgt ordentligt, så derfor vil vi gerne foreslå, at vi sender forslaget tilbage til begge udvalgene, så vi kan få en ordentlig behandling af det her.

Jakob Hougaard (A): Vi står med en mærkværdig sag, fordi stort set alle partierne her i Borgerrepræsentationen, herunder også De Konservative, som Michael Rosenmark har været inde på, har stået sammen om at få dette forslag bragt frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Vi vil så i modsætning til De Konservative fastholde forslaget, for vi synes egentlig, at den grundlæggende tanke og også det, der skal få forslaget ført ud i livet, grundlæggende er den rigtige løsning.

Centertanken går jo ud på at skabe et nyt og tredje fritidscenter i tilknytning til Katrinedals Skole i Vanløse, og det betyder, at børnene kan gå samlet fra skole til fritidshjem. Det er et ønske, der har været udtrykt gennem flere år i bydelen, uden at det dog har været muligt at finde en løsning.

En af de blokeringer, der har været for at finde en løsning, har jo været den klassiske med, at den ene institution, der er tale om, nemlig Høstveds Have, har været knyttet til én forvaltning, mens de andre institutioner har været knyttet til uddannelses- og ungdomsforvaltningen, og der har vi jo allerede erkendt, at det er svært at få forvaltningerne til at snakke sammen.

Så nu kommer forslaget, og der er det jo, som det fremgår af sagsmaterialet, et forslag, der består af to dele, og det var De Konservative vel også klar over, da de satte sig på som medforslagsstillere, nemlig at man skal sammenlægge Akacielunden med Høstveds Have, og at man skal udfase børnehavedelen, som jo består af 22 børnehavepladser.

Det kan lade sig gøre, fordi de seneste prognoser viser, at der er en overkapacitet af børnehavepladser i Vanløse, og det er også uddelt en oversigt fra børn og unge-området på bordene, der viser, at i løbet af 2 år vil man kunne opsuge de 22 børnehavepladser på de eksisterende institutioner.

Se, det er så sagens kerne, at alle siger, at de er tilhængere af centertanken, men sagen er jo, at hvis man vil centertanken, så er det nødvendigt at omlægge børnehavedelen for at få den tilstrækkelige størrelse, nemlig altså et center med omkring 100 fritidshjemspladser og 70 fritidsklubpladser.

Det eneste forslag, der er blevet lagt på bordet her, er det forslag, som vi har stillet, og der er ikke rigtig finansiering til andre forslag. Jeg frygter, at det her bare ender i en syltekrukke, hvor man kan sidde og kævle-bævle i det næste lange stykke tid omkring økonomi uden at der kommer en løsning, og så kommer der igen til at gå år efter år, hvor man har disse problemer omkring Katrinedals Skole.

Jeg vil gerne citere Hans Jørgen Nielsen, som er formand for skolebestyrelsen på Katrinedals Skole. Han har nemlig givet politikerne et godt råd i Vanløse Bladet, og da det nok ikke er alle her, der læser Vanløse Bladet, vil jeg videregive den besked til den konservative ordfører. Skolebestyrelsesformanden siger:

”Hvis man vil ofre sammenhængen mellem skole, fritidshjem, fritidsklub og klub for 700 børn, fordi man vil holde hånden over en lille børnehave i lokalområdet, hvor der er masser af ledige børnehavepladser, ja, så er det da en ærlig sag, men så skal man sige det højt.”

Vi vil gerne fra Socialdemokratiet sige højt, at vi støtter centertanken, og vi støtter også et konkret forslag, som kan realisere centertanken, og det er det, vi skal stemme om i dag. Jeg håber da også, der er flertal for det i dag.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Vi står her med en sag, hvor ikke alle kan blive enige. Alle kan dog blive enige om, at vi skal træffe et valg nu. De beder om, at vi ikke udsætter sagen mere, også selv om beslutningen måtte gå dem imod. Det er vigtigt, vi får en afklaring, fordi sagen har kørt i flere år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Vi i SF har valgt at støtte denne centertanke i dens fulde udstrækning. Det vil sige, at vi skaffer både klubpladser og fritidshjemspladser. Derfor er der et behov for at kunne realisere nogle klubpladser; ellers får man ikke centertanken i sin fulde udstrækning. Det kan heldigvis lade sig gøre, fordi vi er i den situation, at der er børnehavedepladser nok i området.

Som jeg har forstået Konservative i det, der er sagt her fra talerstolen, så foreslår de, at man i stedet for bygger nye klubpladser og så bevarer børnehavedelen. Det synes jeg, der er flere gode grunde til at gå imod. For det første vil det umiddelbart give ekstra udgifter til byggeri, som vi nu undgår. Som det også blev sagt, vil det koste 1,6 mio. kr., for en omdannelse af børnehavedepladserne. Så kan vi nøjes med en mindre udgift, men en ny klubbygning vil også give et mindre legepladsareal, den er lille nok i forvejen.

For det tredje er der en væsentlig grund til ikke at bygge på grunden, nemlig den, at naboerne til Høstveds Have skriftligt er blevet givet tilsagn om, at det areal, der støder op til deres baghave, ikke må benyttes til legepladsaktiviteter. De naboindsigelser er endda skrevet ind i selve indstillingen til BR, da det blev besluttet at opføre Høstveds Have. Nu kan man så spørge, om De Konservative mener, at vi skal overhøre de indsigelser, om De Konservative vil stå forrest, når de her protester fra villaejerne strømmer ind.

Men alt i alt synes vi, der er gode grunde til at støtte forslaget. Alle kan ikke blive enige, men vi synes, at centertanken er rigtig.

Nu har jeg så også forstået, at det her ikke kan vedtages som en endelig beslutning, men det er en hensigtserklæring, som så senere skal udmøntes i udvalg, og jeg vil i den forbindelse sige, at det er vores holdning, at der selvfølgelig skal laves en ordening, så de forældre og børn, der er i børnehavedelen i Høstveds Have nu, ikke bare skal flyttes, men at der skal laves den bedst mulige overgang for dem. Det vil vi bringe frem, når sagen så kommer til udvalget.

Tanwir Ahmad (B): I Det Radikale Venstre går vi også ind for brydning af grænseflader mellem skole og fritid, helhed i børnenes dag, sammentænkning af skole og fritidshjem. Det er nogle af de budskaber, vi har sendt til skoler og fritidshjem i kommunen. Vi ønsker at tilbyde børn en sammenhængende dag, hvor klassen er samlet i skole, fritidshjem og klub. Det har hidtil ikke kunnet lade sig gøre på Katrinedals Skole.

Hvert år skal der fordeles 3 klasser i 4 fritidshjem, 3 store og et lille, og det betyder, at mindst en klasse på hver årgang bliver splittet på 2 fritidshjem. At man på den måde er nødt til at splitte klasser og kammerater år efter år, har store konsekvenser. Det har konsekvenser for børnene, konsekvenser for forældrene, konsekvenser for lærerne og pædagogerne og for sammentænkningen af skole og fritidshjem. Børnene kan ikke være sammen med deres klassekammerater efter skole. Vi kan ikke lave reel sammentænkning, hvor lærere og pædagoger tænker i helheder med børnene. Man kan ikke lave undervisning og læringsforløb i fællesskab, og skole og fritidshjem kan ikke blive faste og tætte samarbejdspartnere.

Vi støtter derfor i Det Radikale Venstre løsningen, at Høstveds Have og Akacielunden lægges sammen til én institution. Det vil være med til at skabe den struktur og sammenhæng i børnenes liv, som vi ønsker os.

Vi kan heller ikke tilslutte os Konservatives forslag om at sende det tilbage til udvalget.

Borgmester Per Bregengaard: Når vi vedtager denne sag forhåbentlig i aften, så vedtager vi, at man realiserer centertanken ved Katrinedals Skole, og så går forvaltningerne i gang

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

med at realisere det. Er der budgetmæssige ting forbundet med det her, jamen så forelægges det selvfølgelig udvalg og i fornødent omfang Borgerrepræsentationen.

Man går også i gang med at realisere det, der skal ske omkring børnehavegruppen i Høstveds Have. Det fremgår her af indstillingen, at det er nødvendigt at flytte børnehavegruppen. Men man kan forestille sig forskellige løsninger på det, og det skal selvfølgelig forhandles med forældrene i denne børnehavegruppe. Det kunne jo være, der var en mulighed for nu til sommer, til næste år at flytte børnehavegruppen samlet ind på en institution, og det kunne være den optimale løsning for de involverede parter.

Man kunne også forestille sig en sivning, at børnene, efterhånden som de gik i skole, gik ud af børnehavegruppen, og tilbage blev en meget lille gruppe til sidst, man så må diskutere med forældrene: Hvordan synes I nu, den optimale løsning er.

Det er det spørgsmål om, hvad vi vedtager, og spørgsmålet om, hvad der skal ske fremover. Jeg er her helt på linje med familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren.

Så vil jeg sige, at De Konservative er jo nogle underlige starutter, fordi de er medforlagsstillere på et forslag og har skrevet under på det, hvor det ikke er nogen fejl, det er helt bevidst, at der står det om børnehavegruppen i Høstveds Have. Men de har åbenbart ikke tænkt over det, de skrev under på, og det kan jo ske nogle gange. Det er sådan den første lidt besynderlige ting.

Så behandler vi den her sag i udvalget, og det, der sker, er, at De Konservative foreslår den sendt i Borgerrepræsentationen ved standsningsretten, sådan så den kan afgøres her. Og gud døde mig, om De Konservative så ikke foreslår, at den skal behandles i udvalget. Altså det hænger ikke rigtig sammen, den måde, man gør tingene på.

Var der ting, De Konservative mente var uoplyst i sagen, så skulle de selvfølgelig ikke have standset sagen, men stillet spørgsmål til sagen, eventuelt bedt om at få den udskudt, så ting, som ikke kunne afklares, skulle blive afklaret. Men at sende den i BR og så tilbage til udvalget, hvor den jo sikkert bliver standset en gang til af De Konservative for at komme her tilbage, er altså et absurd teater at opføre.

Enhedslisten stemmer imod udvalgshenvisning. Dels synes vi, det er lidt et absurd teater, De Konservative opfører, men det er også for at bringe ro om situationen, altså det er ikke særlig sjovt for nogen af parterne derude, at det politiske ligesom kører frem og tilbage. Jeg synes, at hvis De Konservative skulle gøre bare lidt fornuftigt i denne sag, så var det i hvert fald at trække deres forslag om udvalgshenvisning.

Jeg har sagt, hvad jeg mener, man skal gøre omkring børnehavegruppen i Høstveds Have. Jeg mener, det er fornuftigt at udfase den. En forholdsvis stor institution med en meget lille børnehavegruppe er ikke særlig harmonisk; den bliver jo en underlig blindtarm på det der store fritidshjem-klub-foretagende.

Hvis man har brug for et lille, beskyttet miljø, så tror jeg ikke, det er det, man opnår ved de her sammenbragte institutioner. Det er jo en af de ting, som Høstveds Have-børnehavegruppen slår på. Der findes, som Trine Schaltz har bedt om oplysninger om, altså andre børnehainstitutioner i området, som er et meget lille miljø, som nogle børn har det udmærket med, andre vil gerne have lidt større miljøer at færdes i.

Så er der det, som andre også har været inde på, at man kan jo sige, hvor meget er der brug for ude i Vanløseområdet, men også det der med at udbygge en institution på grunden, som ikke er så vanvittig stor. Og det betyder jo, at byggeriet optager friareal, men altså også,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

at der skal være plads til 22 ekstra børn, som skal tumle sig på den her grund, og at de måske også har brug for et lidt mere afsondret miljø end de større fritidshjems- og klubbørn.

Så gennemgående synes jeg, det er en meget, meget dårlig ide. Jeg vil henvise til Vanløse Bladet, hvor der er et indlæg af Stig Jensen, som er medlem af bestyrelsen i Høstveds Have, og som er et mindretal i den bestyrelse, men argumenterer for, at det her, som De Konservative står for, og det, som flertallet i bestyrelsen i Høstveds Have lægger frem, er han faktisk ikke enig i. Altså der er nogle i Høstveds Have, der kan se, at det her er ganske fornuftigt.

Det, der også gør sig gældende, er, at det er et meget stort ønske fra de andre fritidsinstitutioners side og fra skolens side, at vi realiserer dette projekt.

Louise Frevert (O): Først da denne sag blev præsenteret for udvalgets medlemmer, så tænkte jeg ”centertanke”. Det sådan fører tankerne hen på sådan en centralisme, kommunisme, sådan noget, så jeg tænkte, det her er sådan en rigtig Per Bregengaard-idé det her. Men efter at have læst lidt nærmere på teksten, kunne jeg godt se, at der faktisk er noget yderst fornuftigt i det.

Jeg må ærligt indrømme, at for én gangs skyld her fra talerstolen har jeg virkelig hørt borgmester Per Bregengaard sige sådan nogle fornuftige ord, så jeg kan tilslutte mig næsten hvert et ord, som borgmesteren siger. Men jeg tror også, det bliver den eneste gang her i dag, at det sker. Men det vil jeg godt have lov til at tilslutte mig, så jeg i hvert fald ikke skal være den, der trækker mødet ud her i aften. Der er så mange punkter på, så jeg synes, man bør fatte sig lidt i korthed.

Det, jeg kan blive rasende over, er, hvordan De Konservative simpelt hen kan finde på den her ævlen og bævlen heroppefra. De har haft så lang tid til at tænke over denne sag og kunnet læse på den. Oven i købet siger Michael Rosenmark, at der er tale om dårlig planlægning. Så vil jeg nok sige, at De Konservative kunne da ærlig talt godt have læst lidt bedre på teksten, inden de mødte op til mødet, og så kunne de i hvert fald under udvalgmøderne i de pågældende forvaltninger have været forberedt lidt bedre, så de ikke havde behøvet den her ævlen og bævlen her i aften.

Helt ærligt: Jeg synes, det er at spille folks tid på denne her måde. Det burde I altså skamme jer lidt over. Jeg er sur over det, og det tror jeg også andre er, men de siger det måske ikke så bombastisk. Jeg synes, det er spild af tid. Foreløbig har vi brugt 30 minutter på det her, og vi kommer sikkert også til at bruge 30 minutter mere.

Det her er jo alle tiders ide. Det her er jo samtænkningssideen, det, som vi og De Konservative og Venstre har plæderet for i årevis. Det er jo lige nøjagtigt det, det hele drejer sig om, sammentænkning. Det ved jeg jo fra De Konservative i det udvalg, hvor de har siddet i så lang tid.

Så jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg synes, at I simpelt hen skulle trække det her. Og så oven i købet tage det tilbage til udvalget, vorherre bevares!

Abderrahman Ben Haddou (D): Nu er det jo første gang, at CD kan komme til at sige, hvad de mener om dette forslag, og jeg kan kun sige, at det er meget positivt, og CD støtter indstillingen fuldt ud.

Men der er det problem i det her – der kommer også en anden sag senere – at de partier, som ikke sidder i udvalget, kommer til at fremstå, som om de ikke støtter en sådan indstilling

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

eller beslutning. Jeg vil altså opfordre til, at man nogle gange også tænker på de små partier, ikke for den sags skyld kun CD, men også f.eks. Venstre 2, som er repræsenteret ved Bente Frost.

Jeg behøver ikke at holde et langt foredrag om fordelene ved det her. Det afgørende for, at CD støtter det her, er, at det er barnet alene, der bliver sat i centrum, det er det behov, der bliver dækket, og forældrenes for den sags skyld.

En sammentænkning og en helhed, som det også blev sagt af Louise Frevert heroppefra, er det, som er det vigtigste i denne sag, og derfor støtter selvfølgelig CD denne indstilling, som den er.

Mogens Lønborg (C): Det er længe siden, man har hørt så meget udenomssnak som her i denne sag. Jakob Hougaard går på talerstolen og begynder at snakke om centertankens velsigelser, som om standsningen handler om centertanken. Jeg har ikke hørt magen til forvrøvlet måde at opfatte tingene på. Han refererer til Vanløse Bladet, hvor alle er enige i centertanken, ja, det er vi som medforslagsstillere, skulle jeg hilse og sige. Nu håber jeg, at det er sidste gang, det er nødvendigt for os Konservative at slå fast, at vi går altså ind for centertanken – vi går ind for centertanken – vi går ind for centertanken.

O.k., så er det, vi er blevet opmærksomme på den lille passus, der står, om, at det er nødvendigt at smide 22 børn ud af Høstveds Haves institutionsmiljø. Det er det, vi sætter spørgsmålstegn ved, nemlig om vi samtidig med centertanken skal lukke en institution. Det er det, det drejer sig om i denne sag, og ikke noget som helst om centertanken. Så lad os være fri for den diskussion, det er kun at afspore denne debat.

Vi finder ikke, at der er argumenteret for nødvendigheden af, at denne institution skal lukkes.

Og så kommer vi til det finurlige, fordi sådan en snakken omkring denne sag har vi så fået at vide, jamen det var af økonomiske grunde. Det er jo interessant, al den stund det her medlemsforslag ikke med ét ord nævnedes økonomi. Hvis man ønsker at forsinke centertanken, kære Jakob Hougaard m.fl., så skal man gøre som her, at man tager først nogle principper, og så bagefter skal man så til at begynde at regne på det.

Vi når langt ind i det nye år her, Jakob Hougaard, før centertanken kan realiseres, for jeg går ud fra, og det er også blevet bekræftet både af forvaltningerne og BR-sekretariatet, at naturligvis har en vedtagelse i dag ingen umiddelbar retskraft, for vi ved ikke, hvad vi stemmer om, vi ved ikke, hvor meget det koster, der er ikke anvist en finansiering til noget som helst. Det er derfor, vi har foreslået at sende den ned i udvalget for at få de beregninger klarlagt.

Hvis det er sådan, at der er forståelse i forsamlingen for, at det under alle omstændigheder sker, jamen så behøver vi ikke den udvalghenvisning, fordi så kommer den under alle omstændigheder. Vi ville bare være sikre på, at der ikke i forsamlingen her er en opfattelse af, at når vi i aften går hjem, så kan man sende en meddelelse ud til hele offentligheden om, at nu bliver der altså flyttet 22 børn. Vi ved det ikke endnu. Nu bliver der det ene og det andet, vi har ikke økonomien, vi kan ikke gøre det, så enkelt er det. Det er altså noget, der er bekræftet både af forvaltningen og BR's Sekretariat osv., så det bliver man altså nødt til at bøje sig for.

Så jeg håber, at der er forståelse, interesse for, at vi, når denne sag, som vi i princippet er enige i, kommer til udvalgsbehandling, får lavet nogle alternative beregninger på økonomien. Ingen i denne sal ved jo, hvad det koster. Man siger nok, at det er billigt at flytte 22 børn og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

lave 35 nye fritidshjemspladser, men det har man strengt taget ikke noget belæg for at sige. Altså før man begynder at regne på det, kan man altså ikke begynde at sige, at det ene er dyrere end det andet. Det må være almindelig logik for selv dem, der sidder herinde i salen.

Så derfor, når det kommer i udvalg, bliver der lavet beregninger, det vil vi i hvert fald kræve, så man kan se sort på hvidt, hvad de her ting koster. Det virker, som om de der 22 børn, der går ude i den her daginstitution, er sådan lidt i vejen. Nu skal man have tromlet en centertanke, som i øvrigt er ganske fornuftig, igennem, og så er der lige 22 børn, der sådan kommer lidt i vejen, og så smider man dem et andet sted hen.

Det er altså ikke maskiner; det er børn og forældre og familier, der pludselig sådan med et slag får deres dagligdag ændret totalt, fordi plantækningen her ikke kan rumme også at tænke, kunne man ikke finde en løsning for de 22 børn i den her børnehavegruppe, sådan så de også kunne være der, hvor de er, og så bygger man altså pladser til de her 35.

Så bliver det rigtig morsomt, når man så hører argumentet, at nu har man altså overkapacitet i Vanløse. Nuvel, det er der vist nogle af os, der har sagt længe, at børneplanen har indbygget nogle overkapacitetsproblemer. Det er jo ikke kun Vanløse. Vi har jo også set en institutionsleder ude på Amager stå og skrike om, at de mangler børn, og man bygger løs. Det er ikke mange måneder siden, familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren var ude og klippe snoren over til en ny institution såmænd i Vanløse, og der er vist yderligere en på bedding. Det viser igen, hvordan planlægningen omkring børneplanen er fuldstændig og aldeles godnat.

Nu skal 22 børn så med den argumentation, at man har fået bygget for meget, smides på porten. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ikke flere i 1. runde; vi går videre til 2. runde.

Michael Rosenmark (C): Jeg er da glad for, at vi standsede den, fordi det viser sig nu her af debatten, at det ikke er lykkedes os i udvalget, selv om vi forsøgte at forklare, hvad det her går ud på, og hvorfor vi har gjort, som vi har gjort. Nu har jeg så forsøgt igen, og det er så stadig væk ikke lykkedes, kan jeg forstå.

Tanwir Ahmad kommer med et meget fint indlæg om, hvorfor centertanken er så fantastisk. Vi er fuldstændig enige. Det er bare ikke det, vi står her for at diskutere i dag, så det synes jeg var lidt malplaceret.

Til Jakob Hougaard: masser af børnehavepladser i Vanløse. Hvorfor åbner der så 44 nye pladser på Skjulhøj Alle til næste år? Det forstår jeg ikke, hvis der er masser af pladser.

Til Per Bregengaard: Jamen vi standsede den, fordi vi formåede ikke at komme ud med budskabet, vi var ikke dygtige nok til at fortælle jer, hvad det var, vi ville, i udvalget. Vi blev så også cuttet lidt af. Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var kommet i dårligt selskab og var sådan lidt hurtig til at cutte os af. Så vi fik ikke rigtig formået at sige, hvad vi ville, og derfor standsede vi den og forsøger så igen i dag.

Så mener vi, den skal tilbage til udvalget også, fordi der skal økonomi på, og så fordi vi synes, det er noget sjusk, det her, det kan gøres bedre.

Til Louise Frevert: Jeg er ked af, at jeg har spildt din tid, men hvis vi tager det sådan over de sidste 3 år, så er jeg nok ikke den, der har spildt mest af jeres tid herinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester **Per Bregengaard**: Se, det forholder sig sådan med Mogens Lønborg, at han har jo en temmelig livlig fantasi, jeg vil endda sige måske endda en lidt betændt fantasi.

Jeg stillede mig herop i 1. runde og sagde, altså Mogens Lønborg kører på, at det er nødvendigt at smide 22 børn ud af Høstveds Have. I 1. runde stillede jeg mig op og sagde, jamen vi skal finde en løsning, som er tilfredsstillende for forældrene. Er det sådan, så man kan flytte hele gruppen på en gang, jamen så kan det godt være, det er det, forældrene foretrækker, så skal vi gøre det. Er det en sivemodel, hvor vi siger, jamen gruppen består, og den bliver mindre til sommer, hvor nogle af dem med garanti skal i skole, jamen hvornår er gruppen nede på en størrelse, sådan så forældrene synes, det er et lidt snævert miljø, de her ting?

Så vi er meget åbne over for en forhandlingsløsning. Der er jo ingen, der er interesserede i at skade 22 børn, men man kan jo dramatisere det ved at sige, at der skal smides 22 børn ud.

Det med de økonomiske grunde til det: Jeg tror, det især er De Konservative, der har opfundet historien om, at der er økonomiske grunde til, at vi gør de her ting. De er ikke skildret i det medlemsforslag, som De Konservative har været med til at stille. Jeg stillede mig op i 1. runde og sagde, at jeg syntes, der er nogle gode pædagogiske grunde til det, at det ikke er særlig godt at have en stor institution med en meget, meget lille blindtarm, sådan opfatter jeg det, som er en børnehavegruppe.

Det, man kan undre sig over, er jo så De Konservatives argumenter om, at man har forbygget sig ude i Vanløseområdet, og så gud hjælpe mig siger de: Lad os nu bygge endnu mere, fordi vi skal have bevaret den her. Jamen jeg synes bare, det er ulogisk, og jeg peger bare på det ulogiske i argumentationen. Man jo ikke argumentere både fra den ene side, at man har forbygget sig, hvis man mener det, og så skal man altså bygge mere, fordi det er de andres skyld. Altså jeg synes ikke, Mogens Lønborg her varetager borgernes økonomiske interesser, hvis man skal sige det på den måde.

Jeg vil godt bekræfte, hvad jeg sagde heroppe i 1. runde, at nu vedtager vi ligesom en principbeslutning om, at det her er det, vi vil, og i det øjeblik der skal bruges kroner på det, jamen så skal det jo op politisk, vi kan jo ikke begynde at afholde udgifter, som ikke er politisk vedtagne. Jeg vil godt garantere Mogens Lønborg, at det her foregår lovmedholdeligt og efter de forskrifter, vi har i Borgerrepræsentationen, at konsekvenserne af denne vedtagelse kommer op i udvalget, hvis der skal flyttes kroner og bevilges kroner.

Så forstår jeg Mogens Lønborg sådan, at hvis denne garanti gives, så trækker Mogens Lønborg udvalghenvisningen. Det synes jeg er fint. Det, jeg så ikke rigtig forstår i Den Konservative Gruppe, er, at Rosenmark stiller sig op og siger, at man stadig væk vil have henvist den til udvalget. Så jeg synes, der lige er nogle ting, Den Konservative Gruppe skal overveje, inden den dummer sig for tredje gang.

Mogens Lønborg (C): Ja, dumme sig tre gange, hr. Per Bregengaard, det er jo langt fra det antal gange, Enhedslisten har dummet sig i denne periode, men lad det nu ligge, lad det nu ligge.

Det her handler som sagt om lukning af en børnehave, og der er det, vi er imod alene af den grund, at man ikke ved, hvad økonomien i det er. Jeg synes, det er farceagtigt, at man sådan uden at kende til tallene har en eller anden forestilling om, at det nok er det billigste, og så lukker man institutionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Det var da vældig positivt at høre borgmester Per Bregengaard tale om, hvor åben han var over for at imødekomme forældrenes ønsker. Der kunne jeg så godt tænke mig at spørge borgmesteren, om den åbenhed også går lige præcis dertil. Hvis forældregruppen eller et flertal i forældregruppen ønsker at forblive der, hvor de er i dag, vil Per Bregengaard så stadig væk have den her åbne holdning til forældrenes ønske om, at de børn skal ikke komme i klemme, fordi man i øvrigt ønsker at gennemføre en ganske fornuftig centertanke? Der var den igen. De Konservative synes, det er en ganske fornuftig centertanke, men vi synes ikke, 22 børn skal ofres på det alter.

Det er sådan set the point i denne sag. Hvor har det været svært at få det point frem, men jeg håber, at det er ved at lykkes.

Men jeg vil gerne høre Per Bregengaard svare på, om åbenheden fra hans side også gælder, at børnehavegruppen bliver, hvor den er.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så går vi til 3. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil sige til Mogens Lønborg, at det gør den. Det kunne måske være en god ide, hvis Mogens Lønborg hørte efter, fordi så kunne det være, der ikke var nogen misforståelser. Min åbenhed gælder forældregruppen, hvad den vil.

Hvis vi snakker om forældregruppen, de nuværende forældre, hvad de vil, de tages med på råd. Hvis de ikke er interesserede i, og jeg ved ikke, om der er nogen muligheder for det, at blive flyttet samlet over, jamen så bliver de i institutionen, og så fases det ud efterhånden, og så på et tidspunkt når man jo ned på en meget lille gruppestørrelse, hvor det ikke er særlig interessant at være børnehagegruppe. Og der finder man en løsning for de her børn, og man finder, vil jeg tro, en samlet løsning for børnene. Så det vil jeg godt love, Mogens Lønborg.

Hvis han mener, at der skal være en børnehagegruppe fremover, så der skal optages nye børn i denne børnehagegruppe, jamen så er jeg ikke enig, fordi vi mener, at børnehagegruppen skal nedlægges. Men jeg vil godt garantere første gang, vi behandler de her forældre ordentligt, vi spørger dem, hvad de vil, vi forhandler med dem og finder frem til en løsning med dem.

Den garanti vil jeg gerne give, og så stemmer Mogens Lønborg for dette forslag, og det er jeg faktisk glad for, fordi han er åbenbart enig i, at det ikke er så heldigt med en permanent børnehagegruppe i denne institution. Det vil jeg gerne takke Det Konservative Folkeparti for.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 5. 7 undlod.

For stemte: A, B, D, F, O og Ø.

Imod stemte: C.

Følgende undlod at stemme: V.

Såfremt sagen får bevillingsmæssige konsekvenser, skal den forelægges Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen på ny.

=====

4) BR 616/04. Fordeling af et- og tosprogede elever på de københavnske folkeskoler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Indstilling om, at politikken for en mere ligelig fordeling af et- og tosprogede elever på folkeskolerne godkendes, idet politikken samt de foreslåede initiativer optages i et nyt bilag til vedtægten for styrelsen af folkeskolerne i Københavns Kommune, at den frie kapacitet på Brønshøj Skole, Husum Skole, Korsager Skole, Sortedamskolen, Øster Farimagsgades Skole og Vibenshus Skole prioriteres anvendt til gruppevis integration af tosprogede elever ved indskrivningen til børnehaveklasse på baggrund af et opsøgende arbejde, samt - hvis der er plads - yngre søskende til elever, der allerede er optaget på skolerne, at der med udgangspunkt i fordelingspolitikken igangsættes et 5-årigt udviklingsarbejde med fordeling og magnetskoler i Brønshøj-Husum samt på Indre Nørrebro i samarbejde med Indre Østerbro, at forvaltningen iværksætter en brugerundersøgelse af kommende skolebegynderforældres ønsker til en god folkeskole, og at resultaterne indgår i en udmøntning af magnetskolekonceptet, at der ved en mere ligelig fordeling af et- og tosprogede elever tages hensyn til modtagelsesklassernes skoleplacering og udslusningen af elever til normalklasser, samt at forvaltningen årligt fremlægger en status for resultaterne af den kommunale fordelingspolitik for Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Udvalget understreger, at søskendehensynet er indarbejdet i vurderingen af kapaciteten i forbindelse med forslagene vedrørende B-skoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Jakob Hougaard (A): Borgerrepræsentationen skal i dag vedtage en ny fordelingspolitik for tosprogede elever på de københavnske skoler, og det er i mine øjne en af de vigtigste politiske beslutninger på skoleområdet, som jeg i hvert fald har været med til at træffe i den tid, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen. Det er et klart opgør med den etnisk og socialt delte skole, som i dag betyder, at mange børn og unge ikke har lige muligheder for uddannelse.

Det er samtidig en håndsækning til de mange københavnske forældre, som i dag reelt har fået frataget deres lokale folkeskole, og der tænker jeg bl.a. på de forældre på Nørrebro, som i dag er tvunget til at vælge private skoler eller tage deres børn ud af bydelen, simpelt hen fordi de lokale folkeskoler er blevet så etnisk og socialt skævdelt, at det går ud over undervisningskvaliteten og børnenes sociale udvikling.

Selv om forældre-netværket "Brug folkeskolen på Nørrebro" har gjort en forbilledlig indsats for at ændre mønsteret, så er det samfundets ansvar og dermed vores opgave at ændre hele billedet.

Den nye fordelingspolitik tager fat om disse problemer. Pilotprojektet med magnetskoler er første skridt på en vej, som på længere sigt vil styrke hele den københavnske folkeskole. Prøv at smage på ordet magnetskoler. Det er jo tankevækkende, at vi bruger det samme begreb som i Århus, for i København er det målet at skabe en mere jævn fordeling af de tosprogede børn, så de kan møde danske skolekammerater, mens man i Århus har et andet udgangspunkt, nemlig i den nære skole, som man så styrker.

Men altså man kan jo sige meget om magnetskolerne. Det er et begreb, vi har lånt fra USA, og vi har selv til opgave at definere, hvad det er vi mener med det, vi gør i København, med den københavnske model. Det er klart, at i København skal vi gøre noget radikalt anderledes.

Magnetskoleforsøget iværksættes i to områder i København, og som det også fremgår af indstillingen, ja, så er der tale om en hel buket af forskellige initiativer. Senere i processen så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

bliver der ganske givet brug for andre og nye initiativer. Her er det vigtigt for mig at understrege, at Socialdemokratiet i princippet er åbent over for alt, som kan medvirke til at bryde den negative og socialt opdelte skole.

Det er også baggrunden for, at vi har stillet et forslag, som også indgår i indstillingen, om, at man skal kigge nærmere på den såkaldte Albertslundmodel. Det er igen, fordi vi ikke på forhånd vil afvise, at vi kan tage ved lære af noget af det, man gør i andre kommuner. Lad os da få det på bordet, lad os få det belyst i stedet for at afvise det.

I Albertslund fordeler man børnene ud fra en sprogttest, mens vores magnetskoleprojekt, som vi arbejder med et fordelingskriterium til, går på graden af integration i børnehaverne. Det kan jo godt være, at vi på længere sigt skal arbejde med nogle andre kriterier, for sideløbende med dette projekt har vi jo også en debat om fordelingspolitikken med hensyn til børnene i børnehavealderen. Så lad os da være åbne over for de elementer fra Albertslund. Det kan jo være, vi kan indarbejde det og bruge det og styrke den københavnske model.

Så er der spørgsmålet om penge, og det er klart, at vi har afsat 5 mio. kr. til dette pilotprojekt. Efterhånden som flere og flere skoler vil blive inddraget i projektet, jamen så er der også brug for flere penge, og det må vi være villige til at finde såvel i budgetforhandlingerne som inden for udvalgets ramme. Dog tror jeg ikke, at regningen bliver så ekstrem som i Århus, hvor jeg har fået at vide, at man har afsat i omegnen af 100 mio. kr. til otte magnetskoler.

Men grundlæggende mener jeg, at de ekstra penge er givet godt ud, fordi når vi har nået vores mål og har fået en lidt mere etnisk og socialt blandet folkeskole, ja så vil det faglige niveau samlet være blevet løftet betydeligt, integrationen vil fungere meget bedre. Faktisk ligger der et betydeligt ressourcespild i at fastholde og opretholde en etnisk og socialt delt skole. Tænk på, at de skoler, som i dag har mange socialt svage elever, faktisk har dobbelt så mange lærerressourcer pr. elev, som vi ser på skoler med få svage elever.

Se, disse ressourcer følger jo dybest set med, når vi begynder at fordele børnene, og derfor tror jeg også, at den københavnske fordelingspolitik vil ende med, at den københavnske folkeskole får en væsentligt højere kvalitet i forhold til de ressourcer, vi bruger på skolen.

Forsøget skal give os værdifulde erfaringer i den omfattende omstilling, som står foran os, når vi skal have indført en bydelsdækkende ordning, og det er klart, at vi står med et meget stort arbejde hen ad vejen. Det gælder nogle af de ting, der allerede har været fremme i debatten, om spor og kapaciteter på nogle skoler. Vi har jo fået nogle henvendelser fra Øster Farimagsgades Skole, som har nogle forslag, og der er også et ændringsforslag i indstillingen, som kigger nærmere på kapaciteten på Øster Farimagsgades Skole.

Det andet tema, der har præget dagsordenen, er så det her med søskendehensynet. Hvis man har flere børn, ja, så vil man gerne have, at man kan sætte flere børn i den samme skole. Den bekymring er så, kan man sige, blevet aktualiseret nu af, at man jo reserverer noget fri kapacitet i dette projekt.

I København er der ikke vedtaget en egentlig fælles politik for søskendehensynet. Hidtil har man kunnet håndtere det på den enkelte skole uden de større problemer, og som udgangspunkt så mener vi i hvert fald, det er bedre at lave en generel politik end at tage nogle særlige hensyn i magnetskoleprojektet ... Jeg håber, jeg kan fortsætte med lidt af næste rundes taletid? Tak.

Derfor vil vi meget gerne være med til sammen med de andre partier her, som har interesse for det, at rejse det spørgsmål selvstændigt i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, så vi kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

få en diskussion om søskendehensynet: Hvad er prisen? Hvad er de kapacitetsmæssige forhold? Er der overhovedet mulighed for at lave en ændring, og kan man imødekomme nogle af forældrene? De forældre, der eksempelvis oplever, at de får et ændret grundskoledistrikt, kan jo godt have et berettiget krav om, at deres børn kan fortsætte i den oprindelige skole, de først var tilknyttet.

Debatten om fordeling af de tosprogede vil jo komme til at præge skoledebatten både i resten af denne valgperiode og i de kommende valgperioder. Vi sætter et skib i søen, og det bliver nu vores fælles opgave at få det her skib sejlet hjem. Jeg håber, at de fleste partier er parate til at hoppe op i styrehuset og tage fat om ansvaret, men jeg har også bemærket, at der er nogle partier, der allerede er hoppet ned i lasten og er ved at indtræde i rollen som dødvægt.

Jeg håber, at vi får lidt mere styr på det, og jeg håber, at vi kan få gang i en folkeskole, som alle københavnske forældre vil bakke op om, og som kan give det her faglige og udfordrende miljø for alle børn.

Bjarne Fey (F): Så skal vi til det. Først og fremmest tror jeg, vi skal ønske hinanden tillykke med en fantastisk løsning på et komplekst problem, københavnermodellen, en ny fordeling af tosprogede.

Det her er ikke et spørgsmål om en Albertslundmodel eller en københavnermodel. Det er et spørgsmål om, hvordan man i Københavns Kommune realistisk og ansvarligt kan lave en anden fordelingspolitik, så vi får en mere ligelig fordeling af tosprogede i de områder, hvor der er problemer på nuværende tidspunkt.

Jakob Hougaard har allerede gennemgået noget af ordningen her, men jeg synes godt, jeg vil prøve at eksemplificere, hvorfor det ikke kan lade sig gøre at lave en Albertslundmodel i København, selv om Jakob Hougaard siger, at vi skal prøve at hente inspiration derfra.

Ud over der allerede er generelle problemer i hele sprogtesten, som man ikke må lave centralt, det har man i Albertslund lavet om til en decentral sprogtest på de enkelte skoler, ud over, at det ikke er tilladt at henvise eller tvangshenvise, det er ikke lovligt, det skal være ad frivillighedens vej, så er der faktisk en del praktiske problemer.

Jeg har prøvet at kigge på, hvad det ville gøre, hvad der ville ske, hvis man drog konsekvensen af at indføre en Albertslundmodel i et hug i København, hvor man altså lavede en sprogtest, som vel at mærke skulle påvise, at samtlige tosprogede skulle fordeles ud på andre skoler, det er jo en forudsætning for det, så ville det betyde, at vi skulle have et niveau, der skulle være 31 pct. på alle skoler, så ville det betyde, at vi skulle nedlægge 12 skoler, 12 skoler skulle nedlægges. Vi skulle oprette minimum 200 nye klasser fordelt på de resterende skoler. De skoler, der ville være tilbage, hvis vi ikke bygger nye, skulle komme op på en gennemsnitsstørrelse, der vil være på 600-700.

Der skulle flyttes ca. 4.300 elever i København, hvis man gennemførte Albertslundmodellen i et hug, ud over, at man skulle bruge ca. 400 kr. på at sprogteste de her, hvad kan det blive, nogle tusinde elever her ... nej, det er 4.000 tosprogede, der skulle flyttes, det er 400 gange 4.000 kr.; så kan man selv regne ud, hvor meget det kommer til at koste.

Men ud over det kommer det til at betyde, at vi i hvert fald minimum i anlægsinvesteringer skal bruge over 1 mia. kr. Men selvfølgelig kan man ikke lave en Albertslundmodel i et hug her, selvfølgelig kan man ikke det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Man kunne også lave en mild version, og det er vel det, Venstre i sin tid lagde op til, når man sagde, at vi skulle gennemføre Albertslundmodellen hurtigst muligt. Det var at gå ned og se i børnehaveklasserne eller indskoling, at her ville man gennemføre det.

Gennemførte man det, så ville det betyde, og vi tager bare børnehaveklasseniveauet, at der skulle oprettes ca. 26 ekstra spor eller 26 ekstra klasselokaler på skoler, som ikke har kapacitet p.t. 26 klasser gange en gennemsnitspris på ca. 5 mio. kr., 26 gange 5 mio. kr. Ca. 100 mio. kr. skulle der tilvejebringes for at skaffe nye lokaler til en Albertslundmodel i København.

Ca. 538 elever skulle flyttes, der skulle nedlægges seks skoler, fordi der ikke var nok elevoptag. Forudsætningen er, at vi ikke rykker hvide over til de sorte skoler, fordi det er der vel næppe nogen, der vil være med til, i hvert fald ikke De Konservative, som vi hørte lige før.

Stevnsgades Skole bliver nedlagt, Bispebjerg, Frederikssundsvejens, Hellig Kors, Hille-rødgades og Klostervængets Skoler vil alle sammen ikke have nok elevtilgang, for en Albertslundmodel tager ikke hensyn til, at de truede skoler skal have tilført ekstra ressourcer eller skal have nyt elevoptag. Det står der ikke i Albertslund. I Albertslund lukker man skoler, når der ikke er nok elevtilgang. Seks skoler skulle nedlægges, 538 elever skulle flyttes. 26 ekstra nye spor, det vil være en mild Albertslundmodel i København.

Det at være københavnermodellen, magnetskolekonceptet er en brugbar vej, det er en fornuftig vej, den er økonomisk overskuelig, og den tager hensyn til eleverne, tager hensyn til de truede skoler, og så tilføres der ekstra, skal vi sige et lille pift til de skoler, der har nogle ekstra ressourcer.

Lad mig tage helt konkret, lige nu har vi to distrikter. Nu går vi lidt ned i detaljen, og jeg tror, jeg bruger lidt ekstra tid her.

I den nye model siger vi, at vi tager 20 pladser fra Hellig Kors, 20 pladser fra Blågård. Det er 40 pladser, og de skal fordeles via Vibenshus 20, Sortedam 10, Øster Farimagsgades 10, op til 20, 10 og 10, op til, det er ikke faste kvoter. Voldparkens og Tingbjerg Skoler, derfra er det 20 og 25, man tager og flytter over på Brønshøj, op til 20, Husum op til 10, Korsager op til 15.

Tog man en Albertslundmodel og jævnedede lige ud med 31 pct. i det hele, så ville det betyde, at der skulle fjernes bare på børnehaveklasseniveau, vi tager kun børnehaveklasseniveauet, 52 elever tilsammen fra Hellig Kors og Blågård. Det var mod de 40, det andet tal. Vibenshus skulle have ca. 13 nye elever, Sortedam skulle have 23 nye elever, og Øster Farimagsgades skulle have 16 nye elever.

Går vi over til et andet distrikt, så skulle der fjernes 98 elever fra Voldparkens og Tingbjerg tilsammen. Brønshøj skulle have tilført 11, og Husum skulle have tilført 22, og Korsager skulle have tilført 16. Det er på børnehaveklasseniveau. Det er bare de aktuelle tal.

Så til dem, der påstår, at københavnermodellen her ikke er vidtrækkende nok i forhold til en Albertslundmodel, kan vi sige, at tallene her er skudt meget godt sammen sådan set. Hvis man siger, den ikke er økonomisk ansvarlig, så ved jeg heller ikke rigtig præcist, hvad vi har gang i her.

Jeg synes faktisk, vi har gang i noget, der er rigtig ansvarligt, som kan være med til at løfte de problemstillinger, der er her. Vi behøver ikke, vi kan ikke gennemføre en Albertslund-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

model i København. Vi skal finde en københavnermodel, og vi er godt på vej med dette forslag.

Tanwir Ahmad (B): Det Radikale Venstre ser det som en målsætning, at elevsammensætningen i de københavnske skoler afspejler befolkningssammensætningen i de enkelte bydele og distrikter. Vi erkender også, at denne målsætning på mange skoler ikke er opfyldt, og vi erkender også, at tendensen til et integreret skolesystem er skadelig for integrationen.

Derfor finder vi det nødvendigt med en fordeling af blanding af et- og tosprogede elever. Vi må prøve nye veje. Vi hilser derfor magnetskolekonceptet velkommen. Det understreger netop vigtigheden af, at fordelingen sker med udgangspunkt i frivillighed.

Det Radikale Venstre er tilhænger af, at alle børn fortsat har retten til at blive indskrevet på deres lokale distriktsskole. Fratagelsen af denne ret er kun med til at stigmatisere og isolere, og mig bekendt findes der ikke noget sagligt eller fagligt belæg for, at tosprogede elever, som er tvunget væk fra deres lokale skoler, trives bedre socialt eller fagligt.

Vi har tillid til, at der også blandt forældre med anden etnisk baggrund er et ønske om social integration og en blandet folkeskole.

Når det er sagt, så vil vi også godt påpege, at magnetskolekonceptet ikke kan løse alle problemerne. Der må tænkes socialpolitik, og der må tænkes boligpolitik, hvis løsningen skal have gennemslagskraft.

Det har været oppe i flere undersøgelser, at adskillelsen allerede starter i vuggestue og børnehave, og derfor er det lige så vigtigt, at U&U og FAF etablerer et samarbejde mellem daginstitutioner og skoler med hensyn til skoleindskrivning og valg. Ligeledes må der tænkes på omlægning af skoledistrikter på en måde, så der sker en jævn fordeling.

I forholdet til den frie kapacitet har der været uklarhed om prioriteringen, søskendehensynet og kriterier for, hvilke tosprogede der skal gå på en magnetskole type B. Vi håber i hvert fald på, at det ikke vil give anledning til problemer med hensyn til søskendehensynet, som hidtil har været praktiseret.

Så er der spørgsmålet om Albertslundmodellen. Den flere gange været oppe som et alternativ, særlig for de partier, som normalt snakker om selvbestemmelse, de partier, som normalt snakker frit valg, når det vedrører områder som hjemmepleje, frit valg af uddannelse. Men når det vedrører tosprogede elever, så peger man på det mest vidtgående, så peger man på det mest ulovlige.

Jeg vil ikke sige så meget om Albertslundmodellen, men det pæneste, man kan sige om Albertslundmodellen, er, at den forsøger at fordele smerten ved at flytte rundt på børnene til de skoler, hvor der ikke er mange børn i forvejen. Det gør ikke angrebet over for de børn, der flyttes rundt, noget mindre, tværtimod.

Så vil jeg bare kalde Albertslundmodellen, jeg tror, det er en nødløsning, det en panikløsning, og opfordre de partier, der snakker om Albertslundmodellen, til at tænke sig om endnu en gang, inden man vælger den mest drastiske.

Borgmester Per Bregengaard: Den fordelings- og magnetskolepolitik, der bliver lagt frem her, bygger på, at vi ønsker en gensidig integration i de københavnske skoler. Målet er, at skolerne skal afspejle befolkningssammensætningen i den bydel, den ligger i. Det er dog

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

ikke målsætningen, at det skal være tilfældet for skoler, der ligger i bydele, hvor minoriteterne er en meget lille minoritet.

Det er sådan, så når man behandler de her integrationsspørgsmål også omkring skolen, der er der efter min opfattelse en tone i debatten og initiativer, hvor man behandler minoriteterne i en eller anden forestillet god hensigt ved at fratage dem de almindelige rettigheder, som vi mener, andre mennesker skal have, ved at tingsliggøre dem og ved at diskriminere.

Der vil jeg sige, at med det forslag, der ligger her, undgår man de ting. Forslaget bygger jo på, at man ikke anfægter den ret, de har til at gå på den lokale skole. Det er jo også lovfæstet, og det er en god rettighed, at man har retten til at gå på sin distriktsskole. Det er i modsætning til det, der praktiseres i Albertslund.

I forlængelse af det ligger også, at man ikke ved en eller anden prøvning kan dumpe til at gå i sin lokale folkeskole. Det anfægter dette forslag naturligvis ikke. Grundlaget er spørgsmålet om tilbud og frivillighed, når det drejer sig om placeringer på andre skoler end distriktsskolen.

Det er selvfølgelig en god ide ud fra det, jeg har skitseret, det er ikke diskriminerende. Men det har også et andet væsentligt godt aspekt, at her bliver forældrene mødt med en positiv holdning: Er det sådan, at I har et stort ønske om, at jeres barn får mange danske kammerater i den klasse, hvor de går i, så har vi et godt tilbud. Men så må I være indstillet på, at skolen ligger lidt længere væk, at der måske er noget mere følgeri, at jeres børn skal hjem og lege med de nye kammerater, at de får et sted, der ligger lidt længere væk fra hjemmet, at forældrene skal deltage i aktiviteter på skolen, forældremøder osv.

De her ting kan man diskutere med forældrene på fornuftig vis, stille krav til dem i denne forbindelse og sige: Jamen I må være indstillet på de her ting. De her ting kan man jo ikke diskutere. Hvis der er tale om tvangsmæssige placeringer, så bliver de placeret på en anden skole, hvad enten de vil eller ej. Der er ikke nogen situation, hvor man kan tage den her diskussion op på en positiv måde.

Så er det klart, at forslaget har som konsekvens, at det frie skolevalg, som mange steder ikke rigtig eksisterer, fordi der er fyldt op på mange skoler, og de, der kommer udefra, kommer kun i færre tilfælde ind på de her skoler, bliver mindre på en række skoler, hvor vi ligesom reserverer plads til tosprogede elever.

Den problemstilling, der især rejser sig her, er spørgsmålet om søskende, og jeg synes, vi skal prøve at se på fremover, hvordan det vil være med søskende, hvor mange der kommer i klemme. Den gruppe, jeg har den dårligste samvittighed over for, er, hvor vi ændrer skoledistrikterne, det er forældrene jo ikke part i, hvilket betyder, at de mindre søskende måske ikke får garanti for at gå på den lokale skole, som de hidtil har hørt til.

Jeg synes, vi skal diskutere det videre, men ikke vedtage nogen hovsaløsninger på dette felt, hvor vi ødelægger eller underminerer den model, som er fremlagt til beslutning her i aften.

Heidi Wang (V): Fra borgmester Per Bregengaard og De Radikale har jeg hørt to gange om det med, at elevsammensætningen skal afspejle den bydel, skolen ligger i, eller det lokale samfund. Så har jeg taget Bispebjerg. Den er på 91,1 pct., både i børnehaveklasse og i 1. klasse. Det er den procent.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Vi kan jo ikke bruge en formålsparagraf eller det, I siger som målet. Det er faktisk den formålsparagraf i folkeskolen, der har skaffet et problem, som vi står med nu. Jamen jeg kan ikke forstå, at både De Radikale og Enhedslisten siger, at elevsammensætningen skal afspejle lokalsamfundet, og lokalsamfundet har 91 pct. tosprogede, så skal vi overhovedet ikke gøre noget, heller ikke magnetskoler. Så jeg synes for det første ikke, det er logisk.

For det andet så har borgmesteren nævnt det med frit skolevalg. Jamen det frie skolevalg er brugt af de hvide elevers forældre. De ved udmærket godt, hvor de skal flytte deres børn hen. Det ved de sorte eller gule jo ikke.

Og så det der med frihed eller tvang. Har vi nogen sinde lavet en undersøgelse hos de tosprogede forældre, om de er villige til at flytte deres børn? Det er da synd for børnene, de skal køre så langt med bus. Hallo! De fleste tosprogede børns forældre kommer 20.000 km fra. Altså hvor ligger Pakistan, hvor ligger Tyrkiet, hvor ligger Kina? Jamen altså det forstår jeg ikke. De forældre, der kommer så langt væk fra, må jo give deres børn noget styrke og sige: 30 minutter væk, så får I nogle andre muligheder. Så den køber jeg ikke. Jeg synes ikke, man skal gøre børn til ofre, fra de er små.

Det der med magnetskoler er, at vi reserverer nogle pladser i de hvide skoler, vi reserverer nogle pladser på de sorte skoler, og så bytter vi dem. Altså vi bruger farve som kriterium. Men Albertslundmodellen behøver ikke at kræve så mange ressourcer, som SF sagde. Det koster 5 mio. eller 10 mio. Altså jeg er talblind, så jeg er totalt forvirret af dine tal.

Men det, jeg ved, er, at det kræver ikke så meget andet end, at når en skoleelev mødte op, så kan læreren snakke med dem og få en fornemmelse af, hvordan det er. Jamen vi kan jo udvikle nogle værktøjer, men det er til noget andet, så jeg tror ikke på, at det løber op i milliarder af kroner, eller hvordan det er.

Men spørgsmålet, problemet er, at når vi reserverer pladser i de hvide skoler, så bliver de hvide elevers forældre så bekymrede, at de begynder at flytte de hvide ud igen. Hvorfor? Fordi de simpelt hen ikke aner, hvor dygtige de tosprogede er eller ikke er. Vi har brug for et værktøj for skoleledere, for klasselærere til at vide, hvor dårlige eller gode de her børn er, for at de kan disponere deres ressourcer.

Det der med magnetskoler, jeg har spurgt forvaltningen igen og igen: Hvor godt forberedt er de hvide skoler, de lærere, som skal modtage de tosprogede elever? F.eks. på Randersgade Skole, som har 4 pct. tosprogede, de skal have så mange, så de kan komme op på 20 eller 30 pct. Er de godt rustet til at modtage de her tosprogede elever? Nej, ingen af de lærere er uddannet, de skal måske bagefter på efteruddannelse, til at tage imod de her tosprogede. Så jeg synes ikke, at det er hensigtsmæssigt.

Der er selvfølgelig højt til loftet, når vi debatterer i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, men tit og ofte er det sådan, at borgmester Per Bregengaard faktisk er loftet, idet han sagde, at kvoter er for fisk, ikke for mennesker. Så vil jeg gerne spørge, når vi begynder at reservere pladser i de hvide skoler, så kommer der tosprogede, og så begynder de hvide at flytte. Så er der mange flere pladser tilbage, så begynder vi at gøre de hvide skoler til sorte skoler igen. Hvornår stopper vi? Er det, fordi de tosprogede skal nå 20 pct. eller 30 pct. eller 40 pct.?

Det er derfor, jeg synes, det er så forfærdeligt, at vi kan lade en skole gå fra 20 pct. op til 90 pct. nu i dag og ikke gøre noget.

Så kære borgmester, kvoter er for fisk, men det er på tide at finde en smertegrænse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Majbritt Mamsen (C): Magnetskoler, ikkemagnetskoler. Der er diskuteret Albertslundmodel eller ikke Albertslundmodel. Jeg vil prøve at holde mig til magnetskoler, som er diskussionen nu, og så vente og se. Jeg har tiltro til, at regeringspartierne laver noget nationalt på integrationen omkring skolerne, fordi det er nemlig et nationalt problem på vores skoleområde. Det er ikke kun i København, det er i hele landet.

Heidi Wang var inde på noget, der var et vigtigt point, netop at de danske forældre bliver bekymrede, når der bliver reserveret plads på de hvide skoler til de tosprogede.

Magnetskoler har jeg været ude og undersøge i den mellemliggende periode, fra da vi snakkede om det på budgetseminaret og afsatte penge til det, og så til den kom på udvalgs-mødet. Det, jeg hørte skolerne sige, var, at A-magnetskoler var gammel vare i ny emballage. Hellig Kors Skole havde faktisk haft en profil i flere år, hvor de havde idrætsprofil, de havde også natur- og teknikprofil, men alligevel var der ikke kommet flere danske børn derover.

Så ergo er der et flertal herinde, der bare vil gøre mere af det samme, hvis nu vi bruger flere penge, fordi sådan har vi det jo med integrationen, at bare vi bruger penge nok, så lykkes det nok en dag. Men det har det jo desværre ikke gjort, kan man jo tydeligt se, og nu fortsætter vi i samme skure. Det synes vi Konservative er dybt uheldigt.

Vi vil meget gerne være med til at tage et ansvar, vi vil også meget gerne være med til at gøre noget for en bedre fordeling på skolerne. Vi vil meget gerne være med til at sprogteste alle børn, både de danske og de nydanske børn, inden skolestart, det har vi overhovedet ikke noget imod.

Vi synes som udgangspunkt også, det er rigtig godt, at man oplyser forældrene om, at deres børn kan komme over på andre skoler. Men at begynde at tro, at det lykkes, og at det er rigtig godt at sætte 20 børn på Vibenshus og Brønshøj Skoler, er jo imponerende, at man så vil til at lave to nye sorte skoler. Så fjerner man bare problemet fra Voldparkens og Tingbjerg. Man kommer til at fjerne det fra Tingbjerg, men fra Voldparkens, og så laver man en ny sort skole på Brønshøj Skole. Det er rigtig flot, og det er det, der kommer til at ske, for der kommer til at sidde 35 pct. tosprogede som minimum på Brønshøj Skole.

Det, der også er imponerende, er, at et flertal faktisk har truffet beslutning om, at der skal sidde op til, ja, det er rigtigt, op til 20, men vi kender jo forvaltningen, når man først går i gang med at sprede tosprogede, fordi det er mere vigtigt med de tosprogede, end det er med de danske børn eller lille Peter, som har alkoholikerforældre, som har problemer i skolen. Ham bliver der ikke taget hensyn til, fordi han skal jo igennem hele psykologsystemet og alt muligt andet, hvorimod de tosprogede bare skal sætte kryds ved, om de taler et andet sprog end dansk i hjemmet før skolestart, så får de ressourcerne fra starten af. Jeg synes, der er et eller andet, der er mismask, i det her.

Vi har endnu ikke, og som sagt har et flertal besluttet, trods det at vi får at vide af de tal, der står faktisk, og så sent som i går fik vi en ny indstilling, efter at Bjarne Fey havde spurgt til skoletallet, der står, at Brønshøj Skole har 17 tosprogede i 0. klasse i dag og 12 i 1. klasse. Vibenshus har 5 tosprogede i børnehaveklasse og 4 i 1. klasse.

Men jeg får at vide gang på gang, hvis jeg spørger forvaltningen, at tallene passer ikke ude på Brønshøj Skole, de gør det forkert. Jeg har været ude og spørge andre skoler, de gør det magen til, og andre skoler gør det helt anderledes. Men embedsværket har åbenbart ikke villet give os de rigtige tal fra starten, og det synes jeg er dybt kritisabelt, for vi ved reelt ikke, hvor mange tosprogede der sidder i skolerne i dag. Fordi embedsfolkene er åbenbart bedre til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

at svare på det end skolerne selv, eller også ved skolerne ude i områderne ikke, hvordan de skal opgøre de tosprogede.

Jeg hører også fra de tosprogede forældre, at de er bange for at sætte kryds ved, at de taler et andet sprog end dansk i hjemmet, når de skal over på en hvid skole, for så er de bange for ikke at komme ind. Det er da et stort problem, fordi så får skolen ikke ressourcer til børnene, som faktisk har et behov. Men det er da også et problem, at nogle skoler så bare tager efter, om man sætter kryds eller ej, men ikke tager efter, om børnene reelt på skolen har et ekstra behov for undervisning, på grund af at de ikke er gode nok til det danske sprog. Det er faktisk den måde, de har opgjort det på på Brønshøj Skole, har jeg ladet mig fortælle ude på skolen.

Men man blæser højt og flot på, at vi ikke har fået de reelle tal, og det ikke er rigtigt. Og når vi i går spurgte ind til, om det var opgjort rigtigt på de andre skoler: Det vidste man ikke, for det havde man ikke undersøgt. Man har altså haft fra april måned, hvor vi lavede budgettet, til november måned til at finde ud af, hvad mange af de her skoler... Hvis man har været i tvivl om, om Brønshøj Skole havde 17 eller ej, så synes jeg, det er uanstændigt, at man ikke har været ude og tælle dem selv ude på skolen, hvis man mener, skolen ikke gør det godt nok – jeg vil gerne have længere taletid.

Så har vi samtidig vedtaget, men vi har egentlig fået det dysset ned, vi har ikke hørt noget om det, og jeg har spurgt ude på de her skoler, der er involveret, de har heller ikke hørt noget om det, at på et tidspunkt, fordi Bellahøj Skole har store problemer, fordi vi har ændret skole-distriktet på et tidspunkt, så de har fået alle Bellahøj Husene. Men det er underligt, fordi Rødkilde Skole går hus forbi hver gang. De har nemlig kun 4 i børnehaveklassen i år. De kunne måske have taget nogle af dem, så Brønshøj Skole ikke skulle have 20 og Husum Skole for den sags skyld skulle have 15. Så kunne man have spredt det lidt mere ud i bydelen, der er ikke så langt fra Brønshøj Skole til Rødkilde, når man nu alligevel er med til at sprede børnene. Men det gør man ikke, fordi de ikke skal involveres.

De er godt nok involveret sammen med Bellahøj Skole og Brønshøj Skole og Utterslev Skole i, at man skal indskrive sammen, og at man skal tage hensyn til hinanden i forbindelse med, at mange af de børn, der går på Bellahøj, flytter til de skoler. Men der er ingen, der har hørt noget om det til den her indskrivning i år, og det er jo imponerende, når vi har vedtaget det for et stykke tid siden i udvalget.

Grunden til, at jeg er sådan på beatet med, at man sætter 20, fordi selvfølgelig skal Brønshøj tage del i det her, selvfølgelig skal de have nogle, men 20 er jo 9, der skal sidde i hver klasse. Det er da utroligt, at man tror, de danske forældre synes, det er rigtig godt, fordi det flertal, der har besluttet det her, har jo den indstilling, som det gamle ordsprog siger: Vi skal gøre noget ved problemerne, bare det ikke foregår i min baghave.

Derfor vælger man jo også privatskole til sine egne børn og så siger, nå men så er vi fri for at spekulere på de her problemer, så kan vi jo gøre, hvad vi har lyst til, og ikke lytte til borgerne i integrationens hellige navn. Det, der er vigtigt, er jo netop, at vi skaber en skole på Brønshøj og Vibenshus, hvor både de tosprogede og de hvide børn, de danske børn, kan gå.

Det gør man ikke ved at sætte 9 i fra start af. Det gør man ved successivt at sætte dem ind, så de danske forældre vænner sig til, at det faktisk ikke er så slemt som det, de hører i medierne og rundt omkring. Men det vil man ikke, fordi nu skal der ske noget. Fordi man har lavet noget forfejlet, så skal man rette op, og det skal gøres her og nu. Så man laver nogle nye,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

som Heidi Wang også rigtigt var inde på, sorte skoler, man laver nogle hvide skoler. Det synes jeg er rigtig flot, og det bruger vi 5 mio. kr. på.

Jeg kan til jeres orientering fortælle, at ved skolestart på Bellahøj Skole var der i 0. klasse i år mellem 23 og 25 elever ved skolestart, altså før sommerferien, men da forældrene så fik udmeldt, hvem der skulle gå i klasse med børnene, så er det endt efter sommerferien, altså da skoleåret reelt startede, med, at der kun sidder 14, 17, 17 i klasserne. Det vil sige, at der altså er nogle af klasserne, hvor der er gået 9, 10 elever ud, fordi man synes, det var for stor en del af procenten.

Men nu gør man det samme på Brønshøj Skole og på Vibenshus Skole, og det er man sådan set kold over for, fordi man har godt nok set problemet på Bellahøj, det er man i øvrigt også åbenbart ligeglad med, siden man ikke har været ude og støtte op omkring indskrivning i år, som vi har vedtaget.

Jeg er rigtig, rigtig ked af som borger i denne kommune, som en mor, der har valgt folkeskolen til mine børn, er jeg rigtig ked af, at man ikke tager søskendehensyn. Jeg møder det hver dag, skal I vide, på skolen, fordi forældrene er enormt bekymrede for, at de ikke kan få deres mindre søskende ind. Det er ikke for de søskendes skyld, men det er for forældrenes skyld, så de ikke skal forholde sig til to fritidshjem og to klasser.

Men det er vi ligeglade med, fordi nu skal vi integrere, skidt med forældrene. Vi snakker endda om partier som SF, som siger, at de er børnefamiliernes parti. Ja, vorherre bevares. Det er kun valgflæsk, for de stemte mit forslag ned, hvori jeg foreslog, at søskende efter distriktsbørnene skulle tages hensyn til, men det ville man ikke, fordi integrationen og de tosprogede var vigtigere end familiens sammenhæng.

Her snakker jeg generelt søskendehensyn, for der går jo heldigvis nogle tosprogede også på Brønshøj og på alle de andre B-magnetskoler, som også kommer i klemme her. Her snakker jeg generelt, at vi skal gøre noget for børnefamilierne; det snakker vi alle sammen om, men det er åbenbart kun valgflæsk ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Nu nærmer vi os taletiden i 3. runde, så jeg tror, vi skal til at slutte af nu.

Majbritt Mamsen (C): O.k. Jeg vil gerne bede om, at de forslag, vi har stillet som ændringsforslag i U&U, kommer til afstemning igen, og vi vil gerne videreføre vores protokolbemærkning.

Louise Frevert (O): Umiddelbart, når man ser sådan en indstilling som denne, så kan den virke meget sympatisk. Men det er jo fuldstændig forfejlet at lave sådan en løsning som denne her. Det er jo en lappeløsning uden lige, og jeg synes, det er så synd for København, at man skal have sådan en løsning som denne. Hvis det er den måde, man synes og man tror, man kan rette op på dårligheden og den dårlige integration i de sidste 20 år her i København, så siger jeg bare, at det duer ikke, det duer simpelt hen ikke, at man gør det på denne måde, det er en ren lappeløsning.

Al den der talgymnastik, som kom fra SF's ordfører heroppefra, beviser jo lige nøjagtig også det, som jeg tidligere har påpeget, at 5 mio. kr. forslår jo ikke noget som helst i sådan nogle projekter som det her. Det er jo en dråbe i havet, det batter jo ikke noget som helst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Man burde jo i stedet for have talt om, at hele integrationsindsatsen burde være principiel og ikke bare sådan noget pjat som det her med magnetskoler. Man udelukker jo nogle familier, og man udelukker nogle børn.

Den sidste uge har været præget af skoledebat set i lyset af PISA 2003, og her ser man jo virkelig, at folkeskolen i Danmark mere eller mindre igen er på en deroute, er ved at spille fal-lit. Det drejer sig om forråelse, det drejer sig om støj, det drejer sig om mangel på fordybelse, det drejer sig om, at man heller ikke er i stand til egentlig at læse, skrive på en optimal måde.

Nu kommer jeg faktisk til kernen i det her, det er nemlig, at den eneste rette vej at gå er via sprogscreening. Alle har brugt den her såkaldte Albertslundmodel, men hvorfor blive ved med at plagiere noget, hvorfor dog i alverden ikke tage det og kalde det noget andet, eksempelvis en sprogscreeningsmodel?

Den model, som er på bedding fra Folketingets side, er ikke et plagiat af en Albertslundmodel som sådan, og jeg har prøvet at påpege, hvorfor der skal dette hastværk til. Jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor man har så travlt her. Nu har man kunnet vente i 20 år med at få en ordentlig integration, og så skal man lige pludselig i huj og hast, vilde dyr, have gang i den, og så skal man lave sådan en lappeløsningsmodel som denne her med magnetskoler.

Oven i købet er det jo kun et forsøg, det er jo ikke engang et ordentligt tiltag, så man kan sige, at her satser vi virkelig. Det gør man jo ikke engang. Man laver et forsøg, men desværre har forsøgene det jo med at blive permanente, og det synes jeg er fatalt i dette tilfælde.

Derfor kan jeg ikke påpege nok og pointere kraftigt nok, at Dansk Folkeparti mener, at denne løsning er fuldstændig forfejlet, fuldstændig hen i vejret. Den eneste måde, man kan få en ordentlig integration på, er som sagt ved at screene børnene, ved at lave nogle test, så man kan se, hvad deres niveau er, for at finde ud af, hvad deres standpunkt er, hvad det er for en sprogundervisning, de egentlig skal have, og ikke bare umotiveret finde ud af, til hvilken skole de skal sendes hen, så man faktisk indirekte klandrer og tager frivillighedsprincippet.

Det her er en dårlig, dårlig løsning i det hele taget. Det er et eksperiment, det er at eksperimentere på en akavet måde, og det er at misbruge forældrenes tillid på alle mulige måder at begynde at etablere de her skoler, i stedet for at man bare kækt havde kunnet vente et par måneder og så finde en anden løsning, fordi alle ved jo, at der kommer et løsningsforslag fra Folketinget, som kan bruges. Hvor er så det frie valg i den henseende?

De Radikales ordfører kaldte den såkaldte Albertslundmodel for en drastisk løsning. Det er det da ikke. Det er da en god løsning. Det er da alle tiders løsning. Det må da også være i ordførerens interesse, at tosprogede børn, som har vanskeligheder med at tale det danske sprog og forstå begreberne, får en test, så man kan se, hvor meget hjælp barnet skal have. Det må da være det primære. Der er da ikke nogen løsning i, at man bare klatter ungerne rundt et eller andet sted. Det skal da have et formål. Formålet får man da kun ved, at man har genereret nogle prøver, sådan så man kan se, hvad niveauet er. Jeg forstår simpelt hen ikke det her.

Jeg vil også lige pointere, at selvfølgelig kan man da sige, at vi skal lytte til høringsvarene, og jeg er da også en af dem, der taler varmt for, at man skal lytte til interessenterne, der ulejlig sig med at sende høringsvar ind. Her er det 47 ud af 50 høringsvar, der er positive. Ja, selvfølgelig er de da positive, fordi hvad er det nemlig, man siger? Jeg vil faktisk for en gangs skyld give De Konservatives ordfører på området, fru Majbritt Mamsen, ret i, at bare det ikke er i min baghave, så er vi lykkelige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Så det er da klart, at hørings svarene vil være positive over for denne her model, fordi det kun er på et lille, selektivt udvalgt område, at man siger, at det her eksperiment, det her hasarderede forsøg, skal foregå. Man kan jo sagtens være positivt stemt over for noget, der ikke foregår på ens egen skole.

Jeg synes, det er slapt, det her, jeg synes virkelig, at flertallet i udvalget bør tænke sig om en ekstra gang og så få en bedre løsning på det her. Om ikke andet skulle man da i hvert fald sørge for at få nogle flere penge til nogle test og noget sprogscreening i stedet for. Så vi siger selvfølgelig nej til dette forslag.

Jeg skal bare lige indskyde, der er et punkt, vi kan stemme ja til, og det er det sidste ”at” i indstillingen. Vi vil da med interesse læse den status, der kommer for resultaterne af en kommunal fordelingspolitik på uddannelses- og ungdomsforvaltningens område. Men det kan jo læses på mange forskellige måder. Vi vil med interesse se frem til det, men jeg synes som sagt, at det er frygtelig synd, det, I gør over for Københavns folkeskole.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg er ked af, at jeg først kommer op nu, fordi jeg havde ærlig talt ikke drømt om, at politikerne, Borgerrepræsentationen, kunne være så aktive om 5 mio. kr., som det er tilfældet her. Altså man puster de her 5 mio. kr. op til at blive redningen for hele Københavns skolevæsen. Det er den første fejl, man begår.

Man fører sig frem i medierne, som om man er ved at redde hele folkeskolen i København, tju hej hvor det går, det går så flot. Men kendsgerningen er jo den, og det er det, som flertallet ikke vil vedkende sig, at det her er ikke sket bare i løbet af en nat eller over night, det er noget, der langsomt har fået lov til at udvikle sig.

De problemer, vi oplever med undervisningskvaliteten, det har vi jo lige set en undersøgelse på, hvad med at tage fat der, hvor problemerne er? Det gør man ikke udelukkende ved at lægge 5 mio. kr. i en kasse til en model, som er så ideologisk præget. Ideologi har netop præget undervisningen i Københavns Kommune igennem årtier.

Jeg er ked af at sige det. Jeg synes, det er et flot initiativ at komme herop og sige, at man ønsker at gøre noget, løse nogle problemer, men i virkeligheden ser vi endnu et bevis på, at man går ind og handler panisk i forhold til en pludselig opstået situation, siger man. Men det løser ikke det langsigtede. Det her flytter bare problemet, det flytter det 4 år frem, 5 år frem, så får vi flere etniske børn ude i Brønshøj Skole osv., og så er problemet der igen. Det er bare over hele København i stedet for i nogle lukkede områder.

Det er et spørgsmål om at få højnet undervisningskvaliteten, om at få disciplin, om at få forældrene med. Der er masser af ting, der også skal gøres sideløbende med det her. Der er det så bare, at man hele tiden har tænkt på, at vi politikere ved bedst på vegne af forældrene. Jeg spørger bare: Hvor meget af dette materiale har forældrene egentlig haft indflydelse på? Det tror jeg ikke. Der bliver lige vist mig et nul, og det er der, hvor problemet ligger, at vi glemmer at få københavnerne, dem, det vedrører, vi glemmer lærerne, vi glemmer pædagogerne, vi glemmer eleverne, og så kommer vi med vores ideologiske model og siger, at det er det, vi går til valg på.

Det skulle ikke undre mig, at i valgkampen står vi alle sammen: Magnetskole, det er mig, uh, uh, 5 mio. kr. Men det er jo ikke det, der løser problemet. Problemet med Mohammed og Ali på Nørrebro vil forblive. Jeg kan ikke forstå, at man slet ikke har kigget på alle de integrationsprojekter, man har sat i gang rundt omkring på folkeskolerne, at man ikke tager sig sam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

men på et tidspunkt og siger: Hvorfor har de ikke løst problemet, hvorfor bliver problemerne større? Skal vi omstille vores integrationsprojekter på skolerne?

Jeg forstår det ikke, jeg forstår ikke, at vi bare bliver ved. Bare det er integration, som det bliver sagt, lad os hælde penge i. Det synes jeg er o.k. Jeg ville hælde tocifrede millionbeløb, trecifrede millionbeløb i det, men der skal stilles krav om, at vi på den anden side får resultater, og det glemmer man bare gang på gang, gang på gang.

Så jeg kan kun sige, at jeg er skuffet. Jeg har fulgt meget med i debatten i JP København. Det er blevet en kæphest for mange politikere. Men det her løser ikke en dyt, det flytter bare problemet 5 år frem, 10 år frem. Så gælder det bare hele København, og så sidder vi alle sammen. Så vil vi straffe, som Socialdemokraterne er godt i gang med, så er det sikkert indvandrernes egen skyld, at de ikke vil lade sig integrere, osv. Det er meget nemt bagefter, når det hele brænder på, at skyde skylden på vores egne borgere. Nej, der skal en helt anden recept til for, at CD kan støtte det her.

Jesper Christensen (A): Jamen til dem, der synes, det er interessant, hvor udvalgsmedlemmernes børn har gået i skole, skal jeg sige, at min søn har gået på Tingbjerg Skole, og det har han faktisk gjort i alle de 10 år, han har gået i skole. Han er gået ud nu, og det er måske derfor, han ikke er så interessant i statistikken.

Jeg synes, at det, der er interessant, er, hvad for løsninger vi kan komme ind på, og det er da også det, jeg så vil spørge til, fordi jeg blev ikke rigtig klog på, hvad var det for løsninger konkret, som Det Konservative Folkeparti pegede på. Jeg hørte ordet sprogtest, men til hvad? Hvad skulle den sprogtest bruges til?

Jeg forstår også, at man erkender problemet, at det er et nationalt problem, og at vi bare skal vente på regeringen. Omvendt bliver vi beskyldt for, at vi ikke har gjort noget før, at vi bare har ventet i 20 år, og derfor er det vores egen skyld.

Jeg tror, de har ret, de, der siger, at det her ikke er løsningen på alle problemerne i den københavnske folkeskole. Det synes jeg heller ikke, vi har påstået. Det er netop værd at lægge mærke til, hvad bl.a. De Radikale også har sagt, at det her skal hænge sammen, det skal hænge sammen med et tiltag på daginstitutionsområdet, det skal hænge sammen med tiltag på boligområdet.

Derfor synes jeg, at vi skal bruge det til det her forsøg, som det er, i to områder og bruge det til sammen at finde løsninger, finde ud af, hvad det er for elementer i det her, der sammen med andre tiltag på tværs af kommunen kan bringe os videre i forhold til de problemer, som jeg åbenbart sådan kan forstå, der er en fælles opfattelse af er problemer.

Men må jeg ikke spørge, hvad det er for konkrete løsninger, De Konservative og Venstre peger på, ud over at vi bare skal sætte os ned og vente på regeringen.

Mogens Lønborg (C): Allerførst vil jeg egentlig godt erklære mig ethundrede procent enig i det, Ben Haddou sagde her fra talerstolen. Det var et utrolig tankevækkende, klogt indlæg, og det er sagt af en, der virkelig har forstand på det, ikke bare en teoretiker, som sidder i et eller andet elfenbenstårn og forholder sig til de her ting, men som virkelig kender til problemstillingerne.

Det, der ellers bragte mig herop, det var selve magnetskolekonceptet. Det er jo valgt, fordi de her skoler skal være tiltrækkende, de skal så have lidt ekstra penge. Jeg skal sådan lige i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

parentes bemærket sige, at vi jo alle sammen godt ved, at de skoler, der i dag har en meget, meget høj andel tosprogede, har dobbelt så mange ressourcer pr. barn, dobbelt så mange ressourcer pr. barn, som de skoler, der næsten ingen tosprogede har. Det skal man bare lige vide. Så det kan undre, at de ikke allerede er magnetiske, men det er de åbenbart ikke. Det er måske, fordi de ikke har brugt ressourcerne godt nok.

Men i selve magneten ligger jo altså en tro på eller måske en viden, og det er sådan set det, der får mig herop, om, at hvis man bare gør f.eks. Tingbjerg Skole ekstra god for x antal millioner, så er der en flugt af etsprogede børn til Tingbjerg. Er der evidens – for nu at bruge det udtryk – bag det her? Har man overhovedet i den virkelige verden noget som helst grundlag for at tro, at f.eks. magneten Tingbjerg Skole får den til at fungere som en magnet?

Hvis ikke man har evidens, empiri, der understøtter det, så er det tro. Nu ved jeg godt, at tro kan flytte bjerge, men jeg er ikke sikker på, at tro kan flytte etsprogede danskere ud til Tingbjerg; det tror jeg faktisk ikke. Så hvad det er for en tro, man har, kunne jeg godt tænke mig ikke mindst at få skoleborgmesteren, Per Bregengaard, til at svare på. Da jeg ved, at han er erklæret ateist, så er det nok ikke Vorherre, han forlader sig på, når det gælder at få de etsprogede ud til Tingbjerg, men hvad er det så for en tro?

I det hele taget synes jeg, det er skræmmende at høre, hvor stærk i troen magnetskoletilhængerne er; man har jo intet konkret at have den tro i.

En anden ting, jeg også synes er interessant omkring magnetskolen, det er jo, at der meget nødig skulle være nogle skoler lige i nærheden, der også var rigtig tiltrækkende. Faktisk bygger hele konceptet på, at de skoler, som ligger i nærheden af denne magnet, ikke er særlig gode. Hvad er det for et signal, man sender til skoleledelsen, til skolebestyrelsen på de nærliggende skoler: I må helst ikke blive for succesfulde, I må helst ikke få et så godt ry og rygte, at I pludselig begynder at tiltrække, fordi det er jo slet ikke meningen, at det er jer, der skal tiltrække, så bryder hele vores teoretiske korthus sammen, der hedder magnetskolekonceptet. Hvis de begynder at tiltrække, så de skal holde sig lidt tilbage. Hvis de bliver for gode, så kan det måske være, at man klemmer dem lidt på ressourcerne, så de ikke bliver så gode.

Jeg kunne også godt tænke mig at få skoleborgmesteren til ligesom at forholde sig til, at hvis nogle udvalgte skoler skal være magneter, så må hele konceptet jo sådan set bygge på, at de skoler, der ligger i nærheden, ikke har magnetisk tiltrækningskraft. Det synes jeg er besynderligt.

Så kan jeg ikke fri mig for lige også at spekulere på, om en sådan forskelsbehandling af vores skoler, hvor nogle helst ikke skal være så tiltrækkende, og nogle skal være virkelig magnetiske, er helt i folkeskolelovens ånd. Er det helt den ånd, der bærer vores folkeskole, at vi nu skal til at bygge et koncept op, der i sig, iboende, har en sådan forskellighed i tiltrækningskraft? Jeg tvivler meget på, at det her er i overensstemmelse med ånden i folkeskoleloven, men det synes jeg også, jeg kunne have lyst til at få skoleborgmesteren til at ytre sig om.

Så lige til sidst så er der også en skævhed i det her, der går på, at de forældre til tosprogede, som virkelig ønsker at tage et initiativ, de bliver straffet, dem der aktivt, frivilligt vælger en anden skole, de bliver straffet i dette koncept. Det synes jeg også, skoleborgmesteren og de andre stærkt troende mennesker burde komme herop på talerstolen og give os lidt mere skeptiske mennesker, måske lidt mere realistiske mennesker, en forklaring på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Mikkel Warming (Ø): Jeg blev lidt forvirret af en i hvert fald her på det sidste lidt småsyret debat. F.eks. ventede jeg i Mogens Lønborgs ordstrøm på bare et eller andet om, hvad De Konservative ville foreslå, at man gjorde. Fordi De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti har jo været meget oppe og sige, at det er et problem, at der er skoler med rigtig, rigtig mange procent tosprogede, at det er et problem, at man får den, nogle kalder det flugt fra folkeskolen i visse bydele i forhold til visse skoler. Og det er et problem, hvis der sker en social og etnisk ghettoisering af byen København. Integration forudsætter som regel, at der er nogle at integrere sig med.

Min forvirring går lidt på, hvad det så er, at modstanderne af dette forslag egentlig vil. Vi har jo hørt alt her i debatten fra, at det var det rene pjat, og jeg må gå ud fra, at det ikke fører til noget overhovedet, til at det ville smadre en lang række navngivne skoler, fordi nu ville de blive ghettoskoler eller sorte skoler, som man siger.

Men jeg forstår på V, C og O, at det frie skolevalg skal fastholdes, det er meget centralt. Jeg er sådan set ikke uenig. Der er også et lovforslag i Folketinget, der behandles i øjeblikket, som handler om at lovfæste det på tværs af kommunegrænsen og alt det der.

Jeg forstår ikke, hvorfor man så ikke, når man nu har det som et helt centralt varemærke, går ind for dette forslag, for det fastholder frivilligheden i, hvad det er man laver. Man fratager ikke folk retten til at vælge den lokale folkeskole, til at søge ind på andre skoler.

Det frie skolevalg, som vi har i København i dag, er jo, når man kommer uden for distriktet, jo altså begrænset af den lille detalje, der hedder, om der er plads på skolen eller ej. Det er jo ikke sådan, at man pr. definition altid kan få plads på den skole, man ønsker sine børn skal gå på altid. Det er et spørgsmål, om der er plads eller ej. Hvorimod den Albertslundmodel, man taler forholdsvis varmt for, jo netop ophæver det frie skolevalg, fordi langt over 80 pct. tosprogede elever, der dumper til deres test, ophæver det og spreder det, og det er jo også meningen med det, det handler om at sikre en tvangsspredning.

På den ene side mente VKO, eller Dansk Folkeparti mente, det her var pjat og lappeløsninger. På den anden side mente de, det var lidt Venstre og i høj grad De Konservative, at dette forslag, som jo går ud på at reservere pladser på nogle, skal vi sige meget etsprogede skoler til tosprogede elever ville gøre, at forældre ville fravælge disse skoler, Brønshøj blev nævnt mange gange, og de så med tiden forholdsvis hurtigt ville blive ghettoiserede.

Se, det spørgsmål, jeg synes mangler at blive besvaret af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, er det simple: Hvis det er rigtigt, hvad I siger, at de skoler, hvor der reserveres plads til flere tosprogede elever, af den grund vil opleve forældreflugt, vil opleve at blive ghettoiserede, hvordan vil det så gå, når I skal til at tvangssprede efter jeres sprogtester og Albertslundmodellen, hvad vi der så ske rundt omkring i byen?

Hvis den frivillighedsordning, som der lægges op til her, fører til yderligere ghettoisering, hvad vil der så ske, når I tvangsspreder eleverne ud på, hvis der skal være meningen med galskaben, en 30-35 pct. tosprogede på hver skole? Hvordan vil I undgå det, når I tvangsspreder, fordi jeg går ud fra, at det stadig er det, der er jeres alternativ, henviser i hvert fald til det i bemærkningerne om det her fantastiske forslag, der skal komme med undervisningsministeren, som kan løse alting i denne verden. Om ikke andet kan hun råbe og skrike.

En række partier, bl.a. CD, har sagt, at der måske er for få ressourcer til det her, og jeg er da enig i, at 5 mio. kr. til det her koncept, magnetskoler, måske er lige lidt nok. Det undrer mig så, ikke at budgetforligspartierne ikke stemte for det, men at Venstre og Dansk Folkeparti

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

i forbindelse med budgettet, da Enhedslisten foreslog, der blev sat flere penge af, så ikke stemte for det, hvis et af argumenterne nu er, at der er for få penge.

Jeg er stadig forvirret. Hvad er det, V, C og O vil? Det hænger ikke sammen, men det var vel heller ikke at forvente fra de partier.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Bjarne Fey (F): Det er nogenlunde det samme spørgsmål, jeg egentlig talt godt kunne tænke mig at få besvaret, som Mikkel Warming stillede her. Det eneste svar, jeg har hørt, og det er fra tidligere debatter, det er jo, man gerne vil lave en sprogscreening. Den sprogscreening skal bruges til at fordele tosprogede elever her i det ganske København, og at man gerne skulle ramme et tal, fordi man forventer, at sprogstesten betyder, at ca. næsten alle tosprogede vil falde igennem, så man lander på et tal, der hedder ca. 31 pct. tosprogede på samtlige københavnske skoler. Det er målsætningen, det er, hvad Venstre har stillet forslag om tidligere.

Pointen med dette forslag – det står også øverst, det går jeg ud fra, at man kan tilslutte sig – er at prøve at nå en mere, skal vi sige ligelig fordeling af et- og tosprogede på de københavnske skoler, og så laver man et forsøg, som man kalder magnetskolekonceptet.

Svaret, og det var det, jeg prøvede at referere før, som jeg har hørt fra de borgerlige, var sprogscreening, 31 pct. tosprogede på samtlige københavnske skoler. Nu må I komme op og sige det, hvis jeg har misforstået jer, fordi det, jeg så spørger til, hvis det passer, det har jeg sagt her, hvis jeg har tolket jer rigtigt: Hvad gør I så med skolerne, fordi så skal man jo fjerne elever f.eks. fra Sjællandsgade Skole eller Stevnsgades Skole?

Nu skal jeg prøve at se. Vi tager Bispebjerg Skole, der skal man fjerne 25 elever for at få et tal, der hedder, at de tosprogede kun udgør ca. 33 pct. på den skole. Det vil sige, der var 3 elever tilbage på den skole. Det ville være konsekvensen, at man lukker den skole.

Pointen ved magnetskole er jo rent faktisk, at sådan nogle typer skoler skal man så gøre noget for, for at man får øget kvoten af etsprogede på denne skole, for at den ikke skal lukke.

Så har I fuldstændig ret, 5 mio. kr. forslår som skrædder i helvede, hvis det er den model, man gerne vil køre, fordi så lukker vi i første omgang 6 skoler og på lang sigt 12 skoler. Ud over at man lukker skolerne, så kan man måske sælge dem, og så kan man bygge ud på nogle andre skoler.

Men jeg vil godt høre, hvad er svaret på det her, fordi som jeg hører nu, så er der tre modeller: a) Vi lader være med at lave noget og venter på, at regeringen kommer med de vise ord. b) Vi vedtager magnetskolekonceptet som forsøg i to områder, vi kan se, der er problemstillinger, hvor man prøver at tilgodese, at de skoler, der er, er stærke, men også prøver at løfte dem, der er lidt svage i en fordelingspolitik. Eller c) Man vælger det her, at lave sprogscreening, og så fordeler man jævnt ud over alle skoler med den konsekvens, at man lukker 6 skoler.

Og så kommer vi vist ind i budgettet og det, som ikke har været diskuteret i budgetforligskredsen, men jeg savner et alternativ til det her, og jeg savner en økonomisk ansvarlighed, og jeg savner nogle svar på, hvordan man undgår at skulle flytte og genere de såkaldte hvide skoler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Borgmester **Per Bregengaard**: Der er jo flere, der har gjort noget ud af, at C, O og V ikke har en sammenhængende politik. Jeg synes egentlig, at man skal putte CD ned i samme skuffe, fordi det var også en gang lal, men ikke noget om, hvad man ville.

Så er man selvmodsigende, det er næsten det værste. Men det kunne jeg også se, det var man også i sidste sag.

Mogens Lønborg sagde, at de tosprogede, der selv nu forsøger at bevæge sig, og det gør ressourcestærke tosprogede, søger ind på Brønshøj Skole eller Sortedamskolen. Hvorfor skal de ikke have lov til at komme først, hvorfor skal de straffes ved, at der er andre, der kommer først? Det kan man godt stille op som et reelt, altså de stærkes ret, det er jo også en god konservativ politik, at de stærkes ret det er dem, der skal have de fordele, det nu giver at være stærk.

Men spørgsmålet er jo, om man skal belønne forældrene for det, de nu gør for at varetage deres børns tarv, eller man skal se på børnenes behov, det ville jo være et udgangspunkt, om det er de stærkeste tosprogede, som alle sammen har det største behov for at komme på Sortedamskolen. Det er jeg ikke sikker på. Jeg synes, det optimale ville være, hvis de her grupper af tosprogede, der kom ind på de danske skoler, at det var en blandet gruppe med både nogle svage og nogle stærke.

Jeg tror, det er nødvendigt at have nogle stærke tosprogede i klassen for ligesom at hive de svage tosprogede med op, så der bliver en forbindelse. Men hvis klassen kun består af de her stærke middelklasse danske elever og stærke tosprogede elever, jamen så bliver det lidt meningsløst, fordi det er jo præcis dem, der også vil mangle på skolerne, hvor der er mange tosprogede elever.

Så problemstillingen er relevant, og jeg forklarer, hvorfor Enhedslisten siger blandede grupper, og det prøver vi at sikre ved den fremlagte fremgangsmåde.

Men så er der jo den anden vinkel med regeringens hemmelige våben, test. Altså man har sådan en fornemmelse af, at det her hemmelige våben, test, er sådan noget, der kan vaske sorte børn hvide eller sådan et eller andet. Altså det er lidt svært at sige, hvorfor det er sådan en stor løsning. Altså man kommer ikke uden om at snakke fordelingspolitik, selv om man tester sig ud af det.

Når test er en virkelig dårlig ide til at fordele, ikke til at finde ud af, hvad børn kan eller ikke kan, men som fordelingsinstrument, så hænger det sammen med det ene, kan man jo sige, det menneskerettighedsmæssige: Skal vi diskriminere, kan man dumpe til sin lokale folkeskole?

Men det hænger også sammen med, og så behøver man ikke at tage Albertslunds radikale løsning, hvor testen gik ud på at dumpe 80-90 pct. af børnene, sådan så man kan fordele dem ud på andre skoler. Men man kunne godt, til Bjarne Fey, han har illustreret, hvad det betyder, men man kunne jo godt vedtage, at det kun drejede sig om de 20 pct. svageste. Men hvis man gjorde det, så tror jeg ikke, de vil få et godt skoleliv på de her skoler med mange danske elever. Jeg tror, der ville være en lille gruppe, som var utroligt svære at integrere, som altid skulle have specialundervisning, og som var stigmatiseret.

Derfor skal vi sikre, og det prøver man ved den objektive fremgangsmåde, man har, at de grupper, som bliver placeret eller ikke bliver placeret, som får tilbuddet, bliver blandede grupper. Det skal vi gøre meget ved råd, vejledning, opsøgende arbejde. Derfor synes jeg, man skal holde fast i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Mogens Lønborg var så inde på det her med lærernormeringer, og det er rigtigt, der er nogle skoler, der får dobbelt så mange lærerressourcer pr. elev i et forsøg på at ligestille Mohammed og Marie. Uanset hvilken skole de går på, så skal de have, kan man sige i gåseøjne, samme hjælp fra læreren eller lærerservice. Det får man ved at gøre det her, fordi alle ved, at hvor meget hjælp Marie og Mohammed kan få fra lærerens side, er jo stærkt afhængigt af, hvem der er deres klassekammerater, er det nogle, der har brug for meget eller lidt hjælp af læreren?

Magnetskolen, de 5 mio. kr. skal ikke bruges til at lave bedre normeringer i undervisningen. Det, der er lagt op til, at det skal bruges til, er udvikling, ressourcer til at gøre læreren dygtigere, gøre skolen mere tiltrækkende, også for de danske elever, lave opsøgende arbejde.

Mogens spørger, om vi nu kan bevise, at det giver resultater. Altså man kan jo ikke bevise et forsøg, så var der jo ikke grund til at lave det, men man kan jo godt pege på ting i kommunen, som er lykkedes. Vesterbro-skolerne er jo ikke de her tosprogede skoler, som de var for 10 år siden. Der lykkedes nogle ting, bl.a. i kraft af at man havde Vesterbropuljen, hvor man lavede en fælles profil på Vesterbro-skolerne ud på øko-baserne osv. Jamen jeg tror, det var med til at skubbe Vesterbro-skolerne i den retning, de er i i dag, og jeg tror som helhed, de meget godt afspejler befolkningssammensætningen i København.

Man kan også pege på sådan en skole som Sjællandsgades Skole, hvor det lykkedes at vende udviklingen. De har så ikke fået ekstra midler, men det var ved hjælp af opsøgende arbejde og etableringen af netværk, og det er jo også nogle af de her millioner, der skal bruges til det.

5 mio. kr. er ikke meget i denne sammenhæng, det er også derfor, vi begrænser forsøget til to områder. Jeg vil ikke slække på kvaliteten i det her ved at sprede dem ud over hele byen. Jeg vil gerne modtage pengene til, at vi kan gøre det, men hvis vi skal gøre noget fornuftigt, så skal det her være ordentligt forberedt for begge typer skoler, både magnet A og magnet B.

Ovre på magnet B-skolerne, hvis ikke de tosprogede børn og deres forældre skal blive frustrerede, og hvis ikke resten af skolen, børn som forældre, skal blive frustrerede, så skal det her forberedes, og de midler, vi bruger til at forberede dem, er efteruddannelsesmidler, som eksisterer, så det bliver, kan man sige, lidt mere end de 5 mio. kr., vi skyder ind i projektet, nemlig til at uddanne, startende selvfølgelig nede i indskolingen, børnehaveklasseledere og indskolingslærere i dansk som andetsprog, så de kan blive knippelgode til at undervise de elever, de ikke har prøvet at undervise før, og til kulturmødet altså lave en forberedelse, som var meget bedre, bl.a. fordi man ikke havde erfaringer og viden og ekspertise i sin tid, da det f.eks. væltede ind over Vesterbro eller Rådmandsgades Skole i Mjølnerparken ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu er Per Bregengaards 3. runde også opbrugt.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg er rimeligt færdig.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Majbritt Mamsen, og hun har 38 sekunder i 2. runde, og så er der altså kun 3 minutter i 3. runde, og jeg stopper.

Majbritt Mamsen (C): De Konservative vil gerne bede om magnetskoler i mindre mængder. Vi vil gerne forlange, at de tosprogede forældre tager et initiativ selv, vi vil gerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

stille krav til dem, men selvfølgelig skal de hjælpes til de krav. Men vi vil ikke A-magnetskoler, fordi vi tror ikke på dem.

Det var det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det var disciplineret.

Tanwir Ahmad (B): Der bliver snakket så meget om denne fælles løsning og konkrete bud fra de forskellige partier, men jeg er nået frem til den erkendelse, jeg tror ikke, der findes en fælles løsning. Når man lytter til de forskellige opfattelser fra de forskellige partier, så lyder det også, som om vi har forskellige opfattelser af, hvad de reelle problemer er.

Er de reelle problemer de danske forældre, som fravælger folkeskolen, eller er de reelle problemer, at der er mange tosprogede, som har dårlige sprogfærdigheder, eller er de reelle problemer, at der er en sammenhæng imellem, hvor mange tosprogede der går på en skole, og karaktererne?

Når jeg lytter til den debat, vi har haft i dag, så er konklusionen åbenbart, at vi har forskellige opfattelser af de reelle problemer, så derfor forventer jeg ikke, at De Konservative, Dansk Folkeparti og Venstre kommer med en fælles løsning, for det er simpelt hen umuligt, fordi vi har forskellige opfattelser af virkeligheden.

Så snakker Mogens Lønborg så meget om det her med tro, og hvad er det for en tro, vi bygger vores løsninger på. Jeg vil gå så langt at sige, at al politik bygger på tro, det bygger på en overbevisning om, at det, man foretager sig, er det rigtige.

Jeg kunne også spørge provokerende, hvad det er for en tro, hvad det er for et fagligt, hvad er det for et sagligt belæg, som De Konservative tror på, som gør, at tosprogede elever, som er tvunget væk, skulle trives bedre socialt eller fagligt. Hvad er det for en tro? Er der nogen form for dokumentation, er der nogen undersøgelser, der beviser, at når man tvinger tosprogede børn væk og fratager dem deres distriktsskole, så skulle de klare sig bedre? Jeg har ikke set den endnu, jeg har heller ikke set forvaltningen pege på den.

Der bliver snakket om, hvorfor jeg kalder Albertslundmodellen drastisk. Det er, fordi i min optik er tvang noget drastisk, og det er endnu værre, når tvangen bygger på et ulovligt kriterium, så er det endnu mere drastisk.

Men jeg synes alligevel, at Dansk Folkeparti har været lidt mere konkrete i dag, når de peger på sprogtest. Vi vil også godt være med til sprogtest, det har vi ikke noget imod, men lad der ikke være tvivl om, at vi ikke vil bruge sprog som et fordelingskriterium. Lad der heller ikke være tvivl om, at hvis vi skulle vælge en sprogtest, så skulle den gælde samtlige børn.

Der hvor den kortsluttede for mit vedkommende, det var, da jeg hørte Venstres ordfører, og det synes jeg faktisk var meget usagligt og proportionsforvrængning, og der er grænser for saglighed. Hvor er sagligheden, når man begynder at sige, at vi retfærdiggør tvangsspredning ved at sige, jamen de lande, de kommer fra, de kommer alligevel langt fra, så lad os alligevel lige busse dem lidt rundt. Jeg synes lige, man skal tænke sig om, inden man taler her på talerstolen.

Mogens Lønborg (C): Allerførst vil jeg sige til Per Bregengaard, at jeg fik da svar på en hel del af de ting, jeg spurgte om. Men jeg ærgrede mig over, at jeg ikke fik en kommentar til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

selve det, der er kernen i magnetskolekonceptet, magneten kontra det at der helst ikke skulle ligge nogen andre magneter i nærheden af, for så bryder hele konceptet jo sådan set sammen.

I den forbindelse også lige nogle refleksioner omkring, hvordan det egentlig harmonerer med ånden i folkeskoleloven, at man på den måde laver en differentiering. Jeg er helt med på, at det ikke er et spørgsmål om bare at give ekstra normering, det er et spørgsmål om at lave en særlig profil. Men stadig væk så kunne jeg godt tænke mig at høre nogle betragtninger omkring harmonien med ånden i folkeskoleloven.

Der er blevet efterspurgt her, måske lidt som et forsøg på sådan at fjerne angrebene fra de ømme punkter i magnetskolekonceptet, så bliver der meget rigtigt sagt: Jamen hvad vil vi stille i stedet? Jeg vil starte med at sige, at det er et kæmpeproblem, og jeg tror ikke, vi bilder os ikke ind i Det Konservative Folkeparti, at vi har løsningen på det her. Det er et problem, som tager til i stigende omfang, Københavns Kommune er nok en af de kommuner i Danmark, hvor problemet er størst. Det er ufatteligt svært, og derfor vil denne debat også fortsætte.

Det vi blot siger ud over de ting, Majbritt Mamsen var inde på omkring det, vi er parate til at lave noget af det med f.eks. at reservere pladser, slet ikke i det omfang, det er alt for drastisk den måde, man går til værks, hvor man ændrer en ensproget skole til en meget, meget mere markant tosproget i løbet af no time. Det er alt for dramatisk.

Men fordi vi ikke selv har løsningen på det hele, så har vi altså ret til at gå ind og pege på alle de svage elementer, der i det her. Vi bærer ikke den tro, som de partier, der går ind for det her, gør.

Noget af det, som jo i hvert fald er et faktum, som forskningen har vist – og det er specielt rettet til Per Bregengaard, det, jeg siger – er, at nok er det et forsøg det her, jamen hende, der hedder Beatrice Schindler, tror jeg, som vi alle har hørt på, er jo fremme og sige, at når 25-30 pct. i en klasse er tosproget, så vil de danske forældre ikke være med længere. Hvordan forestiller man sig så de danske børn komme til Tingbjerg f.eks.?

Altså der er man så meget oppe imod noget, der på en eller anden måde videnskabeligt er underbygget, altså det svarer lidt til, at naturloven siger, at den her tuschpen falder altså ned, når jeg giver slip, den hopper altså ikke pludselig i vejret. Det er nøjagtig det samme, der gør sig gældende. Vi får altså ikke de danske børn ud på Tingbjerg, uanset hvad vi så gør. Forskningen viser med al tydelighed, at når vi kommer op bare omkring 25-30 pct., så begynder de danske børn at forsvinde enten til andre folkeskoler eller til privatskolerne.

Jeg kunne også godt tænke mig, det ville også klæde de her magnetskoleentusiaster, om de heroppe fra talerstolen kunne fortælle ikke bare os andre, men hele offentligheden i København, hvordan man forestiller sig, at forældrene vil reagere i forhold til privatskoler. Vil en Per Bregengaard, en Jakob Hougaard her fra talerstolen beroligende kunne sige, at der sker ikke nogen flugt? Hvor er jeres tro henne på det punkt? Har I en grundlæggende tro på, at det her det flytter ikke danske børn til privatskoler, så kom og sig det her, og så vil jeg hive det citat frem om 2, 3, 4 år, når det viser sig, at virkeligheden har været en anden. Kom og sig ærligt og redeligt, at det her flytter altså ikke danske børn til privatskolerne, eller også, hvis I mener, vi I selvfølgelig sige det, I mener omkring det her med, at det er et vitalt punkt.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg kan sige til Mogens Lønborg eller ridse hans løsningsforslag op, det er, at vi skal gøre det her, vi skal bare gøre mindre af det, så bliver det rigtig godt.

Hvis ingen skoler må indeholde mere end 25-30 pct. tosprogede, jamen så kan vi opgive, fordi der er et par og tredive procent tosprogede på de københavnske folkeskoler. Det er jo ikke nogen løsning at lægge det her loft over.

Det tredje er omkring de her magnet B-skoler, altså dem hvor der er mange danske på. De er magnetskoler i forhold til deres lokalområde i høj grad, de tiltrækker de børn. De skal bare også gerne være magnetskoler i forhold til tosprogede børn. Øvelsen består i at lave magnetskoler, bl.a. ved, at der ikke bliver så mange tosprogede børn, da de går på de andre, at gøre dem til magnetskoler i det lokale kvarter.

Det kræver jo et stort flytteri, hvis det med Mogens Lønborgs ord skal have succes, hvis vi skal ned på de der 30-40 pct., hvis det er succeskriteriet. Jamen det er, som om Mogens Lønborg og De Konservative opgiver de der skoler. Jamen så sig heroppefra: Vi vil ingenting, vi vil have et segregeret skolesystem for ikke at ødelægge nogen skoler og forstyrre nogen som helst. Så sig det.

Abderrahman Ben Haddou (D): Tanwir Ahmad sagde heroppefra, at man skulle stemme for denne magnetskolemodel, fordi det er det, som forvaltningen har peget på. Jamen altså det vil sige, at vi kan lige så godt pakke sammen som politikere, vi skal stemme på det, som forvaltningen indstiller gang på gang. Hvorfor er vi så egentlig politikere?

Det får mig til at sige, jamen det der er problemet for os andre partier, at vi ikke har kunnet få lov til at komme med netop vores løsning på dette problem. For det er rigtigt, som Mogens Lønborg siger, vi har ikke løsning på hele problemet i aften, det har vi ikke. Det her har taget måneder, det har taget næsten år for at få lagt frem for os, og det er forvaltningen, der har gjort det, og det er flere ansatte i forvaltningen, der har gjort det og været om det her arbejde. Så kan man ikke forlange, at vi politikere skal kunne finde tid til at finde en løsning på dette problem, for det er et problem.

Når jeg siger, det er det problem, så mener jeg også, at det ikke kun er i skolerne, at problemet ligger. Det ligger på det sociale område, det boligpolitiske område, på integrationsområdet samlet set og selvfølgelig også der, hvor forældrene selvfølgelig også skal kunne følge bedre med i deres børns opvækst og undervisning. Det er der, problemet ligger, og der har man politisk ikke været god nok til at få dem med på banen.

Til gengæld siger uddannelsesborgmesteren, det her det tror han på, det tror han på, han tror på det, fordi at det er hans model. Jeg undrer mig bare over, hvis man siger til sig selv, for 5 år siden, hvis man stillede sig op og sagde til Enhedslisten, vi skal indføre magnetskoler, så er jeg helt sikker på, at man ville blive skudt ned. Det er simpelt hen blevet moderne at sige magnetskole.

Der er også Socialdemokrater, der synes, det er så flot at gå ud og sige, vi går ind for magnetskoler, det er så flot et ord. Men jeg kan bare ikke se, det løser problemet, det er ikke, fordi jeg vil provokere hverken Socialdemokraterne eller Enhedslisten, jeg vil meget gerne være med til en løsning.

Jeg er bare bange for, at det bare skubber problemet længere frem. Det er den samme pædagogik, vi anvender med f.eks., hvis en ung mand begår kriminalitet, ja, så kan vi lige putte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

ham sammen med nogle piger, der har været udsat for krænkelse. Det er på samme måde, når man siger, når vi tager nogle unge svage elever og putter dem sammen med stærke elever, hvad nu, hvordan sikrer man sig, at de elever, hvis de bliver mobbet på de andre skoler, skal man så have tilført flere midler for at løse det problem.

Et andet problem jeg heller ikke kan se, hvorfor man ikke erkender og siger, at man har slået fejl på skoleområdet, det er det her med, at der tildeles flere ressourcer til svage elever, især tosprogede elever, det kommer automatisk. Samtidig siger uddannelsesborgmesteren nu, at de svage elever skal flyttes over til stærke elever. Jamen skal vi også give de her stærke elever ressourcer for at løfte opgaven for os, det gør man ikke.

Jamen man beder andre stærke elever om at løse en opgave, som ikke er blevet løst af skolelærere, der har fået tildelt ressourcer, og hvor vi heroppe fra gang på gang har fået at vide, at man tildeler netop ressourcer, fordi man skal løse en opgave for os. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen, det kan jeg ærlig talt ikke. Der skulle egentlig ikke være problemer, fordi der bliver tilført nye ressourcer, når der er tale om tosprogede. Det er det, jeg ikke kan få ind i min knold.

Så er det, jeg siger, så må vi stoppe op og sige til os selv: Har vi gjort noget forkert, har vi brugt pengene forkert? De skal selvfølgelig forblive inden for lærerområdet, men lad os bruge dem fornuftigt, så vi får løst problemet.

Uddannelsesborgmesteren fremhæver især Vesterbro og Rådmandsgades Skole. Det er simpelt hen fordi danske forældre selv har taget initiativ, og det er prisværdigt, til at forsøge at løse problemet. Det synes jeg er flot med omvendt integration.

På Vesterbro kender vi en hel sag, de er ikke engang blevet forflyttet. Det er de gamle gæstearbejdertyper, det er ikke det samme som Nørrebro. Ja, det er rigtigt, kig mig i øjnene, det er rigtigt, for der bor pakistanere, marokkanere, tyrkere hovedsagelig, hvorimod på Nørrebro, Tingbjerg er det en blandet landhandel med flygtninge og indvandrere, pakistanere, marokkanere, tyrkere, og det ved jeg bedst, fordi jeg tilfældigvis bor i København.

(Kort bemærkning).

Majbritt Mamsen (C):

Vi er meget enige. Jeg synes, det er imponerende, der ikke er flere, der lytter til Ben Hadou. Det er jo så sandt, som det er sagt, at vi poster ressourcer i uden at vide, hvad det er, vi får ud af det.

Det, jeg gik herop for, var for at sige, at på A-magnetskoler synes vi, man skulle styrke fagligheden endnu mere, end man gør i dag. Vi skal samtidig indkalde forældrene sammen med eleverne til samfundsforståelse og forståelse af, hvad det vil sige at leve i det danske samfund.

Lektiecafeen skal styrkes. Lærerne skal kunne tvinge elever, de mener har et behov, til at blive efter skoletid i den her lektiecafe for at få noget ekstradansk eller matematik eller hvad det kan være. Sådan nogle ting vil vi meget gerne være med til at styre.

Men vi skal kigge på, hvordan tingene hænger sammen i den virkelige verden og ikke bare tro, at vi har opskriften og bedre viden end dem, der er ude på folkeskolen, og så skal vi lade være med at smadre de folkeskoler, der er et alternativ til privatskoler.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Mikkel Warming (Ø): I første række til Ben Haddou omkring Vesterbro. Altså da Vesterbropuljen på ½ mio. kr. blev lavet, var det jo i høj grad skolebestyrelsesmedlemmerne fra Vesterbro-skolerne, der efter lukningen af Gasværksvejens Skole kom og sagde, at de godt ville vende den udvikling, der på det tidspunkt var i gang på Vesterbro-skolerne, nemlig et faldende elevtal og koncentration af tosprogede på nogle af skolerne.

Det lykkedes i høj grad i samklang med den byfornyelse, som har gjort meget ved befolkningssammensætningen i øvrigt. Men den Vesterbropulje og det arbejde, som de skolebestyrelsesmedlemmer i høj grad var med til at lave, var jo faktisk at gøre Vesterbro-skolerne til magnetskoler. Det kaldte man det ikke, men det var det, de blev, fordi de blev en efter en magneter for lokalområdet.

Det var den daværende SF-skoleborgmester, der introducerede det, bakket op af Enhedslisten, videreført, da Enhedslisten fik skoleborgmesterposten. Det er mere i forhold til, at venstrefløjten aldrig kunne have drømt om at gøre noget som helst i forhold til det her.

Det bringer mig lidt videre til Majbritt Mamsen og Mogens Lønborg, der erklærer sig meget enige med CD i denne sag. Jamen CD's løsning, som jeg hører det, er at sige, at man stopper op. Er De Konservative helt sikre på, at de i den valgkamp, der kommer om – ja, som jo har været i gang længe i forhold til kommunevalget om lidt under et år, hvis man herinde stoppede op og ikke gjorde noget nu, sendte forslaget tilbage og sagde, vi gør ingenting nu, vi laver ikke noget fordeling eller initiativer i forhold til at få en bedre fordeling mellem et- og tosprogede? Kunne De Konservative garantere, at de så ikke ville bruge det og sige, at vi har et problem, men vi gør ingenting, og det er også de der røde lakajers skyld? Kunne De Konservative garantere, at de ikke ville gøre det i valgkampen?

(Kort bemærkning).

Tanwir Ahmad (B): Grunden til, at jeg gik herop, er, at jeg synes ikke rigtig, at De Konservatives ordfører, Mogens Lønborg, svarede på spørgsmålene. Han bliver ved med at snakke om problemer, og derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at opfordre både Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti: Kan vi ikke få nogle ord på de problemer, meget, meget konkret? Er problemet, at danske forældre fravælger folkeskolen, er problemet manglende sprogfærdigheder, er problemet, at for mange tosprogede trækker gennemsnittet ned? Lad os få ord på de konkrete problemer, det er så svævende, det er så fedt, man kan kalde ting for problemer.

De Konservatives ordfører refererer til Beatrice Schindler. Beatrice Schindlers undersøgelse af denne smertegrænse på 25 er altså ikke en videnskab. Hvis det virkelig viser sig, at forældrene fravælger ved den smertegrænse, burde vi så ikke løse problemet ved at holdningsbearbejde de danske forældre? Det har jo vist sig, at det kan man godt. »Brug folkeskolen på Nørrebro« er et levende eksempel. Det er derfor, jeg siger, lad os få ord på problemerne, sådan så vi også kan se, om de løsninger, vi nu snakker om, løser de problemer.

Det var den ene halvdel af den undersøgelse, der blev refereret til med Beatrice Schindler. Den anden halvdel siger faktisk også, at der ikke er en direkte årsagssammenhæng mellem antallet af tosprogede og karaktergennemsnittet. Den synes jeg også lige, vi skulle nævne i denne sammenhæng.

Hvorfor kan vi ikke give det her forsøg en chance, hvorfor ser man spøgelse, så snart man snakker magnetskole? Vi har ikke prøvet det endnu, vi har ikke rigtig set det, vi har ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

nogen evalueringer fra andre steder eller nogen erfaringer. Men nej, så snart det er noget med frivillighedens vej, så ser man spøgelse i Venstre, så ser man spøgelse i Dansk Folkeparti, så ser man spøgelse hos De Konservative, og så snakker man om problemer, for det er den letteste løsning at svare eller ikke at svare på spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jeg vil bare sige, det er da godt, at Mogens Lønborg fik svar på nogle af sine spørgsmål, det kniber lidt mere den anden vej. Jo længere debatten bliver, jo mere forvirret synes jeg, man bliver, om, hvad det er for meldinger, der kommer fra Det Konservative Folkeparti. På den ene side siger I, at de får masser af penge, de får faktisk alt for mange penge i forvejen, og det sidste, vi hører nu, var så, at man meget gerne på magnet A-skolerne ville styrke fagligheden endnu mere. Det må jeg så forstå på den måde, at det skal ske uden ekstra penge, eller hvordan hang det sammen.

Jeg er ikke helt sikker på, om ikke det er, fordi det i virkeligheden passer Det Konservative Folkeparti ganske godt, at vi har nogle skoler, som har over 90 pct. tosprogede, fordi så slipper man i virkeligheden for det på de andre skoler.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg giver Tanwir Ahmad fuldstændig ret. Det er holdningsbearbejdelse af københavnerne, og det er virkelig svært, det er ikke nemt, det er virkelig svært politisk, og det er netop derfor, jeg siger, at det her tror jeg simpelt hen ikke på, og igen, ikke for at fornærme nogen af partierne her, men den kommer ikke ind til benet, den inddrager ikke nok de mennesker, det handler om.

Altså hvis man læser om det her, har man spurgt i virkeligheden de tosprogede børn, hvad de synes er bedst, hvor meget har man spurgt dem? Det er jo det, der er problemet. Jeg er bange for, at det her kun flytter problemet og gør det bredere, og om nogle år så har vi problemerne overalt i København, og det er det, jeg er bange for.

Så derfor vil jeg hellere gå ind og så sige, at er der noget, vi gør forkert eller har gjort indtil videre, så lad os prøve at ændre på vores tiltag, sådan så vi sikrer, at de tosprogede får en stærkere lærdom på de danske skoler. Det er det, jeg er bange for, jeg tror ikke, det hjælper ret meget. Og ærlig talt, det er ikke for at drille hverken Enhedslisten eller SF.

Heidi Wang (V): Først og fremmest vil jeg svare ordføreren for De Radikale om min usaglige bemærkning.

Det, jeg mente, var, at der er mange, der rejser 20.000 km fra deres hjemland for et bad, for et bedre liv, bedre muligheder eller i hvert fald for, at deres børn kan få en bedre uddannelse. Derfor ser jeg ikke nogen problemer i, at børn tager en bus i 20 minutter for at få bedre muligheder.

Jeg vil tage mig selv som eksempel. Dengang jeg gik i eurosprogskoler, gik jeg med en masse tosprogede voksne. Problemet er bare, at man kan lære sproget, men når jeg skal ud og finde en lejlighed, det kan jeg ikke, fordi ingen af dem kender noget. Hvis jeg skal ud og finde et job, ingen af dem har et job. Det er jo den situation, vi prøver at undgå.

Igen, hvad er problemer? Som jeg ser på det, når man taler om integration, så skal man tænke på integration på tre trin eller tre lag. Det her er funktionel integration, kan man funge-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

re, kan man tale dansk, kan man skrive? Det er der mange tosprogede, der kan. Men hvad så med den sociale integration og kulturelle integration? Lille Peter kan skrive dansk, men han kommer fra et hjem, der er præget af problemer. Han har også brug for social integration.

Så jeg ser problemet i, at når man begynder at definere, hvad er det for en integration, vi ønsker i folkeskolen, men hvis vi siger, at test ikke er det rigtige værktøj, det er et værktøj til tvang og ikke frivillighed, er det så hudfarver, er der sager, hvor man bruger hudfarver eller de sprog, man taler, som det eneste kriterium for, at man er tosproget eller ikke tosproget og bruger det til at fordele eleverne? Det synes jeg heller ikke.

Men magnetskoler bygger på meget konkrete ting. Det er, at vi skal benytte ledig kapacitet f.eks. i de hvide skoler til at reservere plads til de sorte. O.k., det kan godt tænkes et eller andet sted omkring Randersgade Skole at sige, vi vil ikke gerne have de sorte ind; så kan vi opfordre alle hvide til at indskrive deres børn, så er der måske kun fem pladser tilbage. Det kan godt tænkes, at man kan gøre det, altså rent teknisk kan det lade sig gøre.

Så har uddannelsesborgmesteren nævnt dansk som andetsprog, og det er vi i Venstre meget glade for, og vi fremsatte et ændringsforslag, der er gået igennem på udvalgmødet, og det er, at vi meget gerne vil have, at dansk som andetsprog indgår i lærernes grunduddannelse.

Til sidst vil jeg sige, at den stærke elevs faglighed ikke bliver påvirket af de svage elevers faglighed eller kompetencer, det siger Beatrice Schindler også. Men spørgsmålet ligger i, hvordan vi kan give forældre med børn med stærke ressourcer eller stærk faglighed garanti for, at deres børns skolegang ikke bliver påvirket af de svage elever. Den garanti skal vi komme med på et eller andet sagligt grundlag, og vi kan kun gøre det ikke med hudfarve, ikke med sprog, men med test.

Så jeg er spændt på resultatet af de danske PISA-undersøgelser, fordi det kan godt være rigtigt, at en skole, der har 91 pct. tosprogede, klarer sig udmærket fagligt, men spørgsmålet er: Har de ikke behov for at blive integreret socialt og kulturelt?

Jeg vil meget gerne have, at de tosprogede kan gå ud og spørge deres klassekammerater, om de kan finde et sted, hvor de kan finde et job, finde en lejlighed. Grunden til, at min generation ikke har fået job, der har en høj uddannelse, de, der kører taxa, er, fordi ingen af de personalechefer i Danmark nogen sinde har haft tosprogede elever, som kunne lære.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Louise Frevert, og der er 3½ minut tilbage i 2. runde.

Louise Frevert (O): Jeg må medgive De Radikales ordfører, at det nok kan blive svært at blive enige i løbet af denne aften, og det er jo egentlig forstemmende, fordi det drejer sig jo altså om de børn i Danmark, der skal holde hjulene i gang. Det drejer sig jo rent faktisk om børnenes tarv, det drejer sig jo rent faktisk om nogle børn, som skal være med til at få det her land til at fungere fremover, og hvad gør vi så, vi laver nogle magnetskoler, der ikke kommer til at fungere efter min bedste overbevisning.

Se, vi har mere end 500.000 funktionelle analfabeter i Danmark, vi har næsten 20 pct., ifølge PISA-undersøgelsen er der næsten 17-18 pct., der går ud af folkeskolen og er funktionelle analfabeter.

Vi har 50 pct. af en ungdomsårgang af indvandrere, der aldrig nogen sinde starter på en ungdomsuddannelse, og senere hen er det 4 ud af 10 indvandrere, der ikke får noget arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Jeg synes, at det er forstemmende, og derfor bliver vi alle sammen nødt til at tage denne sag utrolig alvorligt. Vi har 32 pct. tosprogede børn i den københavnske folkeskole, så er det her da en dum lappeløsning at komme i gang med.

Hvad er det, der gør? De Radikales ordfører ville gerne have afæsket bl.a. mig og mine kolleger et svar på, hvad er egentlig problemet, som jeg anskuer det. Problemet, som jeg anskuer det, er, at de fleste af de tosprogede børn har dårlige sprogkunderskaber, de har dårlige danskunderskaber. Lad os dog kalde en spade for en spade, lad os lade være med at feje tingene ind under gulvtæppet, lad os kalde det for, hvad det er.

En anden ting er, at de danske forældre, de såkaldt etnisk danske forældre, fravælger de sorte skoler, som Heidi Wang kalder dem, fordi de kan simpelt hen ikke være med til at have så mange indvandrerbørn med dårlige sprogkunderskaber i klassen, fordi de simpelt hen mener, det trækker niveauet ned, og det gør det åbenbart også.

Det er de to vægtigste indikatorer for, at det ikke fungerer, de danske forældre fravælger skolen, og sprogkunderskaberne er for ringe, plus at der selvfølgelig er uro. Så hvad skal man gøre? Man skal teste børnene.

Derfor så er jeg lidt ked af, at det er en misforståelse med hensyn til Albertslundmodellen at sige, at det er en drastisk løsning. Det er det jo ikke, fordi det er jo ikke en "skal"-måde, det er en "kan"-måde, det er et tilbud at gøre tingene på, at man kan tilbyde de her børn en sprogtest og derefter få dem ind i en sproggruppe, som hr. Per Bregengaard ynder at kalde det, men i dette tilfælde vil det så være nogle børn af samme sproglige observans, og derfra så vil man kunne optimere det pågældende sprog sammen med det danske sprog. Det vil sige, at man specialiserer børnene egentlig med hinanden og får et bedre dansksprog. Det er ikke en "skal"-måde at gøre det på, det er en "kan"-måde.

Derfor kan jeg ikke forstå, at man ikke i denne forsamling kan se, det er den eneste rigtige løsning. Så vent dog bare et par måneder, slå dog koldt vand i blodet og så lad os få en ordentlig løsning i stedet for denne her forsøgsordning, som er en vandalisme imod børnene og deres forældre. Det er virkelig sørgeligt.

Men det er altså det konkrete, vi etablerer nogle parallelsamfund. Parallelsamfund kan sikkert være udmærkede, det har man også i udlandet, men det, vi mangler i det parallelsamfund, som vi har skabt her i Danmark, er, at der opstår en symbiose indimellem. Den opstår nemlig aldrig, fordi vi lever decideret som parallelsamfund, uden at der opstår en symbiose rent sprogmæssigt. For vi skal huske én ting: Hvad er det, der kitter danskerne sammen, hvad er det, der kitter folket sammen? Det er det danske sprog, det er alfa og omega. Vi kan ikke klare os hverken om vi er indvandrere, tosprogede eller vi er kinesere. Vi skal have en base. Fundamentet er det danske sprog.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Kort til Tanwir Ahmad, som efterlyste, hvad der ifølge Det Konservative Folkeparti var problemet. Jamen problemet det er, at med den fordeling, vi har nu i vores skoler, så hæmmer det integrationen. Det er også et svar til Jesper Christensen. Vi ønsker ikke, vi er ikke glade for skoler med 90 pct. tosprogede, hr. Jesper Christensen.

Og så til Tanwir, som sådan begyndte at tale om, at forskeren Beatrice Schindler ikke lavede videnskab. Det synes jeg da er en hård anklage imod hende, men hvis hr. Tanwir Ahmad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

har videnskabeligt grundlag for at afvise videnskabeligheden, så synes jeg, det kunne være interessant at høre det.

Men Tanwir Ahmads løsning ifald alligevel det var rigtigt var, at så skulle man holdningsbearbejde danskerne. Det er den sædvanlige recept, at det er danskernes holdning, der er noget galt med. Hvis ikke de kan lide at være sammen med 40 pct., 50 pct. tosprogede, så er der noget galt, så skal vi til at behandle danskernes holdninger. Kunne det ikke være interessant at finde ud af, hvorfor Beatrice Schindlers kurve eksisterer, at når vi kommer op omkring 25-30 pct., så siver danskerne?

Fru Louise Frevert var jo inde på nogle af de samme ting og sagde meget rigtigt, at det har noget med sprogkundskaber at gøre. Der kunne måske også, nu skal vi kalde en spade for en spade, være et holdningsproblem hos de tosprogede, såvel forældre som børn, forældre, som måske afholder deres børn fra at tage del, lade sig integrere med de danske børn ved fødselsdagsarrangementer osv.

Vil Tanwir Ahmad gå herop på talerstolen og bekræfte, at holdningen hos de tosprogede i København skal bearbejdes, eller er det kun danskernes holdning, som skal bearbejdes?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg lige giver ordet til Heidi Wang, så vil jeg sige til Tanwir Ahmad, at Tanwir Ahmad må skrive sig på i 3. runde, for jeg giver ikke flere korte bemærkninger i 2. runde, når man har haft en.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (V): Jeg vil bare sige til Tanwir Ahmad og Mogens Lønborg, at jeg også er dansker.

Venstre ønsker delt afstemning. Vi stemmer efter et enkelt "at".

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Jeg er bare nysgerrig efter, hvor stor en andel tosprogede der må være i en skole, hr. Mogens Lønborg. Hvor stor en andel må der være, når nu gennemsnittet er 31 pct. i Københavns Kommune? Hvordan når man et tal på 25 pct., som er smertegrænsen for Beatrice Schindler?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Nu skal jeg ikke gå min kollega i bedene, hr. Mogens Lønborg, men det var faktisk en af de ting, som jeg ville have sagt tidligere, hvad det er for en andel, der skal være af tosprogede i en klasse. Det er det, hr. Bjarne Fey spørger om.

Se, det var et af de punkter på side 15, pkt. 2, vi faktisk diskuterede: "2. Fordelingsmålet er, at ingen skoles andel af tosprogede elever overstiger andelen af tosprogede elever bosat i den bydel, som skolen er en del af. Dette gælder dog ikke skoler, ..." Bla-bla. Men se, det vil jo være det mest naturlige, at man gjorde det over hele København, for så fik man nemlig den spredning, der skulle til. Det er jo lige nøjagtig det, man skal gøre, fordi så var vi ude over problemet, og så kunne det jo godt være, man fik den fairness, der bliver efterlyst fra den ene og den anden side af salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så får Bjarne Fey ikke flere korte bemærkninger. Nej, Bjarne Fey, ikke i denne runde. Så må Bjarne Fey skrive sig på i 3. runde.

Trine Schaltz (F): Det er stadig væk ikke gået op for Louise Frevert, at hvis vi tager og putter nogle af de tosprogede over, sådan så vi får den her fordeling med 33 pct., så er der nogle af skolerne, der bliver tomme, og så skal vi tage nogle af børnene fra Vanløse eller Brønshøj og bede dem om at flytte ind til Hellig Kors og alle de andre skoler.

For pokker, hold nu op med at komme med løsninger, der ikke er realistiske. Vi, der har været med til at stille dette forslag, synes jo ikke, at de tilstande eller den situation, vi har, er god nok, og det er jo derfor, vi har stillet forslaget.

Jeg kan godt forstå, at De Konservative siger, jamen det er svært at finde løsninger, vi ved ikke, hvad vi skal gøre. Det er bare ikke i orden, når man er politiker, at man giver op og siger, vi har et kæmpeproblem, vi er ikke interesserede i jeres løsning, men vi har ikke nogen selv. Det synes jeg godt nok ikke er i orden.

Det her er en start, og jeg ved ikke, om man kan kalde en start en lappeløsning. Der er nogle, der siger, at vi ved ikke, om det virker, vi har aldrig set det virke. Vi tror ikke på det, men vi har faktisk ikke prøvet det endnu. Hvordan man vil se noget virke, der ikke er sat i værk, synes jeg er meget interessant.

5 mio. er ikke nok, men 5 mio. er det, som man i udvalget ved at finde ubehagelige besparelser internt har kunnet finde indtil videre for at forsøge at sætte en udvikling i gang og prøve en anden måde at gøre tingene på, der er respektfuld over for alle parter, og som sandsynligvis er mulig, og det er det, vi må prøve af.

Vi ser jo, at forældre på Nørrebro, som jo er en stor hjælp til det, som vi er i gang med nu, en del af magnetskolekonceptet er opsøgende arbejde i forhold til forældrene, og det er det, som omvendt integration på Nørrebro faktisk er i gang med nu. Det viser sig jo, at de kan godt rykke noget. Så lad os dog se, om ikke vi kan få det til at virke, i stedet for at sige, at det kan overhovedet ikke lade sig gøre, og vi har i øvrigt ikke nogen løsningsforslag.

Det kan godt være, at vi ikke kan få løst og få ændret på den sammensætning, der er på Tingbjerg Skole, men så må vi gøre Tingbjerg Skole til en god skole for dem, der går der. Og så må vi tage en ting ad gangen for pokker og lad være med at sige, jamen hvis ikke det kan lykkes 100 pct. der og der, så er det her et håbløst projekt. Det er det ikke. Det kan ændre på nogle ting.

Vi er godt klar over, at sproget er, som Louise Frevert siger, utrolig vigtigt, det ser vi jo, men test i sig selv er, om det så er på det ene eller det andet plan, ved gud ikke nogen løsning i sig selv. Det er, som om det er blevet et mantra, at hvis bare vi tester børnene – og så kan vi i øvrigt gøre et eller andet bagefter, som jeg ikke ved, hvad er, for det er ikke realistisk, det som Louise Frevert foreslår – så er vi på rette vej.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke nogen kort bemærkning til Louise Frevert. Louise Frevert må bruge sin taletid i 3. runde.

Bente Møller (Ø): Altså jeg plejer normalt ikke at blande mig i uddannelsespolitik, men nogle gange kan der blive sagt så meget, så man ikke kan lade være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Jeg kan jo godt forstå, at forsamlingen her ikke kan blive enig, det her handler om etik, moral, demokrati, grundlæggende frihedsrettigheder, frihed for loven, ligeværdighed osv. Der er også meget Grundtvig i det, der er meget måde at tænke dansk i det, der gør, at der er to forskellige holdninger her.

I marts eller april måned regner jeg med, at min datter bliver færdig som magister i biologi og fortsætter som forskningsassistent ude på Panum. Hun har haft skolegang på Tingbjerg Skole, og det har hendes lillebror også, også efter at vi fraflyttede området.

Da skolebestyrelserne startede for 15 år siden, da var Tingbjerg Skole skoleeksemplet for hele København i, hvordan man havde godt skolebestyrelsesarbejde. I min datters klasse, hun er den ældste, var der 60 pct. børn med andet modersmål end dansk. I Anders', min søn, var der 70 pct. med andet modersmål end dansk, men der var ildsjæle både blandt personalet og blandt forældre, der ville noget andet.

Vi lavede lokale læseplaner, vi behøvede ikke at kalde dem for kanons, og vi lavede dem også demokratisk i dialog mellem lærere, elever og forældre, det kan faktisk lade sig gøre, lavede for nogle udvalgte fag, nogle klassetrin ad gangen. Så holdt vi offentlige høringer for elever og forældre, når vi havde gjort det.

Det var ikke noget problem at få 100 forældre, hvoraf størstedelen var af anden etnisk herkomst, til at komme over på Tingbjerg Skole, fordi der var et aktivt miljø, fordi vi lavede alt muligt andet, hønsegård, lillegården, en vindmølle, så man kunne lære noget om at lave energi.

Derfor tror jeg på den her med magnetskoler, og jeg vil sige, at det nytter i hvert fald ikke noget at lade være med at gøre noget. Vi har en årelang tradition i det her land for at prøve at give folk lige muligheder og bryde den sociale arvs onde cirkel. Mange af os, der er her, er sikkert selv produkter af, at der kom noget, der hed Ungdoms- og Uddannelsesfonden og senere Statens Uddannelsesstøtte, for ellers havde vi aldrig fået uddannelser. Det havde vores arbejderfamilier ikke råd til at købe til os.

De børn i København, der nu er havnet på det, der er endt med at blive de sorte skoler, har også ret til og krav på, at der er nogle, der forsøger at give dem nogle andre opvækstmuligheder, nogle andre muligheder for deres fremtid og for deres børn end dem, de får, hvis man bare sidder med hænderne i skødet.

Så kan det dæleme godt være, at magnetskoler ikke er den evige løsning, men jeg har ikke hørt et eneste andet konkret forslag heroppe, der har nogen gang i det virkelige liv, og så er der for øvrigt også mange danske børn og forældre, der kunne trænge til en sprogtest, hvis det skulle være kriteriet for, om man var klog eller dygtig eller havde ret til en bestemt skole.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bjarne Fey (F): Problemet med mit første indlæg var måske, at det var for videnskabeligt, at der måske var for mange præcise tal til, at De Konservative eller andre kunne forholde sig til det.

Pointen er jo rent faktisk meget meget beskeden. Hvis man bare skal ramme tallet 31 pct. for at få en ligelig fordeling af tosprogede, så uden man gør noget for de skoler, der har en stor tosprogsandel, så lukker vi 6 skoler her og nu og på sigt mindst 12 skoler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Det, Louise Frevert, Venstre og Konservative siger, det er mere eller mindre, at de er klar til at lukke seks skoler, for de tror ikke på magnetskoleprincippet. Pointen på Indre Nørrebro er f.eks., at folkeskolen er kollapsede, at over 50 pct. har fravalgt deres egen grunddistriktsskole, derfor skal der tages initiativer.

Så kan man vælge at lade være med at lave noget, så fortsætter det, så kan man vælge at sige, vi bliver nødt til at have noget nyt, så vi tiltrækker nogle folk. Nogle af de forslag det er fordelingspolitik her, som vi laver her, det er bl.a. opbyggende arbejde for forældrekræfter for at lokke folk ind på de skoler, som er teknisk set lukningstruet.

Men der er nogle, der siger, det skal vi ikke gøre noget ved, det lader vi bare være, nej, vi skal have en test, en test af mulighed. Men hvad er det nu, testen skal bruges til, det er ikke noget tvang, det ved jeg godt, men hvis testen ikke skal bruges til at fordele med, og hvis man nu skal ramme 31 pct., som Louise Frevert hele tiden snakker om og melder ud vil være hensigtsmæssigt, så nævner jeg bare, at konsekvensen er væsentlig mere dramatisk, end magnetskolekonceptet er.

Magnetskolekonceptet tager hensyn til de skoler, der er truet, forsøger at gøre det. Det er ikke svaret. Der lægges faktisk i forslaget, det undrer mig lidt, at man ikke har læst det ordentligt igennem, at det er fordelingspolitik.

Derudover står der også, at forvaltningen iværksætter en brugerundersøgelse af kommende skolebegynderforældres ønsker til en god folkeskole. Det var det, Ben Haddou efterlyste lidt. Derudover etablerer vi rent faktisk sprogcentre på B-skolerne, så de får tilført ressourcer for at kunne løse de opgaver, der er derude.

Så vil jeg godt lige tage de sidste tal her en gang til. Hvis man vælger en 31 pct.s ligelig fordeling over hele København, så skal de skoler, vi nævner her, modtage ca. 101 elever, de her B-skoler, i modsætning til magnetskoleforslagets op til 85 elever, op til 85 elever. Det samme gælder Brønshøj. Det er op til 20 elever, det står i forslaget, det er op til 20 elever, der kan komme ind. Der står ikke, der skal 20 tosprogede ind.

En konsekvent gennemførelse af en Albertslundmodel eller en 31 pct.s regel vil betyde, at der skal væsentligt flere elever ind på de skoler, som I står og forsvare her og nu.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg giver Majbritt Mamsen ordet, vil jeg sige, at lige om et øjeblik runder debatten 2 timer, og der har været 10 korte bemærkninger, og jeg giver ikke flere korte bemærkninger, og der er 3 minutter tilbage for dem, der står på talerlisten, og sådan bliver taletiden.

Majbritt Mamsen (C): Bjarne Fey, du er ikke opdateret, hvis du siger, at 31 pct. bliver værre, fordi det er 35 pct., som I selv har stemt for på Brønshøj Skole, vil jeg bare lige korrigere.

Så vil jeg sige, at I lytter jo ikke, for vi har faktisk sagt, både hvad man vil gøre ude ved Tingbjerg, vi har også sagt, at vi gerne vil være med til at gøre det i mindre målestok og sagt mange andre ting, men I vil ikke lytte.

Sprogkandskaberne, kan jeg så sige til De Radikale, som efterlyser, hvad det er de danske forældre er nervøse for. Det er sprogkandskaberne, det er deres børns uddannelse, det er det sociale, det er, at der er en mere rå tone, der er mere ærekærhed over tosprogede, hvis man kommer til at skubbe ind i dem, end der er i det danske miljø. Det er de danske forældre ner-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

vøse for, at deres børn kommer i sammenstød med tosprogede. Det er nogle af de ting, jeg hører, og også nogle af de ting, jeg selv som forældre er nervøs for.

Så vil vi Konservative gerne have en folkeskole, hvor vi styrker den stærke elev, og hvor vi udfordrer den svage elev. Det er faktisk målet for Konservative.

Lighed for loven, hvad er det for noget vås at sige, Trine Schaltz – hun er åbenbart gået, hun gider ikke høre det. Lighed for loven er da ikke magnetskoler, for det er da ikke lighed for loven.

Respektfuld over for alle parter, ja på nær de danske børn, fordi dem har vi ikke respekt for, hvordan at de også bliver udfordret i alt det her, hvordan de bliver, nej, de skal til at påtage sig ekstra, fordi de skal til at hjælpe de tosprogede. Det er også fint nok, men så skal de også bare udfordres, så de ikke mister noget hverken socialt eller sprogligt.

Tingbjerg Skole, det er da rart, at det går op for Trine Schaltz, at en A-magnet ikke hjælper derude, det er helt andre ting, der skal til, som vi bl.a. var inde på.

Mogens Lønborg (C): Nu er Trine Schaltz ikke i salen, det er lidt ærgerligt, men vi Konservative fik at vide, at det var pinligt, vi ikke havde løsningen. Hvad var SF's løsning for et år siden? Så må det være meget pinligt at være SF'er for et år siden. Der havde man ikke en løsning, men nu har man en åbenbaring, nu har man lige nøjagtig løsningen, som løser alle problemer.

Jeg synes også, det er ærligt som politiker at sige, vi har et kæmpeproblem, hvordan det præcis skal løses, det har vi ikke opskriften på. Men som Majbritt Mamsen har sagt, vi har peget på en række forhold, jeg vil ikke gentage det.

Men så vil jeg pege på én ting, som er helt afgørende. Det blev sagt flere gange heroppe, at problemet er, at danskere fravælger. Så er det naturligt, at man går videnskabeligt til værks ved at spørge sig selv og hinanden, hvorfor gør de det. Og så må det næste skridt jo være, når man finder ud af det, så prøve at eliminere de grunde til det. Det er blevet sagt før, at det kan være på grund af manglende danskkundskaber. Jamen så må vi sætte ind, herunder også bede de tosprogedes forældre om at slukke for fjernsynet, der kommer fra Pakistan og alle mulige andre, og så tænde for de danske kanaler. Nu blev der smilet rundt omkring i salen, men skal vi ikke kalde en spade for en spade.

Hvor meget danskstimulering er der i alle de tosprogede hjem? Jeg spørger f.eks. Tanwir Ahmad, som må vide det: Er forældrene til de tosprogede i fuld gang med at stimulere danske børn til at lære dansk? Skal vi ikke være ærlige i denne debat, få det frem, og jeg forventer, at Tanwir, som har ordet lige efter mig, kommer op og fortæller, hvad de tosprogedes forældre gør, når børnene kommer hjem, for at lære dem danskkundskaber. Det kunne godt være, at der også skulle skes en holdningsbearbejdning der, Tanwir Ahmad, ligesom der skal ske hos danskere, det er vi da helt parate til.

Men vi synes bare, den sang har vi hørt så mange år, så nu kunne vi også godt tænke os at høre den sang, der hedder, at der måske også var, måske bare lidt, man kunne holdningsbearbejde hos de tosprogede.

Det kunne også godt være, at nogle af forældrene fravælger en skole, fordi de synes, der er lidt mange utilpassede unge, som laver en masse ballade, som har et forfærdelig grimt sprog, taler utrolig grimt både til kammerater og til deres lærere, og hvor man betakker sig for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

at sende sine børn derhen i det miljø. Der kunne det også godt være, at der var nogle tosprogede forældre, som skulle tilpasse sig lidt bedre det danske, det københavnske samfund.

Der er et holdningsbearbejdningsbehov også på den led, og jeg synes, det ville være befriende, hvis man hørte sådan en herre som Tanwir Ahmad også komme og pege på de ting i den her debat, så vi får lidt balance, når vi nu taler så meget om, at vi skal have social og etnisk balance ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det var taletiden, der udløb for Mogens Lønborg.

Tanwir Ahmad (B): Jamen jeg synes, det er nogle meget interessante spørgsmål, du rejser, Mogens Lønborg, og dem vil jeg for tilhørernes skyld hellere tage udenfor i cafeen, fordi mange af de ting er slet ikke relevante her.

Den eneste kommentar, jeg gerne vil knytte, det er netop, at din retorik netop er et levende eksempel på, hvordan vi får det her parallelsamfund. Det er levende eksempler på det her med dem og os. Hvorfor ikke møde hinanden som mennesker, hvorfor forventer du, at jeg skulle vide, hvordan samtlige tosprogedes fjernsynsvaner er, hvordan deres holdninger er, alene fordi jeg er tosproget? Det er netop det farlige ved at putte folk i kasser og sætte låg på og så sige: Jamen du er tosproget, og så har du den holdning.

Men lad os komme tilbage til sagen. Jeg kan godt forstå igen, hvorfor De Konservative har svært ved at finde løsninger, det er sløret snak, de kommer med, de kan ikke engang selv finde ud af at identificere problemet, og den lette løsning er hele tiden at sige, jamen det hæmmer integrationen. Det er ligesom om det er taget ud fra en håndbog skrevet af Bertel Haarder, håndbog om integration. Jamen det hæmmer integrationen, og så tror man, man har identificeret samtlige problemer.

Omkring Beatrice Schindlers videnskab eller hendes undersøgelse var det faktisk hende selv, der sagde: Jamen det er ikke en videnskabelig undersøgelse, jeg har lavet. Det er hende selv, der sagde, at det ikke er videnskab det her, 25 pct. er ikke en objektiv sandhed, som gør sig gældende samtlige steder, den kan man flytte på.

Dansk Folkeparti peger på tre problemer omkring det her med manglende sprogkunderskab. Jeg er enig, det er et problem, men hvem siger, problemet bliver løst bedre ved, at man tvinger børnene ud på andre skoler, og allerede stigmatiserer dem, inden de starter i skolestart.

Så bliver der også sagt noget fra Dansk Folkeparti om, at jamen de trækker jo niveauet ned, når der er for mange af dem, er det en myte, eller er det noget, der er belyst ved en undersøgelse? Bare for at referere til Beatrice Schindler igen. Hun sagde netop, at det farlige var, hvis man begyndte at sige, der er en direkte årsagssammenhæng mellem antallet af tosprogede og karaktergennemsnit. Så skal vi ikke lige prøve at adskille, hvad der er myter, og hvad der er fakta, inden vi blander det hele sammen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Louise Frevert, og der er 2½ minut.

Louise Frevert (O): Jeg vil anbefale De Radikales ordfører at sætte sig ned og læse PI-SA-rapporten, hvor det bl.a. bliver behandlet, hvad problemet er med sproget og de tosprogede, og hvordan de ligger i niveau i klasserne både i matematik, dansk og det skriftlige og naturvidenskabelige fag i forhold til de såkaldt etnisk danske børn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Det, som danske børn er bedst til her på nuværende tidspunkt, er problemløsninger, og det synes jeg, vi skal lære noget af her. Tænk, hvis vi voksne herinde i Borgerrepræsentationen også kunne få prædikatet, at vi er gode til at være problemløsere, men vi kan åbenbart ikke løse det her problem.

Det er altså rigtig, rigtig irriterende, at SF ikke har samling på sine tropper og har fru Trine Schaltz herinde i salen, når det, jeg ville sige, er møntet på hende, men jeg er sikker på, at hr. Bjarne Fey kan referere fornuftigt for fru Trine Schaltz.

Vi er meget, meget realistiske i Dansk Folkeparti, fordi vi har nemlig en tro på, at alle forældre vil deres børn det bedste. Vi ved også godt, at indvandrerforældre vil deres børn det bedste, og derfor tror vi på, at tvang altså ikke virker.

Alt det der med Albertslundmodellen og tvang. Det er jo ikke tvang. Det er indirekte tvang at flytte nogle børn uden grund bare for at sige, nu skal I over på de skoler for at blive blandet i en eller anden pærevælling. Hvad er det for en holdning at have? Det er da respektløst at behandle folk på den måde.

Her har vi altså noget sprogscreening, som er den model, jeg har plæderet for her i aften, og som jeg ved vil blive løsningen fremover. Det er, at man giver forældrene tilbud til deres børn om at blive sprogscreenet. Derefter siger man: Hvorfor bunker I jeres børn sammen her, når I kan få et bedre tilbud på denne her skole?

Det her er da et spørgsmål om at få forældrene til at forstå, hvor vigtigt det er at have et skole-hjem-samarbejde. Det kan jo ikke nytte noget, at vi bliver ved med at marginalisere denne gruppe og sige, nå, men nu er de bare der. Det duer altså ikke. Vi må have etableret et ordentligt skole-hjem-samarbejde, vi må have indvandrerforældrene på banen, vi skal have dem engageret i skolearbejdet og i samarbejdet med skolen. Hvordan får vi det? Det får vi ved at få kontakt med dem, og derfor er det også et spørgsmål om at få dem til at se fornuften i det her og ikke i magnetskoleprincippet.

Det er noget fuldstændig forkvaklet vrøvl, det der, at hvis man bruger denne her ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak, Louise Frevert, så er de 2½ minut gået. Lige et øjeblik, Ben Haddou. Jeg vil godt sige til Per Bregengaard, jeg kan godt se, Per Bregengaard kigger og tænker, at han havde trykket sig ind, men Per Bregengaards taletid var udløbet ... (*Borgmester Per Bregengaard*: Jamen der stod faktisk ...). Ja, det gjorde der, og det var en fejl i systemet. Jeg beklager det meget.

Abderrahman Ben Haddou (D): Så får jeg æren af at slutte ballet.

Jamen det er rigtigt nok, hvad Tanwir Ahmad siger heroppe fra, at nogle borgerlige partier har en tendens til at adskille befolkningen i København og dele den op i grupper med dem og os.

Men det, jeg er bange for, og der må jeg være helt ærlig, CD's politik har i mange år ligget lige op ad venstrefløjen, når det gælder etniske minoriteter, og jeg har bare læst noget, må jeg indrømme. Men til gengæld læner jeg mig heller ikke op ad højrefløjen af Konservative eller Venstre eller Dansk Folkeparti. Hvorfor gør jeg ikke det? Jeg er nødt til at se på, hvad nogle af de forslag, som vi har afprøvet inden for integrationsområdet i årtier, og som Socialdemokraterne ved hjælp af venstrefløjen og engang imellem CD og Det Radikale Venstre, har ført til. De har ført til mange skader rundt omkring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Og det er rigtigt nok, at så begynder de borgerlige at tale om dem og os, men hvem har skabt, hvem har givet dem de muligheder? Det er jo netop den forfejlede integrationspolitik.

Det er også derfor, at når jeg siger, når vi har problemer på skolerne, så er det jo netop også, fordi beskæftigelsespolitikken har været koncentreret om nogle projekter, som overhovedet ikke har betydet, at netop de etniske minoriteter er blevet selvforsørgende. Det er det ene.

Boligpolitikken har været, at de sociale boligbyggerier er til indvandrere, som ikke har nogen indtægter, fordi så får man boligstøtte fra de sociale myndigheder. Det er den sammensætning, der selvfølgelig gør, at i de skoler, hvor der er en stor koncentration af indvandrere og flygtninge, er niveauet meget lavt. Og sammenholdt selvfølgelig med, at også skolepolitikken har været hæmmet af, at man netop har en 68'er-pædagogik til at sige: Vi ved bedst, hvordan skolerne skal køre, vi ved bedst, hvordan det hele skal drives.

Det er rigtigt nok, det har fungeret godt, som Bente Møller sagde heroppefra, men man må også erkende, at der er noget, der er gået galt, og Tingbjerg er netop en skole, hvor det hele sejler på det område. Det har været godt, men man har bare ikke været god nok til at se tiden frem, og det må man erkende.

Derfor siger jeg, at det her kan kun løses, hvis man samtidig sørger for en aktiv beskæftigelsespolitik og en bedre boligpolitik end den, vi oplever i dag.

Jeg har mine børn i Kirkebjerg Skole. Der er en rimelig andel af tosprogede, og det er dæleme en ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak, Ben Haddou, og så er der ikke flere på talerlisten.

Konservative genfremsatte følgende 4 ændringsforslag fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget:

1. ændringsforslag:

"At fordelingen af elever foregår ud fra en sprogtest af alle elever."

2. ændringsforslag:

"At søskende til elever, der allerede går på skolen, får første prioritet efter børn med bopæl i distriktet."

3. ændringsforslag:

"At tosprogede elever, som kommer på eget initiativ, skal tilbydes plads på skolerne efter distriktsbørn og søskende."

4. ændringsforslag:

"At man indskriver børn i zoner med to-fire skoler og fordeler eleverne ud fra en sprogtest frem for magnetskoleforslaget."

1. ændringsforslag fra C:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 10.

Før stemte: C, D og O.

Imod stemte: A, B, F, V og Ø.

2. ændringsforslag fra C:

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 18.

Før stemte: 1 medlem af A (Hanne Nielsen), C, D, O og V.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Hanne Nielsen), B, F og Ø.

3. ændringsforslag fra C:

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

Før stemte: C, D, O og V.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

4. ændringsforslag fra C:

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

Før stemte: C, D, O og V.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Afstemning om 1. at

1. at blev godkendt med 32 stemmer imod 17.

Før stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, D, O og V.

Afstemning om 2. at

2. at blev godkendt med 32 stemmer imod 10. 7 undlod.

Før stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, D og O.

Følgende undlod at stemme: V.

Afstemning om 3. at

3. at blev godkendt med 32 stemmer imod 17.

Før stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, D, O og V.

Afstemning om 4. at

4. at blev godkendt med 32 stemmer imod 0. 17 undlod.

Før stemte: A, B, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, D, O og V.

Afstemning om 5. at

5. at blev godkendt med 39 stemmer imod 0. 10 undlod.

Før stemte: A, B, F, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, D og O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Afstemning om 6. at**6. at blev godkendt med 49 stemmer imod 0.****For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.****Indstillingen – som anbefalet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget – var hermed godkendt.**

=====**5) BR 595/04. Sundhedscentre og rygcenter**

Indstilling om at iværksætte et sundhedscenter for kronikere primo 2005, at afsætte 3,5 mio. kr. til et sundhedscenter for kronikere i 2005. Heraf overføres 1,5 mio. kr. fra budget 2004, at afsætte 0,5 mio. kr. til et sundhedscenter for kronikere i 2004 til dækning af etableringsomkostninger, herunder rekruttering,

at sundhedscentret for kronikere evalueres efter 2 år og at der laves en foreløbig status i vinteren 2005/2006, at den endelige fordeling af budgetmidler mellem Rygcenter og sundhedscentre samt beslutning om flere sundhedscentre afventer tilbagemelding fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, men herværende indstilling vil under alle omstændigheder blive finansieret af det samlede beløb afsat til Rygcentret og sundhedscentre i budgetaftalen for 2004, at der udarbejdes et forslag til, hvordan sundhedscentre kan bidrage til forvaltningens fremtidige opgaveløsning i forbindelse med strukturreformen og at forvaltningen kan benytte sig af ekstern konsulentbistand ved løsningen af denne opgave, at der gives en tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. til Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget 2004 på bevilling Sundhed, funktion 5.90.1, og at der anvises kassemessig dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles Driftspuljer, funktion 6.51.1.

I 2004 anvendes der dermed kun 0,5 mio. kr. af det årlige budget på 2 mio. kr., hvorfor Økonomiudvalget i 2004 har et mindreforbrug på 1,5 mio. kr. på bevilling Fælles Driftspuljer. Det forudsættes, at disse midler bliver overført til budget 2005, at der gives en tillægsbevilling på 3,5 mio. kr. til Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget 2005 på bevilling Sundhed, funktion 5.90.1, og at der anvises kassemessig dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles Driftspuljer, funktion 6.51.1. De 3,5 mio. kr. udgøres af de årlige 2 mio. kr. samt de resterende uforbrugte midler fra 2004 på 1,5 mio. kr., samt at Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme for 2006 og 2007 øges med 2 mio. kr. på bevilling Sundhed, funktion 5.90.1, og at der anvises kassemessig dækning på Økonomiudvalgets bevilling Fælles Driftspuljer, funktion 6.51.1. Efter 2007 er der ikke afsat midler til sundhedscentre.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====**6) BR 620/04. Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder 6 medlemmer af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om at deltage i de aktiviteter, der er anført i bilag A.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Bente Møller (Ø): Denne forsamling har vedtaget et regelsæt, som har nr. BR 134/03, for, hvilke kurser og kursuslignende arrangementer borgerrepræsentanter kan få økonomisk støtte til. Af regulativets § 6 fremgår, at regulativet alene gælder for kurser, som afholdes i Danmark og Sverige. Kurser uden for Danmark i øvrigt forelægges Borgerrepræsentationen til vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Nu er det jo ikke kurset, der er forelagt her, det er følgeudgifterne. Der står ikke noget om, hvad kurset koster, og det vil vi gerne have oplyst i Enhedslisten, før vi tager stilling til, om vi vil støtte det her.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det er givetvis rigtigt, at det burde fremgå af indstillingen, og jeg har ikke de konkrete tal med mig her. Men efter min bedste hukommelse er det i størrelsesordenen ca. 30.000 kr. pr. person, det koster samlet set at deltage i denne studietur for udvalgte FAU-medlemmer, altså ca. 30.000 kr.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Bente Møller (Ø): Altså det skal jo forstås sådan, at deltagergebyret er 30.000 kr. Derudover er der seks af deltagerne, der skal have tabt arbejdsfortjeneste med 1.750 kr. pr. dag, og derudover kommer udgifter til diæter.

På den baggrund vil Enhedslisten stemme imod dette forslag. Vi synes i sig selv, det er betænkeligt at deltage i kurser, som man bliver inviteret til og arrangeret af et firma som Rambøll, der er involveret i adskillige forretninger med Københavns Kommune, bl.a. familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, i øjeblikket.

Ole Hentzen (C): Det er ikke en sag, der har været drøftet i Den Konservative Gruppe, så derfor bliver jeg nødt til at spørge borgmesteren direkte, fordi det jo er en indstilling fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og jeg ved jo, at borgmesteren ved alt, hvad der foregår i forvaltningen.

Kan borgmesteren ikke komme her på talerstolen og fortælle lidt mere om, hvad baggrunden er for, at man har fundet det relevant, at netop dette virksomhedsseminar skal bringes på bane i relation til, at udvalget skal af sted? Hvad er det, der gør det? Kunne vi ikke få lidt kød på, lad os så sige det sådan, for 30.000 kr. kan godt afskrække mig, det kan også lade være at afskrække mig, fordi det er alle følgeomkostninger, der selvfølgelig er mere væsentlige. Vi ved alle, at der er fuld offentlighed i forvaltningen bagefter om, hvad det rent faktisk har kostet, når vi nu beder om at få rejseregnskabet frem med bilag og alt muligt andet.

Men kunne borgmesteren ikke give os lidt om det faglige. Det er sådan set det, der er mere interessant.

Jesper Schou Hansen (V): Kurset hedder Performance Measurement and Results Based Management in Social Policies, og det er faktisk et af de områder, som den konservative Mo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

gens Lønborg, hr. Ole Hentzen, har efterlyst, at udvalget engagerede sig mere i, således at man fik målbare resultater på det sociale område. Så det er noget af det, som vi meget gerne vil gøre os klogere på efter ønske bl.a. fra De Konservative. Vi er meget enige i, at det er vigtigt, at vi får nogle målbare resultater i kommunen.

Til spørgsmålet om, hvad det koster, så fremgår det af mit materiale, at det koster 30.000 kr. ekskl. moms pr. person at deltage i studieturen, og den oplyste pris dækker flyrejse på økonomiklasse, hotelophold, og det er så godt nok i enkeltværelse, diverse skatter i forbindelse med rejsen inklusive Garantifond osv., lokaleleje, subwaytransport til de forskellige steder, frokost og en fælles middag. Og så er der, hvad turen i øvrigt ikke dækker, herunder taxaer til og fra lufthavnen, som man regner med er i alt 400 kr. pr. person.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg er glad for, at et af de medlemmer af Borgerrepræsentationen, som skal deltage på turen, nu har kunnet informere Borgerrepræsentationen om det mere konkrete indhold.

Når det er sådan, at Rambøll er valgt, så er det, fordi de har mange års erfaring med det her, og fordi de faktisk har en ekspertise i frivilligt socialt arbejde og de andre ting, som Jesper Schou Hansen nævnte her fra talerstolen.

Vi har i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget diskuteret, om vi skulle lave en studietur ud over den studietur, som vi allerede har haft, og er nået frem til, at det vil vi ikke gøre som et samlet udvalg, men at der er behov for at vide noget mere om de områder, der her er nævnt. Derfor har man så valgt at gøre det på den måde, at man har sagt, at de, som havde en speciel interesse for det her, fik et tilbud om at deltage i denne studierejse, og det er der så nogle, der har meldt sig til, og det er det, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare forklare, hvorfor jeg synes, det er vigtigt at tage med på denne tur. Det er fordi jeg synes, jeg gerne vil kunne sige over for alle, hvorfor jeg bruger så relativt mange af kommunens penge her.

Det gør jeg, fordi jeg synes, at et af de problemer, vi har i kommunen på socialområdet, er, at vi er meget dårlige til at måle vores indsats, og vi er meget dårlige til fra starten af at lave nogle strategier for, hvordan vi laver vores indsatser, sådan så vi kan få et mere systematisk, man kan kalde det et videnskabeligt indhold ud af det.

Det mener jeg er et stort problem, og derfor har jeg tilmeldt mig dette kursus, som jeg synes har et meget avanceret og glimrende indhold. Man kan diskutere, om det er for teknisk til, at det er politikere, der skulle tage af sted, men jeg synes, at det er glimrende, at vi tager af sted, og jeg er rigtig glad for, at der er så mange fra udvalget, der har tænkt sig også at tage af sted.

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Imod stemte: Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

7) BR 613/04. Indfrielse af deponeringsforpligtelsen for lejemålet, Købmagergade 26 E, i forbindelse med permanentgørelse af forsøgsprojektet, X-Felt

Indstilling om, at der gives Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen en negativ tillægsbevilling til budgettet for 2004 på 6,185 mio. kr. til indfrielse af deponeringsforpligtelsen efter de interne regler for lejemålet, Købmagergade 26 E, i forbindelse med, at forsøgsprojektet X-Felt gøres permanent.

Der anvises kassemessig dækning for deponeringsudgiften på bevillingen Stofafhængige, konto 5.45.1.

Det forudsættes, at eventuelle afledte udgifter afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets ramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 628/04. Børneplanen, kapitalbevilling til nye daginstitutionspladser i 3. del af etape 2 - Traditionelle pladser og fleksible pladser

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling til indkøb af 6 minibusser. Minibusserne vil, via en opnormering i de pågældende institutioner, blive anvendt til nedbringelse af ventelisten til vuggestuer, i alt 1.890.000 kr., at der gives kapitalbevilling til indkøb af 2 skovbusser, der i alt får plads til 22 børnehavebørn, samt kørekort til 3 skovbusser, hvoraf én er en tidligere anskaffet bus. Anskaffelsen er betinget af, at der gives bemyndigelse til indgåelse af lejemål til et skovsted i Tokkekøb Hegn, Hørsholm, (der beskrives på lukket dagsorden, da der skal indgås en lejeaftale), i alt 1.120.000 kr., at ibrugtagning af 44 af de planlagte 50 pladser i udflytterbørnehaven, der tilknyttes institutionen på Abel Cathrines Gade 17 fremrykkes ved i en periode fra 1. juni 2005 at inddrage den nuværende nødinstitution på Nyropsgade 16, på grund af det presserende behov for børnehavepladser på Vesterbro, at pladsfordelingen på institutionen på Abel Cathrines Gade 17 (tidligere benævnt Maria Kirkeplads 3 i indstillingen om 1. del af etape 1B) (BR 475/03) ændres fra 48 vuggestuepladser til 36 vuggestuepladser og 72 børnehavepladser under forudsætning af, at det samtidig tiltrædes, at der tilknyttes en udflytterbørnehave med 50 pladser i Ballerup, som beskrevet på lukket dagsorden, og, at Bygge og Teknikforvaltningen, Plan og Arkitektur, efter forudgående naboorientering giver dispensation fra lokalplanen således, at institutionens forudsatte normering kan ændres, at der gives kapitalbevilling til yderligere omlægning af fritidshjemspladser til vuggestue- og børnehavepladser i eksisterende daginstitutioner til dækning i bydele med behov og med en maksimal pris på 50.000 kr. pr. plads, i alt 2.000.000 kr., samt at der afsættes 450.000 kr. til merindskrivning af børnehavebørn til vuggestuetakst i bydele, hvor der ikke p.t. kan opnås plads ved behov i 2005, at der gives kapitalbevilling til udvidelse af den eksisterende integrerede institution "Enghave Remise" på Enghavevej 88 med 24 vuggestuepladser på den kommunalt ejede matrikel 1573, Udenbys Vester Kvarter under forudsætning af, at der opnås fornøden byggetilladelse fra Bygge- og Teknikforvaltningen, i alt 5.223.000 kr., at der gives kapitalbevilling til dækning af flytte- og ombygningsudgifter i forbindelse med flytning af Københavns Rets hjælp fra Tietgensgade 31 C til Stormgade 20, hvorved der bliver mulighed for at indrette en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

institution med 60 vuggestuepladser i Tietgensgade 31 C (hovedbygningen på det tidligere Rudolph Berg Hospital), i alt 650.000 kr., at der gives kapitalbevilling til etablering af en daginstitution med 60 vuggestuepladser i Ørestad City Nord på del af matrikel 183 Eksercerpladsen. Heraf er 45 vuggestuepladser fremrykket ved midlertidig ibrugtagning af nødinstitutionen på Sundholm ved 3. del af etape 1B (BR 129/04). Pladserne overflyttes til Ørestad City Nord når byggeriet er færdigt. Der tages forbehold for en endelig statslig godkendelse som følge af regeringens indførelse af en godkendelsesordning af nye kommunale bygge og anlægsarbejder, i alt 14.925.920 kr., at der gives tillægsbevilling til tidligere given kapitalbevilling på 2.126.000 kr. (P/L 2004) i 2. del af etape 1B (BR509/02) til indretning af skovsteder og andre følgeudgifter ved anskaffelse af 4 skovbusser, i alt 105.000 kr., at der gives kapitalbevilling til at 10 fritidshjemspladser i "Vibereden" på Hjortøgade 10 omstruktureres til 10 børnehavepladser, i alt 132.000 kr., at der gives kapitalbevilling til at 22 fritidshjemspladser i "Sions Sogns børnehus" på Sionsgade 12 omstruktureres til 16 børnehavepladser, i alt 175.000 kr., at Økonomiforvaltningen tager initiativ til at fremlægge en ny indstilling vedr. Eksempelprojektet, hvori indgår det reviderede behov for en daginstitution, samt at købet af en ejerlejlighed på Enghavevej 21, som beskrevet i indstillingen om 1. del af etape 2 (BR 313/04) opgives. Projektet opgives, idet der ikke kan opnås samtykke fra ejerforeningen til den ændrede anvendelse af lejligheden i forbindelse med etablering af en flerbørnsdagpleje med 8 pladser. I indstilling BR 313/04 blev der ansøgt om en kapitalbevilling på 2.141.000 kr.

Det bemærkes, at indstillingerne FA 519/2004 og FA 520/2004 hænger sammen. Således er de økonomiske konsekvenser af begge indstillinger beskrevet i FA 519/2004, hvor der også anvises kasse-mæssig dækning.

Det forudsættes, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget aflægger særskilt regnskab for kapitalbevillingen på 2 mio. kr. til omlægning af tomme fritidshjemspladser, og at afledte udgifter afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets ramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at den kasse-mæssige dækning vil blive anvist på kontonummer 5.14.3.

Karin Storgaard (O): Det er ikke, fordi Dansk Folkeparti har noget imod børneplanen, tværtimod, men som vi har gjort opmærksom før, så synes vi, at tidspunktet måske nu er kommet til, at man prøver at se, om vi ikke er ved at forbygge os. Jeg vil tro, at der rundt omkring findes ledige pladser, og derfor er det måske en god ide snart at stoppe lidt op og se, om det er rimeligt, at vi bliver ved at bygge. Men som sagt har vi ikke noget mod selve planen.

Men det, der oprindeligt bringer mig herop, er det, der står i indstillingen. Der står nemlig, at forligspartierne jo sådan set har holdt møde om det her, og det har forligspartierne lov til. Men man skal bare huske, at alle partier her Borgerrepræsentationen har stemt for børneplanen, og derfor synes vi faktisk taget, det er rigtig tarveligt, at de partier snakker sammen uden at medinddrage os andre i de ændringer, som er fremlagt her.

Jeg ved godt, at så vil man sige, jamen så kan I jo bare stille ændringsforslag, men enhver ved jo, at hvis vi stiller ændringsforslag, så er det raflet af på forhånd, så derfor er der ikke noget at komme efter.

Men børneplanen er det o.k. at stemme for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg kan kun erklære mig enig med Karin Storgaard i, at indstillinger ikke skal have den karakter, hvor der henvises til forskellige forligskredse, men at der bliver lavet en indstilling, som man så samlet diskuterer i de enkelte udvalg. Det er i øvrigt også blevet sagt både i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og i Økonomiudvalget både fra min side og fra andres side.

Derudover skal jeg formelt set fremsætte det ændringsforslag, som er fremlagt på samtligge borde, om, at man nu bygger en udflytter på Amerikavej i stedet for i Abel Cathrines Gade.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er bare til Karin Storgaard. Jeg kan godt forstå det. Men egentlig er det her ikke så slemt, fordi det lægges frem som et forslag, og så tager man parti for parti stilling til det. Så kan det faktisk være senere hen, at man kan opleve, at man er en del af en budgetaftale, men hvor det kun er dem, der sidder i udvalget, som er forslagsstillere, og det kan være problematisk rent demokratisk. Men det her lægges jo frem, så hele Borgerrepræsentationen kan tage stilling til det.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 3. at-punkt (Ændring i kursiv):

"At ibrugtagning af 44 af de planlagte 50 pladser i udflytterbørnehaven, der tilknyttes en institution på Vesterbro (foreslået på lukket) fremrykkes ved i en periode fra 1. juni 2005 at inddrage den nuværende nødinstitution på Nyropsgade 16, på grund af det preserende behov for børnehavpladser på Vesterbro."

Socialistisk Folkeparti stillede endvidere ændringsforslag om, at indstillingens 4. at-punkt udgår, idet den indstilling om 1. del af etape 1B (BR 475/03) vedtagne normering på 48 vuggestuepladser i Abel Cathrines Gade 17 (tidligere benævnt Maria Kirkeplads 3) fastholdes.

Begge ændringsforslag blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling og med de ændringer, som blev anbefalet af Økonomiudvalget, blev herefter godkendt uden afstemning.

Den kasse-mæssige dækning vil blive anvist på kontonummer 5.14.3.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"Dansk Folkeparti har intet mod planen, men er af den opfattelse, at da alle partier har tiltrådt planen i Borgerrepræsentationen bør partierne også inddrages i selve diskussionen om ændringer i børneplanen og ikke kun forligskredsen."

=====
9) BR 635/04. Omprioritering af mindreforbrug i regnskabsprognosen 2004 pr. oktober

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Indstilling om, at der i 2004 iværksættes og gennemføres ekstraordinær vedligeholdelse af handicapbotilbud for 4,3 mio. kr. , jf. bilag 2.

Der anvises kasse-mæssig dækning for udgiften på 4,251 mio. kr. på bevillingen Handicappede, funktion 5.50.1.

at der fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget overføres 1,2 mio. kr. til Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, med henblik på at sikre underskuds-dækning af kvindedaghøjskolens aktiviteter i 2004.

Forslaget gennemføres bevillingsmæssigt ved at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget tildeles en negativ tillægsbevilling på 1,2 mio. kr. til budget 2004, bevillingen Voksne med særlige behov, funktion 5.52.1, mens Uddannelses- og Ungdomsudvalget tilføres en tilsvarende positiv tillægsbevilling til budget 2004, bevillingen Voksenuddannelser, funktion 3.77.1., samt at videreførelse af projekt overvægtige børn i 2005 (0,7 mio. kr.) prioriteres i forbindelse med stillingtagen til overførelse af det forventede mindreforbrug på bevillingsområdet Børnefamilier med særlige behov.

Overførsler mellem budgetårene foretages efter Borgerrepræsentationens konkrete stillingtagen i lyset af udvalgenes og kommunens samlede økonomi efter regnskabsårets afslutning.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 593/04. Fusion mellem tre almene boligorganisationer, BSB bygge- og boligadministration, Dansk Boligselskab og Administrationsgruppen Danmarks Boligselskab

Indstilling om at godkende opløsningen af BSB bygge- og boligadministration, og at selskabets aktiver og passiver indskydes i det fortsættende selskab, Dansk Boligselskab - alt på betingelse af, at der i overensstemmelse med princippet i aktieselskabslovens § 134c, stk. 4, afgives erklæring om, at kreditorerne antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 592/04. Endelig vedtagelse af lokalplan "Toften"

Indstilling om, at lokalplan "Toften" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring af § 4, stk. 2 om maksimal bygningshøjde og § 6, stk. 2 om byggelinie på ejendommen matr. nr. 2764 Husum, København

Den maksimale bygningshøjde foreslås ændret til 8,75 m og kravet om helvalmet tag ændret til halvvalmet tag for ejendommen Toften, matr. nr. 2764 Husum.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Mikkel Warming (Ø): Blot meget kort for at forklare, hvorfor Enhedslisten ikke vil stemme imod denne lokalplan, idet det vi har taget forbehold over for, hvad vi gerne vil forklare i en protokolbemærkning, vi gerne vil have lov til at indlevere bagefter, de konkrete ændringer på en enkelt ejendom.

Formålet med lokalplanen, at give plads til nogle F&A-institutioner eller boliger, støtter vi, og derfor kan vi stemme for lokalplanen som sådan, men vil gerne forklare vores principielle problemer med den konkrete ændring, der er lavet i udvalget omkring en enkelt ejendom.

Karin Storgaard (O): Det vil jeg gøre meget kort. Vi har også taget forbehold i denne sag, og jeg skal med det samme sige, at vi ikke vil stemme mod lokalplanen, men vi har taget forbehold, fordi vi er bekymrede over opførelsen af disse boliger for særligt udsatte netop i det kvarter med de mange almene bebyggelser, der er, samt legepladsen. Det har vi som protokolbemærkning, som jeg vil aflevere.

Indstillingen – som anbefalet af Bygge- og Teknikudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning tilført beslutningsprotokollen:
 "Dansk Folkeparti er bekymret over opførelsen af disse boliger for særligt udsatte grupper i dette område med nærhed til flere almene bebyggelser samt legepladser. Vi frygter, at der kan opstå problemer."

Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning tilført beslutningsprotokollen:
 "Enhedslisten støtter lokalplanens formål om at skabe boliger til særligt udsatte grupper. Enhedslisten er ikke enig i de vedtagne ændringer i forhold til en enkelt ejendom inden for lokalplanens område."

=====

12) BR 612/04. Analyse af udviklingsmuligheder i Rådgivende Ingeniører & Arkitekter
 Indstilling om at afvikle RIA, at anmode Bygge og Teknikforvaltningen om i samarbejde med Økonomiforvaltningen at tilrettelægge processen omkring afvikling af RIA under hensyn til, at der i videst muligt omfang tilbydes medarbejderne anden beskæftigelse i Københavns Kommune, samt søge afviklingsomkostningerne nedbragt mest muligt gennem relevant genanvendelse af lokaler, maskiner m.m., samt at udgifterne dækkes af et forventet mindreforbrug i Bygge- og Teknikudvalget i 2004 samt forventede merindtægter fra ejendomssalg mv. i 2004 og 2005 og afgifter fra byggesagsbehandlinger i 2005. Indtil der foreligger en endelig opgørelse heraf sker der mellemfinansiering over kassen (8.01.5).
 (Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): For os at se er det en meget kortsigtet beslutning, som man er ved at træffe her i aften, nemlig at begynde afviklingen af RIA.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Der er i RIA opsamlet en stor viden og erfaring om kommunen, om dens bygninger, som risikerer at gå tabt med den afvikling, man lægger op til. Det er altså sådan, at kommunale bygninger, daginstitutioner, skoler osv. kræver ofte en anden tilgang, en anden viden end det traditionelle private byggeri. Bl.a. derfor, var jeg lige ved at sige, har man jo skabt RIA oprindeligt. Bl.a. derfor synes vi, det er vigtigt at fastholde de funktioner i kommunen.

Vi kan også se en risiko for, at den mulighed for en række opgaver, hvor RIA kan anvendes til en række opgaver, som typisk ikke ville blive udbudt, forsvinder og ville overgå til private.

Det er ikke, fordi vi klandrer bygge- og teknikforvaltningen som sådan for at komme med denne indstilling med de meget negative svar, som er refereret fra alle andre dele af forvaltningen om ønsket om at bruge RIA, så er det svært, ikke mindst når RIA reelt har været fejlplaceret i Bygge & Teknik, idet det jo ikke er der, at opgaverne har ligget.

Vi mener grundlæggende, at der er behov for RIA, behov for rådgivende ingeniør- og arkitektvirksomhed i kommunen, inhouse, som det vist hedder i disse tider, men klart også i en effektiviseret, i en optimeret form, at der er også behov, viser de analyser, der ligger til grund for behandlingen af RIA, for at effektivisere, for at lave det, man vist kalder en turnaround.

For os er der ingen tvivl om, at RIA's funktioner i en ny form, ja, naturligt hører hjemme i den nye ejendomsenhed som en integreret del, der kan løse en lang række opgaver i og uden for udbud, men også som kontrollant af markedet, også som kontrollant af, at de priser, man får i diverse udbud, faktisk er fornuftige.

Jeg frygter, at denne beslutning vil koste kommunen penge, for nu at tale et sprog, flertallet plejer at forstå. Dels er der en række afviklingsomkostninger på den korte sigt, dels frygter jeg, at det på lang sigt vil betyde dyrere, måske også dårligere rådgivning, når kommunen reviderer, bygger ud og bygger om, hvad vi gudskelov gør på en række områder.

Vi kan ikke stemme for denne kortsigtede beslutning.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt med 41 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Imod stemte: Ø.

Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Enhedslisten ønsker at bevare RIA som en kommunal funktion. Enhedslisten mener, at den viden og ekspertise, som RIA repræsenterer, naturligt hører hjemme i den kommunale kommende ejendomsenhed."

=====

13) BR 608/04. Delegation af screening i henhold til miljøvurderingsloven til forvaltningen

Indstilling om, at kompetencen til at foretage den i henhold til Lov om miljøvurdering af planer og programmer forudgående screening af de af loven omfattede planer og programmer inden for Bygge- og Teknikudvalgets ressort, delegeres til Bygge- og Teknikforvaltningen, idet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

screeningsresultatet fremlægges i forbindelse med redegørelse om eventuel udarbejdelse af planforslag, samt at kompetencen til at foretage den i henhold til Lov om miljøvurdering af planer og programmer forudgående screening af de af loven omfattede planer og programmer inden for Økonomiudvalgets ressort, delegeres til Økonomiforvaltningen, idet screeningsresultatet fremlægges i forbindelse med redegørelse om eventuel udarbejdelse af planforslag. (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 609/04. Lokalplanforslag "Vanløse Skole" med tilhørende forslag til kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Vanløse Skole" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal plancheudstilling samt et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 492/04. Endelig vedtagelse af lokalplan "Artillerivej Øst" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Artillerivej Øst" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af tegning nr. 1 og 2.

Det er en betingelse for inddragelse af H/F Faste Batteri til skoleformål, at arealerne ikke benyttes til boldbaner, og at den sydligste del af skoleområdet først inddrages ved eventuel udvidelse af skolen til 4 spor. Behovet for boldbaner forudsættes tilgodeset på det eksisterende boldbaneareal ved Artillerivej.

Det præciseres, at såfremt skolen kun udbygges til 3 spor anbefales det, at yderligere 12 haver bevares - svarende til, at arealet (ca. 5.000 m²) syd for skolens bygninger fragår skolens areal.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Jesper Schou Hansen (V): Det var blot for at gøre opmærksom på, at der er stillet et ændringsforslag til pkt. 13 om et nyt "at"-punkt, der handler om at bibeholde den sigtelinje, som den Grønne Kile giver fra Havnestad mod Amager Fælled, således at institutionen på Artillerivej 75 placeres på en måde, så den ikke blokerer herfor.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"At sigtelinjen fra den Grønne Kile fastholdes i retning fra Havnestad mod Amager Fælled, således at institutionen på Artillerivej 75 placeres uden at blokere herfor."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Ændringsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 626/04. Støtte til opførelse af i alt 242 almene familieboliger i Ørestad City

Indstilling om, at godkende 2 projekter til opførelse af i alt 242 almene familieboliger i Ørestad City, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt kommunal grundkapital på 7 pct. af anskaffelsessummerne, hvortil der anvises kassemæssig dækning under Plan & Arkitekturs budget på funktion 8.24.5 (indskud i Landsbyggefonden), at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende de endelige projekter og anskaffelsessummerne under forudsætning af, at der ikke er væsentlige ændringer i forhold til det foreliggende,

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med projektet afholdes indenfor udvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Blot for at sige, at når Enhedslisten har taget forbehold i Økonomiudvalget, men ikke i Bygge- og Teknikudvalget, så skyldes det, at ved behandlingen i Økonomiudvalget forelå notatet, der beskrev de dispensationer, der gives i denne sag.

Selv om man kan argumentere for, at de er med til at give et arkitektonisk bedre projekt, det argumenterer forvaltningen i hvert fald sjovt nok med, men det gør de jo på den anden side altid, så er der ikke desto mindre tale om ganske drastiske overskridelser, når vi taler om etageantallet.

På den baggrund kan Enhedslisten ikke stemme for de dispensationer, der gives. Det betyder, at vi skal have afstemning.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"At sigtelinjen fra den Grønne Kile fastholdes i retning fra Havnestad mod Amager Fælled, således at institutionen på Artillerivej 75 placeres uden at blokere herfor."

Ændringsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

17) BR 627/04. Forlængelse af kapitalbemyndigelser

Indstilling om, at det tiltrædes at 9 kapitalbemyndigelser vedrørende saneringsplaner K 75/71 Amagergade-karreer, K 80/187 Peblinge Dossering-karreer, K 80/201 Havnegade-karreer, K 81/182 Westend-karreerne, K 82/181 Fælledvej-karreer, K 82/194 Sjællandsgade-karreer, K 83/85 Nørre Søgade-karreer, K 83/183 Møllegade-karreer og K 84/97 Hestesko-karreer for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

længes med 3 år til 2007, at det tiltrædes at 3 kapitalbemyndigelser vedrørende byfornyelseskarreerne K 94/60 Trekant-karreen, K 94/62 Skomager-karreen og K 94/63 Skydebane Vest-karreen forlænges med 3 år til 2007, samt at 16 kapitalbemyndigelser vedrørende saneringsplaner afsluttes i 2004 og yderligere fremtidige posteringer vedrørende K 74/167 Wesselsgadekarreen, K 74/168 Elmegade/Egegadekarreen, K 75/128 4 karreer – Vesterbro, K 79/93 Alderstrøst-karreen, K 79/94 2 karreer Solitudevej, K 80/182 Allersgade, K 81/180 Triangelkarreen, K 82/182 Birkegadekarreen, K 82/199 St. Kongensgadekarreen, K 82/200 Sankt Pauls Gade-karreen, K 85/132 Klerkegadekarreen, K 85/133 Meinungsgadekarreen, K 85/135 Mikkel Bryggers Gade-karreen, K 85/137 Sankt Peders Stræde-karreen, K 85/138 Brohusgadekarreen og K 86/87 Brumleby føres på den af Borgerrepræsentationen den 7. december 2000 (BR 511/2000) vedtagne kapitalbemyndigelse (opsamlingskonto).
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 601/04. Projektgodkendelse og kapitalbevilling til fjernvarmetunnel fra Amagerværket til Fredensgade

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en kapitalbevilling på 750 mio. kr. til projektet. Der kan under forudsætning af tiltrædelsen af følgende tillægsbevillinger anvises kasse-mæssig dækning på kontonr. 1.03.3, at der gives Københavns Energi en negativ tillægsbevilling i 2004 på 5 mio. kr. til rådighedsbeløbsbevillingen, kontonr. 1.03.3* og herunder til kapitalbevillingen til fjernvarmestikledninger, konto nr. 1.03.3.04*, samt at der gives tillægsbevilling i 2004 på 5 mio. kr. til rådighedsbeløbsbevillingen, funktion 1.03.3, der indplaceres i investeringsoversigten på en ny konto nr. 1.03.3.11 Varmetunnel AMV – Fredensgade.

Det bemærkes, at udgifterne til projektgodkendelse og kapitalbevilling til fjernvarmetunnel fra Amagerværket til Fredensgade skal holdes inden for de økonomiske rammer som Borgerrepræsentationen beslutter for Miljø- og Forsyningsudvalget.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Borgmester **Winnie Berndtson**: Det er bare for at komme med en lille oplysning, som de, der i hvert fald har været en del af den her efterhånden lange proces, som det skal være, og ikke mindst grundige proces, det skal være, når man skal lave kapitalbevillinger i størrelsesordenen 750 mio. kr.

Det er, at i forhold til dette projekt er der flere dele af det. Den ene del er, at Københavns Kommune, Københavns Energi, står for at bygge denne varmetunnel, men det hænger sammen med, at der så skal bygges et produktionsanlæg på Amager, som E2 står for.

For at E2 bygger dette produktionsanlæg på Amager, så kræver det jo, at E2 ved, at de skal af med varmen, og her kommer CTR ind, så derfor har der været lavet en aftale mellem CTR og E2 om prisen for denne her varme, som man skulle aftage varmen til som grundlag for, at E2 ville lave denne investering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Vi har behandlet denne sag under den forudsætning, at det så er, kan man sige, den aftale, der kommer til at gælde, at aftalen bliver underskrevet, og der derfor er grundlag for, at E2 rent faktisk bygger denne her kapacitet.

Men jeg skylder at oplyse, fordi den aftale skulle have været underskrevet i dag kl. 16, at det er den ikke blevet. Det berører jo ikke vores projekt, kan man sige, for det er ikke en del af grundlaget for vores projekt, men bare for at alle ved, at sådan er det. Det er klart, at hvis der aldrig nogen sinde bliver en aftale og E2 derfor ikke bygger et nyt anlæg på Amager, så skal Københavns Kommune naturligvis heller ikke lave en varmetunnel.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det var jo betryggende at vide. Det ville være meget med endnu en tunnel i havnen til 750 mio. kr. ud i ingenting. Den kunne måske bruges til noget andet, det er der jo mange, der gerne vil.

Enhedslisten har forsøgt at få belyst denne sag nærmere, vi har forsøgt at blive klar over, hvad det her betyder miljømæssigt, og der kan siges for og imod. Der er stillet nogle krav til E2 om en vis brændselsblanding, som gør, at der vil blive fyret med forholdsvis meget biomasse, og at man derfor skulle kunne spare på noget CO₂-udledning ved at bygge dette Amagerværk I på den måde, man gør.

Vi føler os imidlertid ikke så overbevist om, hvor længe man kan holde sådan en aftale, og specielt ikke, hvis det kommende E2, eller hvilke nogle ejere der nu bliver af det selskab, har andre ideer om, hvad der skal til. Så derfor vil Enhedslisten undlade at stemme for dette projekt.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt med 42 stemmer imod 0. 5 undlod.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Følgende undlod at stemme: Ø.

=====

19) BR 600/04. Kapitalbevilling til etablering af forsøgsanlæg med kunstig infiltration af forbehandlet søvand ved Værket ved Regnemark B

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en anlægsbevilling på 2,0 mio. kr. til etablering af et forsøgsanlæg med kunstig infiltration af forbehandlet søvand, samt til reetablering af forsøgsområdet efter endt forsøg. Der anvises kasse-mæssig dækning på rådighedsbevillingen på 1.04.3, vandforsyning.

Det skal bemærkes, at udgifterne til etablering af forsøgsanlæg med kunstig infiltration af forbehandlet søvand ved Værket ved Regnemark skal holdes indenfor de økonomiske rammer som Borgerrepræsentationen beslutter for Miljø- og Forsyningsudvalget.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

20) BR 588/04. Justering af Københavns Energis leveringsbestemmelser for el-net, bygas, fjernvarme og vand

Indstilling om, at forslag til justering af Københavns Energis leveringsbestemmelser: 1) Bestemmelser for nettilslutning og –adgang til det kollektive elnet, 2) Leveringsbestemmelser for bygas, 3) Leveringsbestemmelser for fjernvarme og 4) Leveringsbestemmelser for tilslutning og adgang til vandforsyning godkendes, således at ændringerne træder i kraft den 1. januar 2005, dog tidligst når Miljøstyrelsens godkendelse foreligger, at der i Københavns Energis pris- og takstblad, herunder i takstbladet for budget 2005, indarbejdes et gebyr på 75,00 kr. for udsendelse af påmindelse om måler aflæsning, og at "gebyr for ekstraordinær måler aflæsning på kundens foranledning" i takstbladet ændres til "gebyr for ekstraordinær måler aflæsning", således at gebyret på 175,00 kr. tillige kan opkræves i forbindelse med Københavns Energis måler aflæsning når en kunde efter to rykker endnu ikke har indsendt et udfyldt selv aflæsningkort, samt at Københavns Energi kan foretage mindre justeringer af leveringsbestemmelserne efter anvisning fra Energitilsynet og Miljøstyrelsen.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 587/04. Ændring af anlægsbidrag for etablering af nyt tilslutningssted til Københavns Energis vandforsyning.

Indstilling om, at forslag til nye og ændrede anlægsbidrag for etablering af nyt tilslutningssted til vandforsyningen, jf. vedlagte uddrag af takstbilag for budget 2005, godkendes og sættes i kraft den 1. januar 2005, dog tidligst når Miljøstyrelsens godkendelse af "Københavns Energis leveringsbestemmelser for tilslutning og adgang til vandforsyning i Københavns Kommune" foreligger.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 637/04. Takster for 2005 for husholdningsaffald og for benyttelse af centralsugelanlægget i Nyhavn

Indstilling om, at "Takstoversigt for afhentning og behandling af husholdningsaffald m.m. i Københavns Kommune" for 2005 godkendes, samt at "Takstblad for centralsugelanlægget i Nyhavn" for 2005 godkendes.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

23) BR 636/02. Berigtigelse af eltaksterne for 2005

Indstilling om, at abonnement for elmålere med tidstarif fastsættes til 707 kr. i takstbilaget i budget 2005, og at det samtidig præciseres, at alle de fastsatte abonnementer for elmålere er helårlige som anført i bilag 1.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 604/04. Styring af KE-selskaberne

Indstilling om, at stiftelsen af Københavns Energis selskaber sker ud fra den vedlagte juridiske struktur, jf. bilag 1, at der udpeges følgende midlertidige bestyrelsesmedlemmer i KE Holding 1 A/S og KE Holding 2 A/S samt i KE A/S: administrerende direktør Peter Elsmann (formand), direktør Bjarne Winge og direktør Hjalte Aaberg, at de øvrige 100 % ejede aktieselskaber under Københavns Energi fortsætter med den samme bestyrelse indtil videre, herunder de af BR den 11. november 2004 midlertidigt udpegede bestyrelser i netselskaberne, at foreløbige vedtægter for KE Holding 1 A/S, KE Holding 2 A/S, KE A/S, Københavns Energi Holding A/S, KE Varme A/S, KE Vand A/S, KE Afløb A/S, og KE Bygas A/S godkendes, jf. bilag 3, at KPMG udpeges som revisor for selskaberne, at der snarest afholdes generalforsamling i de 100 % ejede selskaber, hvor der træffes de nødvendige beslutninger med baggrund i nærværende indstilling, at der senest den 1. april 2005 fremlægges forslag til principper for udpegnings af bestyrelserne i de to nye holdingselskaber, det udførende selskab og netselskaberne i KE samt forslag til Københavns Kommunes udøvelse af sit aktive ejerskab over for KE koncernen, samt at Miljø- og Forsyningsudvalget med denne beslutning delegeres til at være generalforsamling for selskaberne.

(Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal sige, at de oprindelige ”at”-punkter blev ændret en del ved behandlingen i Miljø- og Forsyningsudvalget, og det nye beslutningsgrundlag fremgår af teksten på den trykte dagsorden.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil ikke starte en længere diskussion omkring det her, fordi den diskussion har vi haft indtil flere gange både i udvalget og her i Borgerrepræsentationens sal.

Men der er én ting, som jeg lige vil være helt sikker på, for der ligger til dette punkt et bilag med en række vedtægter, som er foreløbige, og der er de to holdingselskaber anført som anpartsselskaber og ikke som aktieselskaber, mens de i indstillingen, så vidt jeg kan se, hedder aktieselskaber. Jeg vil lige gerne vide, hvis der er nogen, der kan svare på det, om der ligger noget bestemt i det, eller om vi bare skal lade, som om der står »aktieselskaber« i vedtægterne.

Carl Christian Ebbesen (O): Det kan jeg nok desværre ikke svare på. Men jeg kan sige, at Dansk Folkeparti har en protokolbemærkning, og det er, at Dansk Folkeparti er bekymret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

over, at det er kommunens embedsmænd, som kommer til at sidde i den midlertidige bestyrelse. Generelt er Dansk Folkeparti modstander af embedsmænd i kommunalt ejede selskaber.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen CD hilser også indstillingen og beslutningen formentlig om lidt velkommen.

Jeg forstår bare ikke Carl Christian Ebbesen, fordi jeg mener, beslutningen om netop sammensætningen af bestyrelsen har vi egentlig ikke taget stilling til her, det er jo først noget, vi tager stilling til senere. Det var sådan til Carl Christian Ebbesens orientering. Det kommer først senere. Hvor mange embedsmænd der kan sidde, om de overhovedet skal sidde der, om der skal sidde politikere, eller om det skal være en professionel bestyrelse, er noget, vi tager stilling til senere.

Rikke Fog-Møller (Ø): Nu vil jeg bare lige hjælpe, fordi nu har jeg prøvet at være oppe og få svar på mit spørgsmål, og det, det åbenbart drejer sig om, er, at disse selskaber vil blive købt af KE selv af kommunen, og derved vil de overgå til at blive aktieselskaber. Er det rigtigt? (*Tilråb:* Ja). Tak.

Borgmester Winnie Berndtson (A) deltog ikke i behandlingen af sagen.

Indstillingen – som anbefalet af Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt med 41 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Imod stemte: Ø.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti er bekymret over, at det er kommunens embedsmænd, som kommer til at sidde i den midlertidige bestyrelse. Generelt er Dansk Folkeparti modstander af embedsmænd i kommunalt ejede selskaber."

=====

25) BR 603/04. Økonomisk udskillelse af Københavns Energi

Indstilling om, at der den 31. december 2004 til aktieselskaberne Varme A/S, Bygas A/S, Vand A/S, Afløb A/S og KE A/S overdrages alle aktiver og passiver fra de tilhørende forsyninger under Københavns Energi, herunder at selskaberne indfried mellemværender med kommunen, som beskrevet i nærværende indstilling. Overdragelserne sker mod gældsbreve, der senere konverteres til aktier, at samtlige elforsyningens aktiver og passiver bortset fra ejerandelene i Københavns Energi Holding A/S, KE Transmission A/S, Elkraft System a.m.b.a. samt Elkraft Transmission a.m.b.a. den 31. december 2004 overdrages til Københavns Energi Holding A/S. Overdragelsen sker mod gældsbreve, at umiddelbart forud for indgåelse af bindende aftale om salg, fusion eller partnerskab af Københavns Energi Holding A/S med en eksterne køber (dog tidligst den 1. januar 2005), indskyder KE Elforsyning aktierne i Københavns Energi Holding A/S samt tilhørende gældsbrev i KE Holding 1 A/S. Endvidere indskyder kommunen med virkning fra den 1. januar 2005 aktierne i Varme A/S samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

tilhørende gældsbrev, KE Transmission A/S og ejerandelene i Elkraft System a.m.b.a. og Elkraft Transmission a.m.b.a. i KE Holding 1 A/S, at kommunen indskyder med virkning fra den 1. januar 2005 aktierne i Vand A/S, Bygas A/S, Afløb A/S samt KE A/S inkl. tilhørende gældsbreve i KE Holding 2 A/S. Københavns Kommune modtager herfor aktier i KE Holding 2 A/S ved en aktieombytning, at der som følge af udskillelsen gives tillægsbevilling til hhv. budget 2004 og 2005 som anført i denne indstilling og bilag 4, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen bemyndiges til at løse udestående punkter og foretage justeringer i forhold til endelig opstilling af åbningsbalancer og selskabsdannelser som anført i denne indstilling, at de takster for el-, varme-, gas- og vandforsyning samt afløb, der er fastsat i takstbilaget til budget 2005, og leveringsbestemmelser fastsat af Borgerrepræsentationen, er gældende fra og med 1. januar 2005 og indtil videre, at grunde ejet af kommunen, men som benyttes af KE, overdrages til de respektive forsyningsarter ved denne indstillings vedtagelse i Borgerrepræsentationen, og at grundene i forbindelse med udskillelsen pr. 31. december 2004 erhverves af selskaberne efter principperne anført i denne indstilling og bilag 2 og 3, at grunde ejet af KE, som ikke benyttes af eller forventes benyttet af KE, omvendt kan overdrages til kommunen til den offentlige vurdering, at arealerne i Vermlandsgade og på Kulbanevej, der anvendes til genbrugsstationer, overdrages til Miljøkontrollen mod en nedskrivning af udlægskontoen med værdien af arealerne, at Miljøkontrollens takstfinansierede negative budgetramme gradvist nedsættes til 0 i perioden 2006-2009, og at der meddeles Miljøkontrollen en tillægsbevilling i 2005 på 36,5 mio. kr. med henblik på taktned sættelser i 2005 og de følgende år samt eventuelt erhvervelse af arealer til nye genbrugspladser. Tillægsbevillingen fremgår af bilag 4, at provenuet fra Københavns Energis tilbagebetaling af gæld m.v. til Københavns Kommune estimeret til 3,952 mia. kr. ved udskillelsen anvendes til gældsnedbringelse i 2005 med henblik på at skabe økonomisk råderum til kommende forpligtelser, at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at indfri eksisterende lån for provenuet fra Københavns Energis tilbagebetaling af gæld m.v. estimeret til 3,952 mia. kr., eventuelt ved indgåelse af swapforretninger, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen bemyndiges til at håndtere tjenestemændenes udlån til selskaberne i forbindelse med bemanningen af disse samt indgå aftaler om vilkår og forpligtelser med indhold som anført i denne indstilling og bilag 6.

(Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Imod stemte: Ø.

=====

26) BR 607/04. Refusion fra Barselsfonden af vikarudgifter under erstatningsferie i visse situationer i forbindelse med barsels- eller adoptionsorlov

Indstilling om, at Barselsfonden med virkning fra sommeren 2004 dækker vikarudgifter under erstatningsferie i forbindelse med barsels- eller adoptionsorlov i de særlige situationer, der kan opstå, når en institution holder lukket under skoleferien.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det i Økonomiudvalget blev anbefalet, at indstillingen skal have virkning fra sommeren 2004. Merudgiften vil fortsat kunne finansieres inden for den ramme, som er afsat til Barselsfonden.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Merudgifterne kan finansieres inden for den afsatte ramme til barselfonden.

=====

27) BR 594/04. Bevillingsmæssige ændringer mv. til budget 2004 og budget 2005

Indstilling om, at de i bilag 1 foreslåede omplaceringer inden for og imellem udvalgene tiltrædes.

De tekniske rettelser til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget er optrykt som nyt bilag 1 til sagen.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 596/04. Indstilling om placering af udstedelse af identitetskort for unge

Indstilling om, at opgaven med udstedelse af identitetskort til unge over 16 år placeres i Folkeregisteret, at Folkeregisteret opkræver det i samme lov fastsatte maksimale gebyr stort kr. 150,-, at der i 2004 gives en udgiftsbevilling på 7.500 kr. (2004 p/l) til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning drift, funktion 6.51.1 (sekretariat og forvaltninger) til løsning af opgaven med udstedelse af identifikationskort, at der i 2004 gives en indtægtsbevilling på 7.500 kr. (2004 p/l) til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning drift, funktion 6.51.1 (sekretariat og forvaltninger), at der at der i 2005 gives en udgiftsbevilling på 15.000 kr. (2005 p/l) til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning drift, funktion 6.51.1 (sekretariat og forvaltninger) til løsning af opgaven med udstedelse af identifikationskort, samt at der at der i 2005 gives en indtægtsbevilling på 15.000 kr. (2005 p/l) til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning drift, funktion 6.51.1 (sekretariat og forvaltninger).
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 611/04. Statusrapport for Københavns Kommunes integrationsindsats

Indstilling om, at statusrapporten for Københavns Kommunes integrationsindsats 2003 godkendes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Det rådgivende Integrationsudvalg savner i statusrapporten for 2003 en mere kritisk vurdering af integrationsindsatsen i de enkelte udvalg samt tværgående analyser mellem udvalgene, så rapporten kan bruges til at iværksætte fremadrettede initiativer.
(Økonomiudvalget)

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg skal ganske kort gøre opmærksom på, at vi i Integrationsudvalget ikke har været tilfredse med formen for statusrapporten i 2003. Vi har bl.a. ønsket flere tværgående analyser mellem udvalgene og en bedre koordination af besvarelsene.

Det har desværre ikke været muligt på grund af processen omkring udformningen af spørgsmål og svar, der ændrer på rapportens form, og det er så baggrunden for, at udvalget har udtalt, at det fremadrettet ønsker en mere kritisk vurdering af integrationsindsatsen med flere tværgående analyser. Fordi sagen er jo den, at vi faktisk har vedtaget ret så mange gode integrationsprogrammer, men det nogle steder kniber med at få dem ført ud i livet. Det mener Integrationsudvalget klart, at det bør sådan en statusrapport forholde sig til.

Der er nu lavet en ny plan for, hvordan man kan lave tværgående analyser og en mere kritisk rapport næste år, og det er Integrationsudvalgets forventning, at den følgegruppe, der er nedsat for integration og økonomiforvaltningen kan levere et bedre produkt i 2004.

Thor Buch Grønlykke (A): Socialdemokraterne er glade for det resultat, der ligger her med statusrapporten. Vi har ikke været helt tilfredse undervejs, men med de bemærkninger, som Det rådgivende Integrationsudvalg har haft til sagen, så er vi overbeviste om, at vi vil få en statusrapport næste gang, som bedre formår at arbejde på tværs og vil få en bedre fremadrettet effekt på kommunens integrationsindsats.

Mogens Lønborg (C): Vi i Det Konservative Folkeparti er heller ikke sådan ovenud tilfredse med denne statusrapport. Vi har alligevel valgt at tage den til efterretning.

Det, der er galt, er, og det er lidt symptomatisk for hele integrationstilgangen, at den kun kigger på den ene side, hvad kommunens indsats har været. Så laver man en sammenskrivning, man skriver rundt til alle forvaltningerne: Hvad har I lavet, hvad har I lavet? Og så får det en hæfteklamme oppe i venstre hjørne, og så er det en status over integrationsindsatsen.

Heldigvis, som borgmesteren også var inde på, har vi i Integrationsudvalget besluttet også at forsøge at få en lidt mere kritisk tilgang til det.

Det er imidlertid ikke nok. Jeg vil gerne stille et ændringsforslag med tilføjelse, som udbreder perspektivet til ikke kun at gælde indsatsen, men også resultatet, altså sagt på en anden måde, integration er jo ikke bare, hvad der sker herinde bag murene, det er, hvad der sker i det københavnske samfund.

Vi har jo haft en ophedet debat her om tosprogede, der med al tydelighed viser, at integration ikke er en nem proces. Hvor langt er vi egentlig nået, har vi overhovedet bevæget os i den rigtige retning, eller har vi tilbageløbet? Der er mange, også blandt tosprogede, der åbent siger, at integrationspolitikken har fejlet, vi må hellere starte forfra.

Jeg synes, det var interessant, at vi i sådan en statusrapport også får en status over, hvordan går det udenfor, hvordan går det ude blandt københavnere, hvad enten de er tosprogede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

eller tosprogede, hvor godt vi integrerer os med hinanden. Altså med andre ord et mere sociologisk perspektiv på det i stedet for bare en sådan lidt bevidstløs opremsning.

Derfor vil jeg gerne foreslå et 3. ”at”, der lyder i al sin enkelhed:

”At statusrapport 2004 tillige indeholder en status over selve integrationsprocessen og ikke kun over kommunens indsats”.

Har jeg lov til at stille forslaget? – O.k., godt. Jeg skulle bare lige vide, om det var tilladt at stille dette forslag.

På den måde bliver det jo ikke kun, hvad vi herinde har lavet, men også effekten af det. Thor Buch Grønlykke var jo ved et tidligt dagsordenspunkt oppe og sige, hvor vigtigt det var, at vi ser en effekt af det sociale arbejde. Derfor skal vi til USA, meget velbegrunder, for jeg tager selv med på turen. Vi har virkelig brug for at tænke lidt bredere end bare, hvad forvaltningerne selv går og laver herinde. Det er sådan set det, der er hele ærindet med det her tilfølgspunkt, at vi får en sociologisk vinkel på det. Og så kan Tanwir Ahmad kalde det viden-skab eller ej, men at vi får en større indsigt i, hvad der egentlig foregår i det københavnske samfund.

Så det ændringsforslag vil jeg gerne have til debat og til afstemning.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt spørge Mogens Lønborg, hvor pengene til at lave denne undersøgelse for er henne, altså hvilken økonomisk anvisning vil Mogens Lønborg give til dette forslag. Fordi hvis det ikke bare skal være sådan noget pjank og pjat med nogle generelle statements, så kræver det i og for sig undersøgelser, og undersøgelser de kræver altså noget økonomi.

Så jeg vil gerne stemme for, hvis der kommer en økonomisk anvisning på, hvor pengene skal tages henne. Jeg synes ikke, de skal tages fra nogle af de meget sparsomme aktiviteter, som ligger i Integrationsudvalget og Den Internationale Dag osv., fordi så forsvinder de aktiviteter totalt.

Men er forslaget f.eks., at det tages fra kommunens kasse, jamen så er Enhedslisten åben over for det, fordi i og for sig er der nogle spændende intentioner med forslaget.

Carl Christian Ebbesen (O): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti generelt synes, at vi har meget fokus på at give indvandrere særbehandling.

For ikke at starte en ny lang debat op omkring hele integrationsspørgsmålet og tosprogede elever vil jeg bare sige, at vi har tænkt os at tage selve rapporten til efterretning, og vi vil gerne have delt afstemning, for vi ønsker ikke at iværksætte arbejdet med en ny statusrapport.

Vi har en protokolbemærkning, der hedder:

”Dansk Folkeparti mener, at udarbejdelsen af statusrapporten er spild af tid og penge. Indsatsen kunne være brugt på alle de københavnske borgere, herunder arbejdet med at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde samt skånejob til handicappede.

Dansk Folkeparti er modstander af, at indvandrere får særbehandling i forhold til andre grupper.”

Abderrahman Ben Haddou (D): Så skal man selvfølgelig alligevel opleve, at der er en forskel mellem CD og Dansk Folkeparti, selv om vi har haft en hed debat om skoler og tosprogede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Det er klart, at der ikke er tale om positiv særbehandling, når folk med en anden etnisk baggrund end dansk har baggrund i tredjeverdenslande, som udgør 18 pct., og så man kigger på beskæftigelsesgraden og så ser, at bygge- og teknikforvaltningen, økonomiforvaltningen og kultur- og fritidsforvaltningen ikke har formået at få beskæftiget mere end højst 3,2 pct., så vidt jeg kan se af folk med en anden etnisk baggrund. Det kan man ikke ligefrem kalde for positiv særbehandling, når man ikke engang er nået op på niveau med almindelig beskæftigelsesgrad blandt etniske danskere.

Jeg er positiv, og CD er også positiv over for De Konservatives tilføjelse til, at man også får den sociologiske vinkel ind i denne undersøgelse, men igen ligesom Per Bregengaard må vi også lige kigge på det økonomiske aspekt i dette forslag.

Så vil jeg sige, at det skuffer mig, at Socialdemokraterne ikke var mere kritiske, fordi Hamid El Mousti havde en protokolbemærkning, der var kritisk i forhold til økonomiforvaltningen. Jeg vil da gerne følge den op, og derfor har CD en protokolbemærkning, der hedder:

”CD tager statusrapporten om Københavns Kommunes integrationsindsats til efterretning, men mener, det er beskæmmende, at økonomiforvaltningen, som har ansvaret for den overordnede beskæftigelsespolitik, halter bagud i forhold til ansættelse af folk med anden etnisk baggrund end dansk. Derimod roser CD uddannelses- og ungdomsforvaltningen for deres arbejde på området.”

Det skal Per Bregengaard jo selvfølgelig også have.

Så alt i alt, det her er ikke godt nok på visse områder. Eksempelvis det, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var heroppe og sige, at når man læser rapporten, så er der ikke ensrettedhed i besvarelsene, så man skal rode rundt i, hvor ligger besvarelsen fra de enkelte forvaltninger. Det synes jeg er tidkrævende og for dårligt.

Kultur- og fritidsforvaltningen bruger enorme ressourcer på at fortælle os om, at deres indsats er målrettet Nørre Alle Medborgerhus. Ja, det er jo klart. Det er et medborgerhus hovedsagelig for indvandrere og flygtninge, så er det klart, at der bruger man en masse ressourcer på at fortælle os, hvor kulturelt og multikulturelt bevidst man er. Men det skaber bare ikke arbejdspladser nok inden for kultur- og fritidsforvaltningen, og det er for dårligt simpelt hen, at kultur- og fritidsforvaltningen har så få ansat, når man tager i betragtning, at en stor andel af deres rengøringspersonale er flygtninge og indvandrere.

Det er også for dårligt, at man ikke satser mere på kontorelever, at man ikke får flere kontorelever ind. Man kan godt bruge, at første generation er for dårlig til at tale dansk, men man kan altså ikke bruge den over for de unge, der står og venter på at få en kontorelevplads i Københavns Kommune. Man sender dem direkte i armene på Hitzb-ut-Tahrir og andre ekstremistiske grupper. Desuden er det også en god investering i forhold til at sikre vores efterløn om nogle år.

Alt i alt godt nok på visse områder, men ikke helt godt hele vejen igennem.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg synes, Ben Haddou giver nogle udmærkede eksempler på noget af det, en kritisk rapport kunne indeholde, eksempelvis en gennemgang af, hvordan vi lever op til vores målsætning om, at de ansatte i de forskellige forvaltninger skal afspejle befolkningssammensætningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Men det, der bringer mig herop nu, er Mogens Lønborgs forslag om, at vi skal se på selve effekten. Jeg synes, det er fuldstændig relevant, når borgmester Per Bregengaard bringer det med pengene op, fordi der kan i hvert fald godt være tale om en større undersøgelse.

Vi har jo tidligere her besluttet fra Borgerrepræsentationen undersøgelse af bl.a. de fire største etniske grupper integration i København, som der ikke var sat penge af til, og som vi så i Integrationsudvalget efterfølgende skulle finde penge til af de sparsomme midler, der er afsat til Integrationsudvalgets arbejde.

Så jeg vil foreslå, at vi nu, hvor vi jo i al fred og fordragelighed i Integrationsudvalget er nået frem til enighed om, hvordan vi skal lave det fremadrettet, diskuterer det i udvalget igen og så tager denne rapport til efterretning og sender Mogens Lønborgs forslag til udvalgsbehandling. Så må vi finde ud af, om det er noget, vi kan klare inden for den ramme, vi har, eller om det er noget, vi skal arbejde på at få sat ekstra penge af til.

Mogens Lønborg (C): Jeg er sådan set enig med de to borgmestre i påpegningen af, at der selvfølgelig skal anvises finansiering.

Nu har vi jo her, og det er ikke for at være polemisk, men oplevet i dag, at vi kan etablere en centertanke, Katrinedals Skole, vi kan blive enige om at bygge 35 fritidshjemspladser og 22 børnehavepladser uden overhovedet at anvise finansiering. Så i den sammenhæng er det måske en mindre sag. Men nuvel, spøg til side, vi skal selvfølgelig anvise finansiering.

Og jeg har en tilføjelse til mit ændringsforslag. Inden for samme "at", efter at der er sat punktum, lyder tilføjelsen:

"Økonomiforvaltningen udarbejder et oplæg til en sådan sociologisk baseret undersøgelse, herunder forslag til finansieringen heraf, til behandling i Økonomiudvalget med høring af Det Rådgivende Integrationsudvalg."

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er desværre blevet gjort opmærksom på, at jeg ikke har mulighed for at begære, altså 2. "at" er simpelt hen ikke til afstemning. Derfor ønsker Dansk Folkeparti at stille det ændringsforslag, at der simpelt hen ikke udarbejdes nogen ny statusrapport for 2004. Det ændringsforslag vil vi gerne stille.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg synes, det på mange måder er et godt forslag, som Mogens Lønborg har stillet. Det er også et forslag, som ligger meget op ad det, som vi har diskuteret i Det Rådgivende Integrationsudvalg, hvor det måske havde været, man kan sige naturligt, at stille det i forbindelse med, at vi har drøftet, hvordan vi skal lave rapporten for i år eller for næste år.

I den forbindelse har vi allerede vedtaget, at vi skal finde nogle tværgående sammenlignelige data, og vi har ligesom allerede været inde på, at de skal være mere kritisk analyserende, som der står i indstillingen. Så på den måde ligger det fint i forlængelse af det, som vi allerede har diskuteret. Derfor kan vi også støtte, at det skal henvises til udvalget til videre behandling.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Afstemningen bliver sådan, at vi først stemmer om 1. "at". Derefter stemmer vi om udvalghenvisningen af ændringsforslagene. Hvis det bliver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

vedtaget, så er der ikke flere afstemninger. Hvis det ikke bliver vedtaget, så skal vi til at stemme om ændringsforslagene.

Konservative stillede følgende ændringsforslag:

"At statusrapporten 2004 tillige indeholder en status over selve integrationsprocessen og ikke kun over kommunens indsats.

Økonomiforvaltningen udarbejder et oplæg til en sådan sociologisk baseret undersøgelse, herunder forslag til finansieringen heraf, til behandling i Økonomiudvalget med høring i Det Rådgivende Integrationsudvalg."

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"At der ikke udarbejdes en statusrapport for 2004."

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard (F) stillede forslag om at henvise de stillede ændringsforslag til Det Rådgivende Integrationsudvalg.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.

Forslaget om at udvalgshenvise de to ændringsforslag blev vedtaget med 31 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, D, F og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti mener, at udarbejdelsen af statusrapporten er spild af tid og penge.

Indsatsen kunne være brugt på alle københavnske borgere, herunder arbejdet med at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde, samt skånejobs til handicappede.

Dansk Folkeparti er modstander af, at indvandrere får særbehandling i forhold til andre grupper."

Centrum Demokraterne ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"CD tager statusrapporten om Københavns Kommunes integrationsindsats til efterretning. Men mener det er beskæmmende, at Økonomiforvaltningen, som har ansvaret over den overordnede beskæftigelsespolitik, halter bagud i forhold til ansættelse af folk med anden etnisk baggrund end dansk. Derimod roser CD Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen for deres arbejde på området."

=====

30) BR 622/04. Deltagergebyr for danskuddannelse for voksne udlændinge m.fl.

Indstilling om, at Uddannelses- og Ungdomsudvalgets ramme for 2004 og frem reduceres som følge af mistede gebyrindtægter, svarende til 1,865 mio. kr. i 2004 og 1,379 mio. kr. i 2005 og frem. ØU's tidligere truffne beslutninger i sagen skal samtidigt neutraliseres (ØU

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

283/2004 og ØU 251/2004). Samlet gives der en rammeforhøjelse til Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget for 2005 og frem på 2,973 mio. kr., som i 2005 finansieres af bevillingen Fælles Anlægsmidler, konto 6.51.3 Puljen til uforudsete udgifter. Rammeforhøjelsen foretages på bevillingen Undervisning af voksne indvandrere, konto 5.60.1.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

31) BR 623/04. Københavns Kommunes It-strategi 2005-2009

Indstilling om, at forslag til Københavns Kommunes It-strategi 2005 – 2009 tiltrædes.
(Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Bare rolig, der bliver ingen afstemning. Bare nogle få bemærkninger.

For det første er vi glade for, at man nu vil overveje at forsøge med open source, om end det notat, der ligger på pladserne, fortæller, at man ved ikke rigtigt, hvad endnu og hvor meget og hvordan, men det skal nok komme på et eller andet tidspunkt, går vi ud fra.

For det andet et forvarsel. I Enhedslisten arbejder vi for øjeblikket med tanken om trådløse netværk her i byen inspireret af byer som Philadelphia, der for en forholdsvis beskedn sum mener at kunne gøre hele byen til et trådløst netværk. Vi har stillet spørgsmål herom til økonomiforvaltningen, og vi arbejder med et forslag, som vi vil vende tilbage til Borgerrepræsentationen med.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 634/04. Overførsel af det resterende udestående vedr. kommunens medfinansiering af nyt skuespilhus på Kvæsthusbroen til staten

Indstilling om, at der – jf. Borgerrepræsentationens tidligere beslutning herom (BR 297/02) – gives bevilling til i 2004 at afholde en udgift på 24 mio. kr. til kommunens medfinansiering af et nyt skuespilhus til Det Kgl. Teater på Kvæsthusbroen. Der anvises kassemæssig dækning på Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.05.5, forskydninger i likvide aktiver (kassen), at Københavns Kommune til staten overfører 9,7 mio. kr. som udgør den resterende del af kommunens medfinansiering af et nyt skuespilhus til Det Kgl. Teater på Kvæsthusbroen. Ved overdragelsen af de 9,7 mio. kr. til staten anvises kassemæssig dækning for beløbet i 2004 på Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.05.5, forskydninger i likvide aktiver (kassen), samt at provenuet fra salget af den resterende del af elværksgrunden i Borgergade tilbageføres Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.05.5, forskydninger i likvide aktiver (kassen), til hel eller delvis dækning af det beløb der overføres til staten.
(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"SF og Enhedslisten er imod p-anlægget i Borgergade og har ikke med denne indstilling sagt ja til at støtte p-anlægget."

=====

33) BR 631/04. Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og de i bilag C nævnte medlemmer af Borgerrepræsentationen om at deltage i de aktiviteter, der er anført i bilagene (A-C), samt at Borgerrepræsentationen godkender, at Kim Christensen har modtaget udgiftsgodtgørelse i forbindelse med sin deltagelse i Bygge- og Teknikudvalgets studietur til USA i perioden fra den 14. juni til den 20. juni 2004.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 599/04. Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifterne til implementering af elektronisk sags- og journalsystem (eDoc) i forvaltningen

Indstilling om, at Kultur- og Fritidsforvaltningen kan optage et internt lån på 2,6 mio. kr. til delvis finansiering af udgifterne til implementering af elektronisk sags- og journalsystem (eDoc) i forvaltningen. Kultur- og Fritidsudvalget tilbagebetaler det samlede lån i årene 2005-10 med 0,5 mio. kr. årligt, at den årlige ydelse dækkes inden for Kultur- og Fritidsforvaltningens bevilling Kultur og Fritid, konto 6.51.1 Sekretariat og forvaltning, samt at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling på 2,6 mio. kr. i 2004 til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid, konto 6.51.1 Sekretariat og forvaltning til delvis finansiering af implementeringen af eDoc i Kultur- og Fritidsforvaltningen.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der desværre er nogle faktuelle fejl i økonomiforvaltningens § 12-erklæring. De korrekte tal fremgår af den skrivelse fra økonomiforvaltningen, som ligger omdelt på jeres pladser.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

I Økonomiforvaltningens indstilling skal følgende tekst:

"Udvalget afdrager i hvert af årene 2005 og 2006 12,5 mill. kr. og i hvert af årene 2007 og 2008 10,7 mill. kr."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

erstattes med:

"Udvalget afdrager i hvert af årene 2005 og 2006 6,8 mill. kr. og i hvert af årene 2007 og 2008 5 mill. kr."

=====

35) BR 598/04. Flytning af skaterhockeybane i Ryparkens Idrætsanlæg til Nørrebrohallen

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender, at den udendørs skaterhockeybane, som var planlagt i Ryparkens Idrætsanlæg, i stedet anlægges ved Nørrebrohallen, at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling i 2004 på 150.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur- og Fritid funktion 0.30.3 til etablering af skaterhockeybane ved Nørrebrohallen, at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling i 2005 på 152.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur- og Fritid funktion 0.30.3 til etablering af skaterhockeybane ved Nørrebrohallen, at Borgerrepræsentationen giver Kultur- og Fritidsudvalget en tillægsbevilling fra og med 2005 på 61.000 kr. (p/1 2005) til dækning af de forventede driftsudgifter til skaterhockeybanen, at Borgerrepræsentationen giver en indtægtsbevilling i 2004 på 150.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget, funktion 0.30.3 til dækning af tilskud fra Tilskudsdeklarationspuljen, Plan & Arkitektur v/Bygge- og Teknikforvaltningen, at Borgerrepræsentationen godkender, at der i 2005 ydes kassemessig dækning på 152.000 kr. fra konto 0.30.1 tilskud til Københavns Idrætsanlæg, samt at Borgerrepræsentationen anviser kassemessig dækning af 61.000 kr. over Økonomiudvalgets pulje til uforudsete udgifter konto 6.51.3.

Den kassemessige dækning for driftsudgifterne på 61.000., anvises efter aftale med Kultur- og Fritidsforvaltningen på Kultur- og Fritidsudvalget bevilling Kultur, konto 00.30.11, jf. vedlagte brev.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

=====

36) BR 597/04. Meddelelse om kirkeligningen år 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager kirkeligningen år 2005 til efterretning, samt at Borgerrepræsentationen tager udskrivningsprocentens forhøjelse fra 0,76 til 0,79 for år 2005 til efterretning.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Det Radikale Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Kultur- og Fritidsudvalget:

"Det Radikale Venstre må stille sig dybt uforstående over for det faktum, at der med kirkeligningen 2005 sker en skattestigning for de københavnske skatteydere, der er medlem af Folkekirken. Der er – efter det oplyste – tale om et beløb på ca. 47 kr. pr. kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

benhavnsk skatteyder, der er medlem af Folkekirken. Dette synes dårlig foreneligt med regeringens politik med skattestop og de øvrige anstrengelser, som en række partier i Borgerrepræsentationen – herunder Det Radikale Venstre – gør sig for at fastholde og sænke kommuneskatten, også set i lyset af regeringsaftalen mellem Københavns Kommune og staten."

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten tilsluttede sig protokolbemærkningen.

=====

37) BR 586/04. Bellevue Strandparks budget for 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender budgetforslaget for I/S Bellevue Strandpark for 2005, samt at Borgerrepræsentationen giver delegation til Kultur- og Fritidsforvaltningen til at godkende et eventuelt korrigeret budgetforslag for Bellevue Strandpark for 2005 under forudsætning af, at Københavns Kommunes bidrag til Bellevue Strandpark i 2005 ikke forøges, samt at de efterfølgende ændringer i et revideret budgetforslag for 2005 alene er en følge af en reduceret tilskudsramme pålagt af interessenterne.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.

=====

38) BR 618/04. Forespørgsel om situationen på Nørrebro - i henhold til § 3 i Borgerrepræsentationens forretningsorden

Martin Geertsen (V) og Jesper Schou Hansen (V) stiller forslag om, at Overborgmesteren og Familie- og Arbejdsmarkedsborgmesteren inden for rammerne af § 3 i Borgerrepræsentationens forretningsorden redegør for situationen på Nørrebro (jf. beskrivelsen i motiveringen), herunder hvilke initiativer, der vil blive iværksat med henblik på at normalisere situationen.

Borgmester **Martin Geertsen**: Årsagen til, at Venstre stiller denne forespørgsel i al stilfærdighed, er selvsagt, at vi er noget bekymrede over udviklingen på Nørrebro.

Vi bliver bekymrede, når et forældrepar, et småbørnsforældrepar, som det er i dette tilfælde, sender denne type af henvendelser, som ligger med som motivation og bilag til deres folkevalgte i Københavns Borgerrepræsentation. Så ringer alarmklokkerne, så er der efter vores opfattelse noget galt. Sådan en type af henvendelser kan vi ikke sidde overhørigt, uanset hvilket partitilhørsforhold vi har.

Lad mig skynde mig at sige, at den henvendelse, vi har fået her, ikke er noget enestående, hverken fra det forældrepar, der er tale om her, eller fra forældre på Nørrebro sådan i almindelighed, henvendelser, som rent faktisk kommer fra helt almindelige københavnere, helt almindelige mennesker på Nørrebro.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Rent faktisk er der tale om mennesker, som næsten slår knuder på sig selv, fordi de normalt har den særlige storbyånd, som bl.a. går ud på at være i besiddelse af sådan en rigtig god portion tolerance og en rigtig god portion frisind, sådan som det skal være i en hovedstad, og sådan som det skal være i en storby.

Men nogle mennesker, som har det sådan, at bægeret bare er ved at flyde over, er mennesker, som bl.a. nu klart siger, at der også er grænser for, hvor mange tosprogede en klasse kan rumme, uden at det går ud over indlæring og faglighed, og som i dette tilfælde, i dette konkrete tilfælde, et forældrepar, som kan referere fra uge 47 i området omkring Griffenfeldsgade og Folkets Park.

Sammenstøds-lignende tilstande mellem politi, og her taler jeg om 2. g'erne, som ingen respekt har for myndigheder eller private personer i al almindelighed, en situation, som ifølge dette forældrepar kan få ganske alvorlige konsekvenser for området som sådant, for området som helhed. Unge utilpassede, som styrer et helt kvarter, kan blive konsekvensen, anfører dette forældrepar, og det kan også få konsekvenser for ganske almindelige mennesker, som til syvende og sidst må flytte væk, fordi de ikke kan holde ud at bo i området.

Det stilfærdige spørgsmål, som vi stiller os selv, det er sådan helt banalt, er: Kan det virkelig være rigtigt, kan de respektive, og det er jo det, der ligger i forespørgslen, og jeg ved, at de respektive borgmestre, som forespørgslen er rettet til, har fået selv samme henvendelse, borgmestre sidde sådan en beskrivelse overhørig?

Det vil vi i sagens natur gerne vide, om ikke andet så bare en lille bitte smule mere om. Dels om overborgmesteren og familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren deler karakteristikkene, og i så fald: Jamen hvad er det så for nogle initiativer, de pågældende borgmestre påtænker at iværksætte?

Hvorfor er det nu så lige, at vi præcis har rettet forespørgslen til de her to borgmestre? Ja, overborgmesteren, fordi han er ansvarlig for den overordnede boligpolitik, og det er efter vores opfattelse et ganske, ganske alvorligt boligpolitisk problem, hvis den familie, der passer sit arbejde og opdrager sine børn bare sådan nogenlunde ordentligt, fraflytter et kvarter, vinker farvel til et kvarter, ikke har lyst til at bo i lige præcis det kvarter i København.

Familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren, ja i hans egenskab af bl.a. formand for Integrationsudvalget og som borgmester for hele arbejdsmarkedsområdet.

I den forbindelse kan noget af forklaringen på denne misere, på denne henvendelse og dette unge pars karakteristik forklares i de tal, som kan hentes ud fra sektorplanopfølgning 3. kvartal her i år, hvor man jo kan konstatere i tørre tal, at det såkaldte integrationsprogram ikke bare er i nærheden af at være opfyldt måske.

Men den beskrivelse, som det her unge småbørnsforældrepar kommer med, er efter vores opfattelse rystende. Vi synes, det er en rystende beskrivelse af et ganske almindeligt forældrepars dagligdag i København, en beskrivelse, som jeg ikke håber, at de to borgmestre på nogen måde har til hensigt at sparke til hjørne med bemærkningen om, at sådan er det at leve i København, sådan er det at leve i en storby, sådan er det at leve i landets hovedstad. Jeg håber ikke, at man forsøger at flygte fra det ansvar, som man efter vores opfattelse har som ansvarlig borgmester for, at sådan er virkeligheden også i visse bydele i København.

Efter vores opfattelse kan man som folkevalgt, som borgmester i København ganske enkelt ikke sidde en sådan beskrivelse overhørig. Derfor denne forespørgsel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg er blevet bedt om at redegøre for sagen, da den overordnede boligpolitik sorterer under Økonomiudvalget og mit område. Jeg vil derfor først svare på forespørgslen inden for rammerne af vores boligpolitik.

Det helt centrale mål i vores boligpolitik er, at København skal være en attraktiv boligby. Vores mål med boligstrategien for 2001 er, at boligpolitikken skal bidrage til en mere alsidig boligby, som giver flere københavnere mulighed for at blive i byen, så vi får en bred befolknings sammensætning.

Med vores boligpolitik og de 440 mio. kr., som fulgte med, skal vi fremme et varieret udbud af boliger, som i kvalitet kan måle sig med udbuddet i den øvrige region. Vi vil have boliger beliggende i områder med forskellige kvaliteter, og vores kvarterer skal være socialt afbalancerede og give gode rammer for det sociale liv.

Der er ikke nogen, der kan være i tvivl om, at borgeren på Nørrebro, som beskriver uge 47 i Griffenfeldsgade, føler sig utryk. Han oplever ikke, at der i hans kvarter er gode rammer for det sociale liv. Men netop på boligområdet har der allerede i 1980'erne og 1990'erne været gjort en massiv indsats på Indre Nørrebro. Noget af den meste omfattende byfornyelse, som der har været i København, er byfornyelsen på Nørrebro.

Via boligpolitikken har vi løbende fokus på, om der er kvarterer i byen, som er på vej ind i en dårlig udvikling, og hvor forklaringen på den dårlige udvikling bl.a. er af boligmæssig karakter. Den fokus har betydet, at vi har igangsat en række projekter rundt om i byen. Målet er at gøre de udsatte kvarterer mere attraktive og få vendt en negativ udviklingsspiral til en positiv vinkel.

Via kvarterløft har vi siden slutningen af 1990'erne i fællesskab foretaget vurderinger af, hvilke kvarterer i byen, der har brug for et særligt fokus og et løft gennem inddragelse af lokale kræfter, en helhedsorienteret indsats fra kommunen og eksterne parter side og en ikke beskedne pose penge, forbedrer vi kvarterernes boligmæssige, fysiske og sociale forhold.

Den massive byfornyelse på Indre Nørrebro har heldigvis betydet, at boligstandarden der de seneste års tid har ligget på et relativt godt niveau. Til gengæld har der længere ude på Nørrebro og videre ud mod Bispebjerg været en klar kobling mellem en række boligmæssige og en række sociale problemer.

Derfor har vi i dag som perler på en snor kvarterløft Nørrebro Park på Ydre Nørrebro, kvarterløft Nordvest og det nu hedengangne kvarterløft Femkanten. Videre ud i Tingbjerg har vi i et par år haft en særlig indsats i form af "Byer for alle"-projektet Tingbjerg, Utterslev Huse på vej.

Øvre på den anden side af Nørrebrogade har vi netop startet områdefornyelsen oppe i Mimergadekvarteret, og i tirsdags godkendte vi i Økonomiudvalget en indstilling om samarbejdet med fonden RealDania om 100 mio. kr. til fysiske forbedringer i samme kvarter.

Sjællandsgadekvarteret har også fået et mindre projekt fra statens ghettopulje. Endelig har vi indgået aftale med Lejerbo om en særlig indsats i Mjølnerparken.

Både fagudvalg, Økonomiudvalg og Borgerrepræsentation har godkendt samtlige projekter med statslig støtte. Dermed har vi også erkendt og godkendt de prioriteringer, der ligger bag vores boligpolitiske projekter både i form af kvarterløft, "Byer for alle" og nu områdefornyelsen.

Vores arbejde bærer frugt, ikke alene med en lang række fysiske tiltag, men også med boligsociale forbedringer og bedre sociale forhold til følge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

På Nørrebro kan nævnes omlægning af Nørrebroparken, jeg offentliggjorde vinderne af arkitektkonkurrencen sammen med borgmester Søren Pind og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og skaterprojektet X-hall, som min forgænger i embedet sammen med borgmester Martin Geertsen stod for.

Hertil kommer en lang række boligsociale projekter, SSP-samarbejdet, indsatsen i klubber og institutioner, hvor der mange steder opnås rigtig gode resultater.

Denne del af forespørgslen forventer jeg, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard redegør nærmere for.

Den mest omfattende og betydende boligpolitiske indsats på Nørrebro er som sagt ubetinget byfornyelsen, helt afgjort også, når man opgør det i kroner. Men der har også i de sidste par år været rig mulighed for, at man fra lokalt hold har kunnet søge midler fra byudviklingspuljen på 50 mio. kr., som vi lavede som en del af boligaftalen i 2001.

Som jeg præciserede i indledningen, så er det et klart boligpolitisk mål, at vi ønsker en alsidig boligby, og vores boligpolitik skal bidrage til det. Med alsidighed forstår vi bl.a., at forskellige mennesker bor i samme kvarterer. Ghettoer må være det modsatte af alsidige boligkvarterer, uanset om vi taler om indvandrerghettoer, rigmandsghettoer for den sags skyld eller andre former for ghettoer.

Derfor vil jeg godt benytte lejligheden til at give regeringens strategi med ghettoisering fra maj måned et par ord med på vejen i en københavnsk sammenhæng.

Strategien er regeringens bud på, hvordan en negativ udvikling i visse kvarterer kan vendes, så alle borgere får mulighed for at bidrage til samfundets udvikling. Med afsæt i ghettostrategien har Socialministeriet et lovforslag på bedding. Det skal sikre en mere hensigtsmæssig fordeling af socialt udsatte grupper blandt de forskellige almene boligafdelinger. Formålet er, at personer uden for arbejdsmarkedet ikke skal kunne få en almenbolig i et belastet område. I stedet skal de anvises en bolig et andet sted, noget i stil med forslaget i den borgerhenvendelse, der ligger bag denne forespørgsel.

Det kan jo lyde meget godt, det, regeringen foreslår, men hvis forslaget skal have effekt i København, mener jeg, at der er behov for nogle justeringer.

For det første lægges der jo op til, at reglerne kun kan anvendes i få større almene bebyggelser, der udnævnes til ghettoer på baggrund af statistiske oplysninger om størrelse og arbejdsmarkedstilknytning.

Jeg vil godt alternativt pege på, at områderne vælges efter ansøgning fra kommunerne, fordi så kan udvælgelsen ske på baggrund af lokalt kendskab til områdernes specifikke udfordringer og i overensstemmelse med kommunens øvrige prioriteringer. På den måde kan anvisningsreglerne blive et nyt redskab i en helhedsorienteret indsats.

For det andet har langt hovedparten af de almene boligafdelinger i København en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet, så f.eks. en bistan skient, der ikke kan få den ønskede bolig i Mjølnerparken, vil skulle anvises en bolig i en anden almen boligafdeling, hvor der ligeledes bor mange arbejdsløse. Dermed omfordeles de arbejdsløse fra et boligområde, som er præget af mennesker uden for arbejdsmarkedet, til et andet boligområde, der også er præget af mennesker uden arbejde.

Derfor mener jeg, at en regional udligningsaftale er nødvendig for lovens succes, sådan at afviste til en boligafdeling i Københavns Kommune kan anvises i de mindst belastede afde-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

linger i hovedstadsregionen. Jeg synes, at man skulle tage og styrke vores reelle muligheder for at kunne anvise til privat byggeri.

Som vi også ved, er flyttefrekvensen i kommunen generelt høj, men lige præcis i de almene boliger er den lav, og i de problemramte områder ser vi, at den er særdeles lav. I Mjølnerparken f.eks. ligger flyttefrekvensen helt nede på 3½ pct. om året, og den lave flyttefrekvens vil jo selvfølgelig begrænse effekten af det lovforslag, som nu er på bedding, fordi så vil der gå mange år, før ressourcestærke tilflyttere vil slå igennem i beboersammensætningen.

Så jeg forventer ikke, at regeringens forslag om at afvise folk uden for arbejdsmarkedet til bestemte almene boligafdelinger bliver en afgørende brik i modvirkning i problemramte boligområder her i byen. Derimod tror jeg, at vejen frem er at fortsætte de gode erfaringer, vi har med byfornyelse, som regeringen i parentes bemærket har halveret, og kvarterløft, ”Byer for alle”, områdefornyelse, hvad vi end måtte vælge at kalde det.

Jeg vil se frem til, at regeringen med næste runde puljer spiller ud til en helhedsorienteret indsats. Vi vil som altid være klar til at gå vores kvarterer igennem med kritiske øjne for at se, om der er nye kvarterer, der trænger til et løft.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg har glædet mig meget til denne debat, fordi integrationen på Nørrebro og i byen generelt er en af de allervigtigste udfordringer, vi står med.

Vi er også bekymrede, når integrationen ikke lykkes. Jeg tror faktisk, alle her i salen ønsker, at vi får en bedre integration i København, så forespørgselsdebatten fra Venstre er velkommen. Forhåbentlig kommer der gode input i løbet af debatten, så vi til slut efter denne debat kan drage nogle gode konklusioner om, hvordan vi gør det bedre.

Det er selvfølgelig klart, man kan spørge sig selv, hvilket motiv Venstre har til denne debat. Nu kan jeg forstå, at det er, fordi Venstre er bekymret som vi andre, og jeg håber, at det er et signal om, at Venstre nu også ønsker at bidrage positivt med gode forslag.

Vi er jo to borgmestere, som har taget initiativ til en tipunktsplan. Her er det vel ikke forkert at sige, at borgmester Martin Geertsens måtte presses med. Men når det var så vigtigt, at både Geertsens og Kultur- og Fritidsudvalget kom med i det arbejde, så er det, fordi integrationen er et fælles ansvar for hele kommunen.

Hvis der er i grupper i vores by, som ikke er integreret, så er det, fordi de ikke har kunnet få fodfæste, så er det, fordi de er faldet ud i skolen, så er det, fordi der ikke har været fritidsmuligheder, så er det, fordi de ikke er kommet med i vores kulturforeninger, så er det, fordi vi ikke har fulgt konsekvent op, når problemerne er opstået, og fordi der ikke er givet alternativer til kriminaliteten.

Integrationen er et fælles ansvar, og den foregår ikke ét sted. Integrationen foregår alle vegne, i vores skoler, kulturinstitutioner, biblioteker, sportsforeninger og klubber, daginstitutioner osv.

Derfor kunne Martin Geertsens og Venstre jo også have stillet denne forespørgsel til sig selv og til kulturborgmesteren, for det kunne jo lige så godt være kulturborgmesteren, der redegjorde for de ting, de initiativer, som han selv har foretaget i forhold til tipunktsplanen og i øvrigt.

Men det vil der blive rig lejlighed til at fremføre i løbet af debatten, ligesom Martin Geertsens borgmesterkollega, Søren Pind, også får chancen for at redegøre for, hvad han har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

gjort i forhold til omdannelsen af den park, som forespørgselsdebatten også handler om, nemlig Folkets Park.

Men som sagt, jeg er meget glad for forespørgslen, fordi vi skylder borgerne at gribe det her konstruktivt an, og selv om man selvfølgelig kan have en vis skepsis over for Venstres motiv, så glæder jeg mig over de gode input, som forhåbentlig kommer, når jeg har afleveret min redegørelse.

Så til den konkrete situation på Nørrebro. Som motivation til forespørgslen er vedlagt en henvendelse fra en borger på Nørrebro, som har skrevet til alle borgmestre. Borgeren skriver, at situationen på Nørrebro har eskaleret til et niveau, der er fuldstændig uacceptabelt. Der er jævnligt sammenstød mellem politiet og grupper af andengenerationsindvandrere hver dag, siges der.

Borgeren skriver om en frygt for utilpassede børn og en frygt for, at unge overtager kvarteret og kommer til at styre det. Borgeren foreslår også, at der skabes flere fritidstilbud i ferier, i weekender, fordi de primære tilbud i dag efter borgerens beskrivelse er internetcafeer. Samme borger har i et tidligere brev til samtlige borgmestre foreslået, at der laves en nærpoltistation i området. Og om Folkets Park foreslås det, at den anvendes til et attraktivt område for børn og unge i kvarteret.

Samme borger har i en tidligere henvendelse skrevet, at parken ligner en losseplads, hvad man godt kan være enig i. Jeg noterer mig, at borgmester Søren Pind følger med i debatten, hvad jeg også mener, der er behov for.

Jeg er helt enig med borgeren i, at det her ikke er godt nok. Det skal være trygt for børn at lege i kvarteret, det skal det være, og for voksne at færdes. Så hvad gør vi konkret? Som sagt skal alle forvaltninger bidrage, og nu vil jeg så redegøre for den del, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen står for.

FAF skal tage sig af de sociale problemstillinger for de unge, men primært gøre noget i forhold til de unge under 18 år, som har problemer, og som volder problemer. Der er det sådan, at hver gang socialforvaltningen får fat i kraven på et ungt menneske, der laver problemer, så inddrager den familien og netværket. De får lagt en konkret handleplan, der indtænker skolegang, arbejde, fritidsmuligheder med sport, klubtilbud samt forbedrede forhold til familie og venner.

Lige præcis i forhold til den gruppe, vi taler om her, så er der FAF-medarbejdere på gaden, som er opsøgende. Bl.a. er familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen i kontakt med de unge fra den lukkede klub Askovgården.

Når der opstår uro, så tager medarbejderne affære med de midler, som forvaltningen har, for at overbevise de unge om, at de skal i arbejde eller uddannelse eller formulere nogle konkrete planer for deres fremtid. Intentionen er, at der skal gøres så meget som muligt for, at vi ikke taber denne gruppe på gulvet. Ofte sker det her i form af en kontaktperson til den unge, som forhåbentlig også kan blive en slags rollemodel.

Københavns Kommune har dygtige folk til de her svære opgaver. Lad mig ud over medarbejderne i lokalcentrets børne- og familieteam, som dag efter dag gør en stor indsats, blot nævne to meget vigtige og markante institutioner, Gadepulsen og Rabarberlandet. De to institutioner betyder for rigtig mange unge og deres forældre forskellen mellem et fornuftigt indhold i dagligdagen og kriminalitet og udstødelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Men det er vigtigt at holde sig for øje, at det arbejde, som jeg beskriver her, udføres i forhold til unge under 18 år, som i øjeblikket skaber problemer omkring Parken, omkring pladsen, for FAF's indsats skal som sagt rette sig mod de unge under 18 år. De voksnes kriminalitet er en politiopgave.

Der er i området omkring pladsen jo også belastede unge og voksne over 18 år, som tidligere holdt til i Gartnergade, og en flok voksne brugere af en hashklub, som nu er lukket. Over for de sidstnævnte grupper er samarbejdet med politiet meget, meget vigtigt, fordi indsatsen over for deres kriminalitet er og bliver en politiopgave.

Så samarbejdet og koordinationen også med politiet er meget vigtig, og lige præcis derfor tog vi initiativ til tipunktsplanen, fordi hvis vi ikke løfter i flok, så hjælper det ikke noget, at vi hver for sig kan feje for egen dør; så bliver det samlede resultat dårligt.

Jeg har bedt FAF om at udarbejde et konkret notat, der beskriver det arbejde, der sker på Nørrebro med tipunktsplanen, så alle kan se, hvad der sker, og notatet skulle være lagt frem. Men jeg kan godt røbe nogle af de væsentlige forslag.

Der er nedsat en styregruppe med chefer fra de tre forvaltninger, FAF, U&U og KFU. Den styregruppe udarbejder en plan for bydelens håndtering af problemer med utilpassede unge.

Konkret er der også på Nørrebro oprettet en lokal koordinerende aktionsgruppe, Ungeforum. Gadepulsen, Rabarberlandet er nævnt. Rabarberlandet samarbejder bl.a. med Fædregruppen, der har en anden og mere direkte tilgang til de her unge. Den nu udvidede SSP-gruppe inviterer forældre til kriminelle børn og unge til forældremøder, ligesom der samarbejdes med politiet om udsendelse af bekymringsbreve til forældre, hvor deres børn skaber problemer i bydelen. Endelig er der etableret et tæt samarbejde mellem lokalcentre og klubber.

Ud over de ting, der her er nævnt, så giver vi støtte til en lang række projekter af forskellige puljer, f.eks. Nørre Bronx og Vilje læreprocesser.

Desuden ved jeg, at uddannelses- og ungdomsforvaltningen arbejder med at gøre både skoler og klubber mere rummelige og med konfliktmægling blandt de 12-15-årige. Faktisk er der nu givet støtte til en del integrationsprojekter bl.a. på Nørrebro, så mange, at der er et ønske fra mange politikere i salen om, at der udarbejdes en oversigt over, hvem der får støtte, så vi kan få et klart overblik: Hvem får støtte, hvad virker godt, hvad virker mindre godt? Det er vigtigt at vide, hvis vi skal gøre det bedre.

Men det vigtigste ved vores tipunktsplan er, at alle aktører på Indre Nørrebro samarbejder; ellers kan indsatsen ikke blive succesfuld. – Jeg vil godt have taletid fra min 2. runde.

Nu siger Martin Geertsen så, at han også retter henvendelse til mig i kraft af min funktion som arbejdsmarkedsborgmester. I den forbindelse nævnes introduktionsprogrammet, hvor Martin Geertsen spørger om grunden til, at det står så skidt til, er, at vi ikke har nået det mål, der er sat med integrationsprogrammet.

Her må jeg bare sige, at det er en af de ting. Det mål, der er stillet op, er ikke et reelt mål for den indsats, der kan nås. Når målet, introduktionsprogrammet ikke nås, så kunne det f.eks. være, fordi folk faktisk er kommet i arbejde og derfor ikke gennemfører det. Derfor har Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget også på et møde i går drøftet, at det mål bør laves om, fordi det er et mål, det formentlig slet ikke er muligt at nå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Generelt kan man sige om arbejdsmarkedsindsatsen, at vi faktisk har gode resultater i øjeblikket. Vi får etniske minoriteter i arbejde, vi har nu et fald fra 28 til 22,8 pct. Vi er den storby i Danmark, som har flest etniske minoriteter. Så når man kigger på arbejdsmarkedsindsatsen og vores beskæftigelse, så går det fremad, om end det slet ikke går godt nok.

Jeg har her redegjort for FAF's indsats, jeg har også sagt noget om U&U's indsats, men måske Per Bregengaard vil supplere den del.

Derudover kan jeg nævne, at vi har holdt møde med politidirektør Hanne Bech Hansen. Vi mødtes for ganske nylig og har aftalt, at socialarbejdere og politi koordinerer indsatsen bedst muligt. Jeg har i denne uge fra forvaltningen fået bekræftet, at der er en tæt kontakt.

En del af problemer er jo også, at hashsalget er blevet spredt efter lukningen af Pusher Street, bl.a. til Folkets Park. Det er klart en del af problemet, og derfor så er det jo vigtigt, at den kontakt, der er til politiet, bliver koordineret.

Men så til de øvrige borgmestre, som jo også har en del af ansvaret for det, der sker. Som jeg startede med at nævne, så kunne Venstre jo lige så godt have lavet denne forespørgsel til sine egne borgmestre, da de jo har en stor del af ansvaret. Folkets Park er en stor del af det konkrete problem.

Jeg vil derfor godt spørge borgmester Søren Pind: Er det ikke et problem, at Folkets Park ligner en losseplads? Hvad har borgmester Søren Pind gjort for at rette op på forholdene, så arealet kommer til at ligne den park, det er udlagt til? Hvad har borgmester Søren Pind svaret på den borgerhenvendelse, som vi jo alle har fået, og som er baggrunden for Venstres forespørgselsdebat? For i motiveringen står jo højt og klart, at en stor del af problemet er Folkets Park.

Når jeg spørger, hvad der faktisk er gjort, så gør jeg det også på baggrund af de beslutninger, vi har truffet her i Borgerrepræsentationen om Folkets Park, for faktisk har Folkets Park jo nu fået status som park med den lokalplan, der blev vedtaget i 2003 og ligger under Vej & Park, om end jeg tilstår, det ikke ser sådan ud.

Med de problemer, der har været i Parken, så har borgmester Søren Pind al mulig grund til at fremskynde og haft al mulig grund til at fremskynde omdannelsen af stedet til en park. Der kan man spørge, hvorfor det ikke er sket, også set i lyset af, at jeg her står med et papir fra en gruppe, der hedder Folkets Park Initiativet, som har bedt om at få sat skub i denne proces på baggrund af, at Folkets Park faktisk nu er udlagt som park.

Jeg vil gerne spørge hr. borgmester Martin Geertsen: Har borgeren, som har givet anledning til denne forespørgsel, ikke ret i, at der er et stort problem med mangel på fritidsaktiviteter i området? Borgeren beskriver, at de væsentligste tilbud er internetcafeer. Hvad har borgmesteren gjort for at målrette fritidstilbud til de her grupper, og hvad har borgmesteren selv svaret på disse og tidligere henvendelser.

Nu er borgmester Martin Geertsen i øvrigt også formand for lokalnævnet for politisamarbejdet i København. Jeg har nævnt, at koordineringen med politiet er vigtig, og jeg har også nævnt, at vi i forhold til de sociale sager har holdt møder med Hanne Bech Hansen, og der er tæt kontakt lokalt på det sociale område. Men jeg vil gerne spørge borgmester Martin Geertsen som formand for lokalnævnet om politiets indsats. Har Martin Geertsen, efter at borgerbrevene er tilgået os borgmestre, rejst sagen i lokalnævnet, så indsatsen mellem kommunens andre forvaltninger og politiet kan koordineres noget bedre? Har Geertsen som formand for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

lokalnævnet viderebragt det forslag, der også er blevet stillet, om, at der burde laves en lokal nærpolitistation mere på Nørrebro?

Jeg synes, at Borgerrepræsentationen også har krav på at få svar på de spørgsmål, jeg har stillet her. Det ser jeg frem til, ligesom jeg med forventning ser frem til at få nogle gode, konstruktive input til, hvordan vi kan gøre integrationsindsatsen noget bedre, for det tror jeg, vi alle sammen er enige om skal ske.

Mikkel Warming (Ø): Ingen, der kender blot en smule til Nørrebro, kan vel være i tvivl om, at området omkring Folkets Park er utrygt i øjeblikket. Parken har det ikke godt, den er nedslidt, der er mørkt, den er tilholdssted for forskellige grupper, der er stigende hashhandel på gaderne på Nørrebro inklusive Griffenfeldsgade og i det hele taget området omkring Folkets Park.

Det kan selvfølgelig ændres, forstået på den måde, at hvis man investerer i Folkets Park, shiner den op, gør den til det grønne åndehul for beboerne, som det hele tiden har været meningen, at parken skulle være, så vil der også i det område, det konkrete område, som er udgangspunktet for denne forespørgsel, blive mere trygt at være, som der også står i den borgerhenvendelse, der er vedlagt forespørgslen, nemlig at området omkring Folkets Park skal anvendes som et attraktivt område for børn og unge i kvarteret.

Borgmester Martin Geertsen talte meget om borgmestrenes ansvar. Jeg er enig i, at borgmestrene har et særligt ansvar for de ting, der foregår. Den hovedansvarlige for, at Folkets Park i dag ikke fungerer som et grønt åndehul for beboerne på Indre Nørrebro, det er borgmester Søren Pind. Det er 3 år siden, at den lokalplan, der udlagde Folkets Park-området til park, kunne være blevet vedtaget. Den var færdig for over 3 år siden. Men så blev den standset af Søren Pind, og før I griner for meget, også af Socialdemokraterne, fordi der var lige et parkeringsanlæg, der skulle laves færdig først eller på skinner først. Så gik der 2 år, 2 år, hvor intet skete i området, naturligvis fordi forvaltningen jo ikke kan bruge penge på noget, der ikke er hjemmel til, det er jo logisk.

Så blev lokalplanen vedtaget, jeg mener, det var 11. december 2003. Det er et år siden, og der er stadig ikke sket et hammerslag i Folkets Park. Der er godt nok sat penge af til det, men der er ikke sket noget i Folkets Park. De folk, der har arbejdet i området, og som nødtørftigt forsøger at holde det bare en lille smule i stand, har henvendt sig til borgmester Søren Pinds forvaltning, men bliver ikke kontaktet. De har selvfølgelig undret sig noget over, at der nu et år efter, at Folkets Park-lokalplanen blev vedtaget, stadig ikke er sket noget.

På i hvert fald min plads i dag og formentlig også andres, formentlig Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer, ligger der svar på spørgsmål, undertegnede og Sven Milthers har stillet, og det er godt, at der nu er en tidsplan for, at man engang i løbet af 2005 kommer i gang sådan 3½-4 år efter, at det kunne være sket. Det er simpelt hen for ringe.

Det glæder mig meget, at Venstre tager denne sag op og tager debatten op, så vi kan diskutere, hvordan Folkets Park kan udvikles som et grønt åndehul, et meget tryggere sted end det er i dag, her i Borgerrepræsentationen. Men det undrer mig, at Venstre ikke har spurgt borgmester Søren Pind om status for Folkets Park.

Den generelle utryghed, der beskrives i borgerhenvendelsen, er et problem, et klart problem på den her del af Indre Nørrebro, andre steder i byen. Vi har tendenser på Nørrebro og andre steder i byen til bander og bandekriminalitet, det har vi. Det skal vi gøre mere ved. Vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

skal selvfølgelig arbejde for, at der ikke bliver flere, at de yngre grupper, der måtte være knyttet til de ældre i sådan nogle grupperinger, eller hvad man nu kalder det, skal ud af det, skal nærmest mandsopdækkes og hives ud af de sammenhænge, dels arbejde selvfølgelig for, at de kriminelle, den kriminalitet, der foregår, bliver standset.

Det er vigtigt, fordi det også køres over som en integrationsdebat, at holde fast i, at det vi ser det er, skal vi sige bandekultur, inspireret af andre storbyer her i den vestlige verden forstået på den måde, at den adfærd, meget ubehagelige adfærd, vi ser for nogle af de grupper, mere ligner, hvad vi ser i visse amerikanske storbyer end i visse mellemøstlige storbyer, hvis vi nu skal sige det meget firkantet. Det er vigtigt at holde fast i, at det primært er, men ikke kun, sociale problemer, ofte klart forstærket af sproglige og kulturelle forhold, der gør sig gældende.

De langsigtede løsninger kender vi alle og er vi vel enige om, uddannelse, jobs, boliger. Her og nu gøres der jo mange ting omkring mentorordninger, væresteder, men vi skal selvfølgelig også gøre mere for at få bedre folkeskoler på Indre Nørrebro, i hele byen. Magnetskole-diskussionen, vi har haft tidligere i aften, er et forsøg på at komme i gang og komme videre.

Man kunne sige, at det var ret vigtigt, at de f.eks. tosprogede unge, der går på erhvervsuddannelserne, har en praktikplads, så de kan færdiggøre deres uddannelse, det kunne måske få flere til at gennemføre den. Det hjælper ikke meget, at vi har den regering, vi har i den sammenhæng, der fjerner praktikpladser, og i hvis levetid antallet af praktikpladser i det her land falder drastisk.

Kommunen kan gøre en forskel. Det er klart til diskussion, om der gøres nok i dag, og om det gøres godt nok. – Jeg bliver nødt til også at gå ind i 2. rundes taletid, ligesom stort set alle andre, går jeg ud fra.

En anden del af denne forespørgsel handler om boligpolitikken, og hvad kan man gøre ved det. Der stilles forslag om, at mange af de, skal vi sige socialt belastede familier og arbejdsløse, der i dag er i hvert fald i de almene boliger omkring Stengadeområdet, flyttes ud. Lad det være sagt klart: Vi ønsker ikke ghettoer, hverken de riges ghettoer, de fattiges ghettoer, de etniske ghettoer. Vi ønsker, at der er blandede boligområder.

Men problemet med at sige rent ud, at nu skal der gøres noget her og nu, er, at der mangler svaret på et spørgsmål, overborgmesteren var for så vidt inde på det: Hvor skal de fattige så flyttes hen, hvis man flytter dem, hvor skal de flyttes hen? Ja, det kan ikke blive i de nye almene boliger, for de er for dyre, og ikke mindst på grund af regeringens fantastiske sociale indstilling med at lægge loft over kontanthjælpen, som betyder, at man, boligsikring eller ej, ikke kan hjælpe folk til at bo i de nye almene boliger, de er for dyre, de har ikke råd til det, og kommunen må ikke give dem støtte. Hvad sker der så? Ja, så sker der det, at de fattige uanset hudfarve presses sammen i nogle helt bestemte boligområder. Der er kun én løsning, det er at udvide boligtilbuddet målrettet mod de fattige, mod de socialt belastede.

Det handler om give de arbejdsløse, give de fattige flere valgmuligheder, få udvidet anvisningsret til også at omfatte privat byggeri, også andelsboliger, også ejerboliger og selvfølgelig private udlejningsboliger. Begynd at bygge billigere boliger, som vi foreslog det under budgetdebatten, f.eks. ved, at kommunen selv opfører boliger og sætter huslejen lavere end markedet.

Der er veje ud af de sociale og integrationsmæssige problemer, der er beskrevet i denne forespørgsel. Jeg ville ønske, Venstre kunne bidrage med nogle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Mogens Lønborg (C): Indledningsvis vil jeg godt kvittere over for Venstre for, at I har rejst denne forespørgselsdebat. Ikke bare er den relevant, aktuel, men det, jeg synes, er særlig godt ved den, er, at den udspringer af et nødråb, et nødråb fra en gruppe på Nørrebro, som i mange år nok har følt, at det ikke var i overensstemmelse med det politisk korrekte overhovedet at brokke sig. For hvis man bare så meget som ytrede sig over de forhold, man oplevede, så kunne man meget nemt risikere at blive stemplet som racist og det, der var værre. Netop derfor er det så godt, at den gruppe gennem den henvendelse, der nu er rejst fra dem her, får talerør nu her i Borgerrepræsentationen.

Jeg har med interesse hørt på borgmestrenes svar på forespørgslen. Der var en bemærkning fra Bo Asmus Kjeldgaard, som jeg synes var særlig interessant, og som egentlig, synes jeg, meget godt rammer ind i essensen i den efter vores opfattelse hidtil ganske mislykkede integrationspolitik. Må jeg citere Bo Asmus Kjeldgaard. Han siger sådan nogenlunde ordret:

”Vi har ikke formået at give alternativer til kriminaliteten.”

O.k., tænk lige lidt mere over den sætning, den er jo ganske tankevækkende, den placerer jo for det første helt entydigt ansvaret for kriminaliteten ikke hos dem, der udfører kriminaliteten, næh, næh, hos systemet. Der er ikke stillet alternativer op, så naturligvis begår de kriminalitet, og derfor må vi så bare brede viften ud med yderligere tilbud.

Ikke fordi jeg ikke mener, at vores fantasi godt kan række til at brede den yderligere ud. Jeg kunne da eksempelvis godt forestille mig, at vi sådan begyndte at tænke i baner, nu bliver der nævnt i motiveringen noget med weekends, hvorfor ikke engang imellem tænke lidt mere utraditionelt, det kunne jo godt være, de unge utilpassede ville have godt af at have et week-endophold f.eks. i Jylland, lære Danmark at kende og ikke kun Nørrebro, få en eller anden familie ovre i Jylland, de kunne komme over og besøge. Lad os få nogle venskabsbyer og nogle mennesker, som ad frivillighedens vej godt vil tage imod sådan nogle utilpassede unge fra Nørrebro.

Jeg tror i hvert fald mere på det end projektmageriet. De 3 år jeg har siddet i den her Borgerrepræsentation, jeg har simpelt hen ikke tal på, så højt kan jeg slet ikke tælle, hvor mange integrationsprojekter jeg har været med til at behandle. Hver gang går de selvfølgelig glat igennem, for det er ligesom nu den rådende integrationspolitik, den er, at vi skal have projekter.

Det var også et gennemgående træk i Bo Asmus Kjeldgaards tale. Det var møder med politidirektør og projekter og alt muligt andet, og vi har dygtige folk i forvaltningen og sådan noget, altså stadig væk en tro på, at hvis vi bare bliver ved ad den vej, så får vi løst integrationen og får løst de her problemer.

For lad os lige holde fast i, hvad der er udgangspunktet. Det er et nødråb fra en helt almindelig dansk familie, og dem er der trods alt stadig væk nogle stykker af endnu på Nørrebro, selv om der bliver færre og færre. Så er vi jo fremme ved problemets kerne, de flygter, de kan ikke holde det ud mere, de vil væk derfra. Hvorfor vil de væk derfra, det kunne være interessant lige at dvæle lidt ved det, ligesom at sige, at nok drak Jeppe, men hvorfor drak Jeppe, så er det også lidt interessant at gå ind på årsagerne til, at ganske almindelige danske forældre, som passer deres arbejde, og som sætter børn i verden, og som formentlig på toleranceskalaen ligger, som Martin Geertsen også så udmærket sagde det, ligger langt, langt over gennemsnittet, nu siger, nu kan det være nok, nu flygter vi også. Nu fravælger vi det kvarter. I forvejen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

har vi, som vi kan se, i en tidligere debat i dag set mange danske fravælge skolen. Jamen vi bliver da nødt til at stoppe op engang og sige, hvorfor fravælger danskerne.

Nuvel, den enkelte og den traditionelle forklaring det er, at danskerne er racister, det er jo enkelt, de vil ikke de her fremmede, og de kan ikke lide dem osv. Ved I hvad, det her det handler ikke hverken om race eller religion eller for den sags skyld socialt tilhørsforhold, det handler først og fremmest om, at der er nogle mennesker på Nørrebro, som er dødtrette af nogle andre menneskers adfærd og opførsel. Det er jo kernen i det her. De er så utilpassede, så man ikke synes, det er sjovt at bo derude længere.

Hvem har ansvaret for de her mennesker, ja, i udgangspunktet så er det jo forældrene, vi taler om børn, de fleste af dem under 18 år, hvor er forældrene henne i dette billede.

Nu ved jeg godt, jeg skal passe på, fordi jeg har tidligere i aften her ytret mig lidt om, at der måske var en ide i at holdningsbearbejde nogle forældre til andengenerationsindvandrere, og der fik jeg læst og påskrevet, at det kunne jeg sandelig ikke og slet ikke offentligt, det kunne vi så diskutere uden for denne sal. Jamen jøsses, det er jo kernen, det er jo kernen i problemstillingen, at der er nogle forældre, som fuldt og helt svigter.

Og så er det jo helt ved siden af, når man så hører, vi har ikke stillet alternativer op til kriminaliteten. Hvad har forældrene gjort med deres børn? Set på, at deres børn er røget lige direkte ud i kriminaliteten? Der var ikke i borgmester Bo Asmus Kjeldgaards indlæg, så vidt jeg hørte, et eneste ord, der antydede, at vi skal stille nogle krav. Der var noget med nogle bekymringsbreve og nogle samtaler, og det noterede jeg også, men det er jo nok den vej, vi skal til at gå. – Jeg vil også gerne have forlænget taletid.

Vi skal gøre os klart, at integration og dermed løsningen af de her problemer ude på Nørrebro altså er en tosidet proces. Hidtil har den sådan set kun været ensidig. Kommunens indsats, vi så det også med integrationsrapporten, afslørede jo også ganske tydeligt, hvad det hele handlede om, hvad har kommunen gjort, og hvad har kommunen ikke gjort.

Nuvel, som forespørgslen jo også er et udtryk for, så rejses der en forespørgsel til nogle borgmestre om, hvad de har gjort. Det der kunne være velgørende, det var at høre nogle lidt andre ord om, hvad man kan gøre for at stille nogle krav.

Nu sidder jeg også i Integrationsudvalget og har også fornøjelsen – og det må godt sådan høres lidt i gåseøjne – at være med til nogle fællesmøder med Integrationsrådet. Jeg har adskillige gange forsøgt at få rejst en debat om, hvad kan den anden part i integrationsprocessen bidrage med. Jeg har ikke fået noget svar endnu, jeg har faktisk ikke rigtigt fået noget svar endnu.

Vi har brugt uendelig meget tid på at finde ud af, hvordan vi skulle udfærdige en pjece, der går ud og fortæller de utilpassede unge, nu skal I ikke finde jer i, at I ikke kan komme ind på diskotekerne. Det har vi brugt rigtig meget tid på i Integrationsudvalget og i vores fællesmøder med Integrationsrådet. Det rykker jo ingenting, overhovedet ikke.

Lige så snart man forsøger at rejse spørgsmålet om, jamen er der ikke også noget i indstillingen hos de tosprogede, og nu skal jeg passe på, for jeg må endelig ikke gøre mig skyldig i at sige, at så gælder det dem alle sammen, så jeg bliver nødt til at sige, blandt nogle af de tosprogede er der måske nok noget, der også skal rettes op, nogle holdninger som skal bearbejdes. Langtfra dem alle, det vil jeg gerne understrege, men det kan jo ikke nytte noget, at man i risiko for at komme til at fornærme hele gruppen slet ikke må tale om problemet, ja kun ude i cafeen bagude efter mødet, men ikke offentligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Vi bliver da nødt til at kalde en spade for en spade, tage fat om problemerne, finde frem til, hvad er årsagen til de her problemer og så ikke snakke uden om med projekter og møder og alt muligt andet, der ikke løser problemerne overhovedet.

Det det kunne være interessant også i denne forbindelse det var at få sådan lidt mere en fornemmelse af, det var også det, der lidt lå i mit tidligere forslag om den her sociologiske undersøgelse, få lidt mere fornemmelse af. Jeg bor ikke selv på Nørrebro, og det er der mange af jer her i salen, der heller ikke gør, hvordan ser borgerne egentlig på forholdene.

Nu har vi hørt et forældrepar tage bladet fra munden og skrive et brev, et tankevækkende brev. Det var måske en ide, at vi fik lavet en eller anden form for interviewundersøgelse, hvor vi udvalgte et repræsentativt udsnit af folk fra Nørrebro, og kom til bunds i, hvad det egentlig er, der gør, at de synes, det er ved at være nok, at den her berømte dråbe er ved at få bageret til at flyde over.

Det vil også være et forslag til den videre drøftelse at tænke i de baner.

Så vil jeg lige sige til allersidst, jeg synes, det er lidt tamt, når man sådan prøver at spille lidt pingpong og spille tilbage til nogle andre borgmestre og sådan noget, og når man så specielt hører Mikkel Warming komme og sige omkring Folkets Park, at det er noget, der skal flere penge til, og der skal shines op osv.

Jeg troede faktisk ikke, at Enhedslistens opskrift på at løse sociale problemer var at sætte et par lysmaster op og shine lidt op ude i en park, og så har man løst de sociale problemer. Det er da en overfladebehandling, hvor man bare pakker det hele ind i vat, symptombehandler. Problemerne bliver overhovedet ikke løst af den slags pjat. Det var, går jeg ud fra, ikke et alt for seriøst bud fra Enhedslistens side på, hvordan man løser de her meget alvorlige problemer ude på Nørrebro.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige sige til Mogens Lønborg, at han nåede at tage hul på 3. runde også, og der er ikke meget tilbage.

Abderrahman Ben Haddou (D): Selvfølgelig har jeg respekt for, at sagen bliver taget op, og CD mener selvfølgelig, det er et alvorligt problem, vi har på Nørrebro. Men som førhen har jeg gang på gang set, at Venstre smider deres liberalistiske ideologi væk og erstatter den med populistisk ideologi. Det må jeg ærligt indrømme.

Jeg har set det før valget i 1997, hvor nuværende borgmester Søren Pind brugte en masse ressourcer på at tale om 2. g'ere og svine dem til og så ellers komme herind og beskæftige sig med de beskidte gader i København, som stadig er beskidte, men lad det være.

Det andet er, at jeg er dødhamrende skuffet over Det Konservative Folkeparti sådan følger bolden op, den populistiske bold og kører videre. Hvis jeg skulle køre efter enkeltsager, hvis jeg skulle køre efter enkeltsager, så vil jeg minde om B.T. i dag, hvor en marokkaner på 32 år bliver slået ihjel i et værtshus, og hvor manden næsten går fri. Manden går fri, men der er ingen borgerlige politikere, der reagerer, han har efterladt små børn, ingen reaktion, han skulle måske have været italiensk turist, måske. Det er skammeligt at tage enkeltsager op, vi er ikke sagsbehandlere, vi er politikere, vi skal ikke grave grøfter blandt borgerne, vi skal forsøge at fjerne grøfterne.

Men det, jeg gang på gang oplever, så er det rigtigt nok, hvad højrefløjen og de borgerlige politikere siger, der er problemer på integrationsområdet, der er problemer med den lallende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

måde, som venstrefløjens har ført integrationspolitik på. Men det jeg også har oplevet det er, at vi har haft en borgerlig-liberal regering, må jeg hellere sige, som ikke har gjort en dyt for at løse de problemer, det har de ikke.

De har strammet ja, det vil vi få at vide af Dansk Folkeparti, Dansk Folkeparti er glade, det ved vi jo. Men det er skammeligt at se, at en integrationsminister fortsætter der, hvor Karen Jespersen fra Socialdemokratiet slap med at uddele gaver til nogle, der kunne skrive bøger om deres ægteskab, om tvangsægteskaber og pigeomskæring. Det er jo netop det, der er hovedproblemet, fordi man taler om det samme og det samme og det samme, så glemmer man hovedproblemet, kernen, det hedder, at vi tager fat om den største part af de unge. Vi overlader dem til Hitzb-ut-Tahrir, vi overlader dem til Hitzb-ut-Tahrir, hvordan kan det være, Hitzb-ut-Tahrir kan tage sig af de her unge, som førhen var på druk, var på hash og slog folk ned. Dem kan Hitzb-ut-Tahrir tage hånd om uden nogen penge. Hvordan kan det lade sig gøre?

Det jeg efterlyser fra de borgerlig-liberale partier, det er, at de kontakter Bertel Haarder og beder ham om at komme med en alternativ integrationspolitik, det har jeg ikke set hidtil. Det er det samme, de snakker om. Og så inviterer vi en showbusiness-mand til Marienborg, og så drikker vi kaffe, og det er hyggeligt, men det løser bare ikke problemerne. Jeg har ikke set en plan endnu, og så taler vi lidt om, at vi tvinger folk med en anden etnisk baggrund til at slagte svin. Ih ja, det er integration. Gud fri mig vel.

Når jeg også skal tale om, hvordan min afdøde kræftsøster blev behandlet i en park i Nordvest, hvor der var et par drukkenbolte, der svinede hende til, og hvor politiet mødte op og sagde, vi kan ikke gøre noget, det er jeres skyld. Jeg kan også komme med det modsatte, men det er jo ikke det, det drejer sig om, det drejer sig om at belyse problemerne og finde nogle langsigtede løsninger på de problemer.

Alle der, hvor kæden falder af, det er der, hvor man her, hvor man i Danmark blander både flygtningeproblematikken sammen med indvandrersproblematikken, det er to vidt forskellige problemer. Der falder kæden allerede af. Alle er ens, og alle skal behandles ens, og alle skal have samme tilbud både sprogmæssigt, kulturelt og integrationsmæssigt. Det er simpelt hen en omgang lal rent ud sagt, jeg oplever fra højrefløjens, men også på den anden side, venstrefløjens, der bliver ved med at tale om projekter, og vi skal give penge, ja, vi skal endelig beskæftige så mange som overhovedet som muligt med indvandreres problemer. De skal blive ved med at være dernede under skoen hele tiden.

Find dog en mellemvej. Er I ikke vågnet op, skal vi stadig tale om somaliske pigeomskæringer? Jamen de er der da, det er forfærdeligt, lad os gøre noget ved det, selvfølgelig. Men hovedproblemet og grunden til, at flere og flere folk ikke bliver bedre integreret i Danmark, det skyldes, at vi politikere og medierne har valgt det spor, der hedder, at vi skal skille folk ad fra hinanden i dette samfund, og det er den samme rille.

Og så siger Mogens Lønborg, ja, man har ikke kunnet få lov til at sige noget i det her land, jeg synes, der står rigeligt, ærligt talt, se forskellen mellem Danmark og det, der bliver sagt i andre europæiske lande, man tager sig til hovedet. Det er skammeligt at komme og sige. Det er rigtigt nok, det har været engang, men man kan ikke blive ved med at synge den samme melodi med, at man bliver kaldt racist, hvis man siger noget. Nej, man gør ej, man kan sige næsten hvad som helst.

Ja, jeg kan da også få at vide, at jeg bare skal skrubbe hjem, hvor jeg hører til, i Amager Bio den dag i dag, jeg kan da også tage det modsatte eksempel. Så lad være med det, vi er po-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

litikere for at forsøge at finde nogle løsninger, og der gælder det om, at vi prøver at ryste ideologien fra hinanden og prøver på at se realistisk på disse problemer og ikke ved at tage enkelt-sager op.

Lad mig lige også minde om, at Venstre for nylig tog et eksempel på beskæftigelse blandt etniske minoriteter, skrev til beskæftigelsesministeren og nærmest anmeldte Borgerrepræsentationen, hvorefter vores familie- og arbejdsmarkedsborgmester kan fortælle os her, at beskæftigelsen blandt flygtninge og indvandrere er næsten det bedste i hele Danmark. Men det gider Venstre ikke at tale om, nej, nej, vi tager kun det, der står på forsiden af B.T. og Ekstra Bladet.

Det kunne jeg ikke lade være med i dag, men det her det er en sørgelig historie, men der er ingen, der taler om det. Skam jer.

Borgmester Søren Pind: Nu har jeg også forstået, at martyr det er en god ting, det er noget med, hvor mange jomfruer er det, Ben Haddou. Nå, never mind.

Jeg synes egentlig, det er synd, at de her debatter altid ender i et eller andet med, at nogle skal skamme sig, og vi sådan taler for så vidt også fra venstrefløjens side, altså man pakker det ind i, at man synes, det her er godt, men i virkeligheden synes man ikke, det er godt, den her forespørgsel er stillet. Det oser jo ud af de kommentarer, der fremkommer.

Jeg synes egentlig, at det vigtigste i det her, det er at få genskabt forudsætningerne for, at man kan føre samtale med hinanden, og hvis ikke engang vi kan føre den i Borgerrepræsentationen, hvordan i alverden skal vi så forvente, at man kan gøre det på Nørrebro, i Mjølnerparken eller alle mulige andre steder, det synes jeg er et rimelig godt spørgsmål.

Jeg skal ikke gå ind i de andre sider af forespørgslen, det har borgmester Martin Geertsen og Jesper Schou Hansen ansvaret for fra mit partis side, så det skal jeg ikke sige så meget om. Men jeg synes dog alligevel, det må nævnes, at vi har bestræbt os på at drøfte også den kulturelle side af det her bl.a. med forslag om en folkeskolekanon. Vi har prøvet på at få bragt information til torvs om, hvad koster integrationen egentlig i Københavns Kommune. Det nægter man at svare på fra forvaltningen, det kan der ikke rigtigt skabes et overblik over, lyder svaret.

Vi har prøvet på at få en hel masse fakta frem, som man vanskeligt kan besvare, og det synes jeg egentlig må være den første forudsætning for, at man kan finde løsninger, det er, at der er fakta på bordet.

Omkring Folkets Park vil jeg jo sige, at jeg sådan set er meget enig i Ben Haddous beskrivelse af venstrefløjens indstilling eller holdning til de her problemer. Det er altid mere projektarbejde, det er altid et eller andet, som man ikke rigtigt kan fidelifutte sig ud af, og som ikke virker.

Men lige præcis omkring Folkets Park giver det mig egentlig anledning til forundring, at man synes, der burde ske noget, for jeg kan jo huske, hvad venstrefløjens indstilling til Folkets Park var, dengang der var planer om, at den skulle bebygges. Dengang Folkets Park skulle bebygges, der var der ingen grænser for, hvor fantastisk et fristed, hvor vidunderligt selvstyrende sted det var, fyldt med aktive sjæle, der tog sig af det her sted og ikke udgjorde nogen som helst fare for beboerne i kvarteret, hvad ellers nogle af dem henvendte sig til os om, men det var udtryk for forfølgelsesvanvid, og vi skulle ikke blande os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Så nåede man frem til et politisk kompromis anført af Socialdemokraterne, af Venstre og Det Konservative Folkeparti, hvor man slog knuder og tog tre selvstændige problemstillinger op og sagde, de tre indbyrdes afhængige, herunder særligt to af dem, ja, ja whatever, men de særlige to af dem det var spørgsmålet om parkeringshuset og spørgsmålet om Folkets Park. De to var uløseligt knyttet sammen, og det ved hr. Mikkel Warming ganske udmærket. Der er også redegjort for det i notatet.

Der er nu lagt en tidsplan for, hvornår der skal ske noget. Det er jo meget pudsigt, at mange af de samme mennesker, som har sådan det der meget nære, kærlige forhold til Folkets Park, er de samme mennesker, som har været mest aktivistiske i deres modstand overhovedet mod p-huset, så i den forstand kan man jo sige, at tingene hænger sammen.

Derfor har et stort flertal i Borgerrepræsentationen ønsket at kæde disse to ting sammen for en gang for alle at få løst en række problemer på Nørrebro, og det sker nu, det er der lagt en tidsplan frem for, og det synes jeg i virkeligheden, man skulle glæde sig over.

Men i virkeligheden så vil jeg sige, at gøre Folkets Park til omdrejningspunktet i, hvordan venstrefløj vil løse integrationen i Københavns Kommune, det synes jeg er fattigt, det synes jeg, hvis det virkelig er det bedste bud. Men jeg har fremlagt en plan, det skal nok blive løst, og hvis så det er det bedste bud, og vi igen skal høre borgmester Bo Asmus Kjeldgaard sige om de unge kriminelle, at vi ved, hvem de er, og vi ved, hvor de bor, og vi så som sædvanlig ser, at der ikke sker noget som helst, ja, så er vi jo tilbage i den gamle gænge igen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal stiltfærdigt minde om, at det ikke er tilladt at tale i mobiltelefon herinde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg kan godt blive lidt bekymret, når jeg hører de indlæg, der har været, ikke så meget overborgmesterens indlæg, fordi det var vel reelt mere eller mindre uden noget større indhold. Jeg er måske lidt mere bekymret over Bo Asmus Kjeldgaards indlæg, hvor han tre gange i sin indledning begynder at betvivle Venstres motiver for i det hele taget at stille en sådan forespørgsel.

Så kan man vel sige, at så begynder udgangspunktet at være lidt tungt for den videre debat. Det understreger vel også, hvor svært det er at få tænkt noget nyt og få tænkt på tværs, når politikerne ligesom hænger fast i de forestillinger.

Jeg kan heller ikke lade være med at være en anelse ked af min kollega Ben Haddous indlæg i dag. Vi har ikke gjort noget i forbindelse med denne forespørgselsdebat for at træde på Ben Haddous eller andres ligtorne i denne sammenhæng.

Jeg synes måske også, der er, ja, jeg ved ikke, hvad det er, der gør sig gældende, om det er kulturforskelle, eller hvor det er, det slipper ind. Men når man sidder ude i Amager Bio og bliver stærkt kritiseret af nogle borgere, så er jeg ret sikker på, at den kritik kommer på grund af de politiske synspunkter, man lægger for dagen, og på det tidspunkt var det, at Ben Haddou ikke ønskede en metro på Amager gravet ned. Det er måske et synspunkt, der i Amager Bio ikke vækker nogen større genklang. Jeg tror, man skal se de mishagsytringer, der kom i den forbindelse, som et udtryk for Ben Haddous politiske synspunkt og ikke for Ben Haddous etniske oprindelse.

Når jeg hører Bo Asmus Kjeldgaard sidde og fortælle, at vi skam har medarbejdere i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, der er i tæt kontakt med dem på gadeplan, der er pro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

blemer med, så kan jeg godt blive lidt bekymret, når det er nogle af de samme medarbejdere, som man er nødt til at tage ind til en samtale, fordi de har været med i en Hitzb-ut-Tahrir-demonstration.

Jeg er ikke særlig tryk ved den måde, vi forvalter de midler, vi har på dette område, når det er nødvendigt at indkalde vores medarbejdere og fortælle, at det værdigrundlag, vi har i Københavns Kommune, det matcher altså ikke, at de går med i en Hitzb-ut-Tahrir-demonstration. Så synes jeg altså, at filmen den knækker et eller andet sted, så synes jeg, man må sige: Houston, we have a problem.

Det problem bliver vel egentlig blot understreget med, at der også er i hvert fald et medlem i denne forsamling, som er til stede i dag, som også har de største problemer med at tage afstand fra Hitzb-ut-Tahrir, når man spørger ham ind til det. Det siger for mig noget om, at de problemer, vi har, de griber sådan set dybt, og der er nogle kulturforskelle, som er store, og nogle kulturforskelle, som man er nødt til at prøve at overvinde, hvis man skal videre i denne integrationsdebat.

Nu hører jeg til den del af borgerrepræsentanterne, der har boet på Nørrebro og er flyttet, jeg boede i Nørrebrogade 41, og for dem der er kendt i det område, jamen så er det en del af Blågårdskarreen. Jeg har også haft min gang på Griffenfeldsgade eller Mogadishu Street eller Little Somalia, som vi kaldte det. Jeg har også oplevet i min tid, hvordan det er blevet hærgnet af, jeg havde nær sagt bander, lad os da bare kalde dem det, men i hvert fald unge, jeg tror, det med et moderne ord hedder utilpassede unge.

Det ved jeg, det lægger også flere andre medlemmer af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget på sinde, hvordan vi får taklet den problemstilling. Derfor har jeg også aftalt med et par af medlemmerne, at vi her hen over den næste periode får vendt og drøftet, hvordan vi planlægger en massiv omlægning af integrationsindsatsen, og den indsats er Bo Asmus Kjeldgaard som borgmester velkommen til at deltage i.

Jeg synes bare, man er nødt til at erindre og sige, vi gør det ikke godt nok i dag, hvor er vores massive sociale indsats, der skal forhindre, at de unge 2. g'ere laver ballade. Jeg ser den ikke, jeg opfatter til gengæld heller ikke, at de unge 2. generationsindvandrere laver ballade, fordi de er 2. generationsindvandrere, men fordi de befinder sig i bunden af samfundet, dem med den dårligste uddannelse, dem med de dårligste jobmuligheder, dem med de dårligste boligforhold osv.

Jeg synes, det er dybt problematisk, når det er, at man kan opleve ... Jeg ved ikke, om jeg kunne anmode overborgmesteren om at få en anelse mere ro i salen ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi bliver nok nødt til lige at have lidt ro herinde. Jeg skal ikke opfordre folk til at gå udenfor og tale. Jeg skal opfordre dem til at lade være med at tale herinde.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg ved ikke, om det hjalp på Jens Kjær?

Jeg synes, der er et problem, når det er, at man oplever situationer, hvor en hurtig rundringning på mobiltelefon medfører, at der står 50 unge bevæbnet med noget, der minder om knive og køller, klar til at banke nogle, som de opfatter som anderledes tænkende, eller som de mener har krænket det ene eller det andet hellige skriftsted i Koranen. Jeg synes, det er et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

problem. Min film knækker, og så er jeg bare nødt til at sige, så er vi nødt til at tænke markant anderledes.

De manglende forslag til trods her i dag er jeg ret sikker på, at debatten fortsætter. Jeg vil gerne invitere alle til at være en del af det. Hvis ikke vi står sammen om en indsats, jamen så er jeg ret sikker på, at så får vi heller ikke løst problemerne, og de bliver heller ikke mindre med tiden, de kommer tifold tilbage i den kommende tid.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg ser brevet fra Nørrebro med rigtig god kolorit illustrere de problemer, som eksisterer i bydelen. Jeg synes bare også, at det er ærgerligt og desværre også typisk, at de holdninger, der fremlægges, ikke er Venstres, men kun er beboernes egne, men alligevel bringes til torvs af Venstre.

Jeg synes, at når det er Venstre, der bringer dem til torvs, så må vi tage udgangspunkt, at det så er Venstres holdninger, og vi kan diskutere på det grundlag og ikke på et helt andet grundlag, som vi som samarbejdspartner her i Borgerrepræsentationen ikke kan forholde os til på nogen rimelig måde.

Det vi så kommer til det er, at det her brev fra Venstre eller fra, hvem det er, som sympatiserer med Venstre, eller hvem det er, hvis holdninger Venstre ønsker at bringe frem, det viser noget om Nørrebro. Det viser ikke det generelle billede, men det viser noget af billedet.

Men hvor er Venstres løsningsforslag, eller hvor er brevet løsningsforslag. Det foreslås, at politiet skal have en mere fast hånd, men det er vel næppe noget, som bør stiles til Københavns overborgmester. Det foreslås, at $\frac{3}{4}$ af alle socialt belastede familier skal tvangsflyttes fra området. Det er kun den venstreledede regering, der kan gøre det. Men det er selvfølgelig rigtig forstået, at det vil Socialdemokraterne aldrig gå med til, for det er både amoralsk og indtil videre ulovligt at tvangsflytte folk i Danmark.

Det eneste bud, som fremkommer i det her brev på, hvad vi rent faktisk kan gøre, det er, at vi kan forstærke den socialpædagogiske indsats. Der vil jeg da godt sige til Venstre, at det er jeg da glad for, at Venstre mener og betoner vigtigheden af, det er vi helt enige i, og det har vi ment i mange år. Vi har allerede en meget omfattende indsats på Nørrebro på området, som Bo Asmus Kjeldgaard nøje har redegjort for.

Det er skuffende, at Venstre ikke kan bidrage med større iver og iderigdom på området. Derfor vil jeg godt sige til Jesper Schou, at jeg ikke vil gå ind i at betvivle disse motiver på nogen måde for at stille denne forespørgselsdebat. Jeg vil bare sige, at nej, jeg er ikke glad for denne forespørgselsdebat, for jeg ville ønske, at der kom ét, bare ét forslag, som vi kunne bruge til noget som helst, som kunne bringe det her videre, bare et lille forslag, som på en eller anden måde ville gøre, at vi kunne gå herfra og så sige, nå men vi havde en lang diskussion, men der kom et eller andet ud af det.

Men jeg har ikke fundet sådan et forslag, jeg har godt nok hørt et forslag fra, eller det, som måske skal være Venstre, og det er så det, Venstre profilerer sig på, de har foreslået her fra Søren Pind for lidt side, at Søren Pind han mener, at Venstre vil løse integrationsproblemerne ved en folkeskolekanon på Nørrebro. Det synes jeg virkelig er stort, altså et imponerende forslag, en folkeskolekanon på Nørrebro, det var Søren Pinds bud på, hvad Venstre ligesom allerede havde foreslået. Det taler ligesom for sig selv.

Jeg vil også lige sige til Martin Geertsen, at det er rigtigt, at sektorplanen ikke er opfyldt, hvad angår at få folk under integrationsprogrammet i arbejde, der er kun omkring 50 pct., der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

kommer det og i undervisning osv. mod vores mål på 80 pct. Men det skyldes nok først og fremmest de meget, meget optimistiske vurderinger bl.a. fra regeringens side, som medførte, at man brugte en nedsættelse af hjælpen til de her borgere, som en slags incitament for at de skulle komme i arbejde.

Sandheden er faktisk den, at Københavns Kommune er nr. 2 eller 3. bedste kommune i landet til denne indsats. Så det er altså ikke Københavns Kommune, der gør noget galt, det er måske hele den tankegang omkring, at de her mennesker, og hvad de kan formå, når de kommer til landet, som er problemet.

Til sidst vil jeg sige, at hvis vi alligevel skal prøve at uddrage noget positivt af denne debat, så må det være, at Venstre gerne vil være med til at løse de her problemer og ønsker en seriøs dialog. Det vil jeg gerne byde Venstre velkommen til. Jeg vil godt sige, at hvis I vil bidrage fremover, så vil det være meget velkommen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Martin Geertsen**: En meget høj Thor Buch Grønlykke. Jeg vil bare sige til indledning til Thor Buch Grønlykke, al den stund det er utrolig vanskeligt at hive tal ud af Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning, så kan man sige, så er det i hvert fald i første instans temmelig vanskeligt at have noget viden at bygge nogle forslag på. Så gjorde Søren Pind jo rent faktisk rede for en noget bredere vifte af forslag end det, som Thor Buch Grønlykke refererer til.

Hørte jeg så Thor Buch Grønlykke sige, at årsagen til, at måltallet, det meget lave måltal, rent faktisk skyldtes regeringens integrationsydelse? Det var en interessant betragtning fra en socialdemokrat, at så virker den del af regeringens integrationspolitik måske bedre end de mange indsatser, som Socialdemokraterne her i byen sætter i værk. Var det det, jeg hørte, Thor Buch Grønlykke sige?

Ellers vil jeg sige til overborgmesteren, jeg er faktisk meget glad for, at overborgmesteren er enig i centrale dele af regeringens nu snart fremkomne boligpolitiske plan, det er jeg meget, meget tilfreds med at høre. Jeg ville måske endda tolke det så langt som at sige, at det er nye toner, og det hilser vi velkomment.

Den eneste malurt, jeg bliver nødt til at drysse i bægeret, er at sige til overborgmesteren, at når han siger, at der er gode erfaringer med byfornyelsen, det er jeg enig i et langt stykke hen ad vejen, men så er det rent faktisk også sådan, at det i hvert fald ikke har været en byfornyelse, der har været så succesfuld og været succesfuld i en grad, så man rent faktisk har kunnet undgå denne type af borgerhenvendelser til borgmestrene på Københavns Rådhus. Så mere succesrigt er det altså ikke eller i hvert fald ikke nogen høj forklaringsgrad.

Så til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, som først og fremmest bruge vel en tredjedel af sit indlæg til at prøve at stå og fabulere lidt over, hvad kunne mon Venstres motiver være for at stille denne forespørgsel. Det kunne jeg godt bruge ret meget tid på at fabulere over.

Men jeg tror i virkeligheden, jeg vil sige til Bo Asmus Kjeldgaard, at det skal borgmester Bo Asmus Kjeldgaard overhovedet ikke beskæftige sig med. Hans primære opgave i en forespørgselsdebat det er så at sige at svare på de spørgsmål, han bliver stillet, og ikke særlig meget andet. Al den stund der er noget politisk forskel mellem Bo Asmus Kjeldgaard og jeg, så tror jeg, Bo Asmus Kjeldgaard har ret vanskeligt ved at sætte sig ind i hovedet på mig og fin-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

de ud af, hvad der foregår inde i hovedet på mig. Jeg kan i hvert fald sige, jeg har ofte temmelig vanskeligt ved at finde ud af, hvad der foregår inde i hovedet på Bo Asmus Kjeldgaard.

Det første, vi så hører, da vi så når ca. en tredjedel i borgmester Bo Asmus Kjeldgaards indlæg, det er, at han har opgivet de voksne, de er så at sige fuldstændig ude af borgmester Bo Asmus Kjeldgaards fokus, dem gider man ikke bruge tid på længere, de må så at sige klare sig selv. Der er ikke andet at sige til det fra Bo Asmus Kjeldgaards side, at det er og bliver en politiopgave, eller hvad?

Det, som er omdrejningspunktet, sådan som jeg hørte det i Bo Asmus Kjeldgaards indlæg, det var, at en af årsagerne til, at der er store problemer med utilpassede voksne på Indre Nørrebro, det er, at Pusher Street er lukket. Det må jeg sige, det er noget af en integrationspolitisk melding, det er noget af en forebyggende melding, at hvis bare man bevarer Pusher Street, så var alting så at sige løst på Indre Nørrebro.

Der var en før, der anvendte ordet fattigt. Jeg er enig i den betragtning, når man gør nedlæggelsen af Pusher Street til et centralt omdrejningspunkt. Nej, spørgsmålet er, hvor er arbejdsmarkedsindsatsen henne, Bo Asmus Kjeldgaard? Altså der var også en del af mit indlæg, der gik på lige præcis at finde ud af, hvor er arbejdsmarkedsindsatsen henne, hvad sker der på det område.

Så er Bo Asmus Kjeldgaard i hans egen selvforståelse ramt af snedighed, en forespørgselsdebat der er rettet til familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren, angriber Bo Asmus Kjeldgaard i egen selvforståelse snedigt ved at smide en masse spørgsmål tilbage i hovedet på henholdsvis borgmester Søren Pind og jeg selv.

Hvor bliver fritidsaktiviteterne af? Hvis bare vi fik nogle flere fritidsaktiviteter, så skulle alting nok løse sig. Hvor er alternativerne til kriminaliteten? Hvis vi fik nogle flere idrætsfaciliteter, hvis vi fik nogle flere kulturtilbud, hvis vi fik nogle flere fritidsaktiviteter i al almindelighed, så havde vi nok alternativet til kriminalitet.

Lad mig nu svare på, om vi har fritidsaktiviteter. Ja, det har vi, lad mig nævne et eksempel, vi har bl.a. et bibliotek på Blågårds Plads. Og som Bo Asmus Kjeldgaard sikkert kan huske – jeg vil bede om at få overført noget taletid – så var en af årsagerne til tipunktplanen jo rent faktisk, at Bo Asmus Kjeldgaard og hans forvaltning ikke var i stand til at styre de utilpassede unge på Indre Nørrebro, de lavede simpelt hen ballade på et bibliotek på Indre Nørrebro, et sted, hvor der skal være plads til fordybelse, hvor der skal være ro, hvor man skal gå ind og hive viden til sig. Der var en masse utilpassede unge, som ethundrede procent ligger under Bo Asmus Kjeldgaards ressort at finde ud af at håndtere, der lavede ballade på Blågårds Plads Bibliotek.

Så siger Bo Asmus Kjeldgaard uden tvivl, vi skal have noget mere end det. Ja, vi kunne faktisk også godt få nogle flere fritidsaktiviteter, hvis det ikke var sådan, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at vi fortsat bruger siger og skriver 800.000 kr. af Kultur- og Fritidsudvalgets ramme, 800.000 kr. på årsbasis til at finansiere opgaver, som Bo Asmus Kjeldgaard og hans milliardstore foretagende burde tage sig af.

Prøv at – man må ikke tale direkte – kære Bo Asmus Kjeldgaard, man behøver ikke at have ret meget fantasi for at finde ud af, hvad man også kunne bruge 800.000 kr. til i Kultur- og Fritidsudvalget. Det vil Jens Kjær formentlig kunne bekræfte med de meget små midler, vi sidder og håndterer til daglig. Man kunne få ret meget kultur og fritid for 800.000 kr., hvis Bo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Asmus Kjeldgaard kunne finde ud af at passe sin biks og få taget hånd om de utilpassede unge, som laver ballade bl.a. på vores bibliotek.

Men jeg vil sige generelt, der er i det hele taget masser af gode fritidstilbud, masser af gode sportstilbud også på Indre Nørrebro. Men jeg bliver nødt til at fortælle Bo Asmus Kjeldgaard én ting: når han og hans forvaltning ikke kan finde ud af at styre disse utilpassede unge, når han ikke kan finde ud af, der tror jeg faktisk i virkeligheden, der er tale om Bo Asmus Kjeldgaards eget udtryk, at få fat i kraven på de her unge mennesker, så bliver jeg nødt til at sige, at så kan vi opstille lige så mange kultur- og fritidstilbud, det skal være, det vil ikke hjælpe en døjt.

Sandheden er, som borgerne også anfører, at der åbenbart er tale om bander helt ned til børn på 5-8 år. Helt ærligt, Bo Asmus Kjeldgaard, hvor meget, jamen hvor mange, hvis borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke kan finde ud af at gribe fat i kraven, og det burde vel være muligt for en velvoksen mand som Bo Asmus Kjeldgaard, at få fat i kraven på unger på 5-8 år, helt ærligt, hvor mange kultur- og fritidstilbud skal man så stille op for, at det overhovedet kommer til at hænge sammen. Når Bo Asmus Kjeldgaard siger, at han vil tage fat i kraven på de hersens unge mennesker, hvad er planen så for det?

Endelig afslutningsvis bare for at udstille det fuldstændig vanvittige hykleri, som Bo Asmus Kjeldgaard står og udgyder fra denne talerstol: Vi har jo et fælles projekt, som hedder projektrådgivning, som Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning, det vil jeg gerne understrege, indstillede til nedlæggelse, en projektrådgivning, som faktisk handler om at få kørt nogle af de her unge mennesker over i fritidslivet, få dem kørt over i foreningslivet. Det var Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning, der indstillede det til nedlæggelse.

Der vil jeg så bare sige, Bo Asmus Kjeldgaard, at når man så står heroppe og råber og skriger på flere fritidstilbud, så er det ikke nemt, når man har med en type som Bo Asmus Kjeldgaard at gøre, som i virkeligheden giver udtryk for hykleri af værste skuffe.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Mogens Lønborg, han har 3 minutter tilbage.

Mogens Lønborg (C): Det er svært det her, det er rigtig svært at få ordentlig gang i en seriøs debat om de her problemer, som jeg tror et eller andet sted, det håber jeg i hvert fald, at vi alle i hvert fald kan være enige om er ganske betydelige, og som formentlig ikke sådan lige om hjørnet bliver løst. De aftrapper ikke bare af sig selv.

Det er svært, fordi hvis man angriber det på en mere overordnet måde, så får man at vide, jamen så må I komme med nogle eksempler. Når man så som her har en debat, der egentlig tager udgangspunkt i en enkelt families henvendelse, så er det enkeltsager, det duer heller ikke. Det er svært.

Den sidste bemærkning var jo til min gode ven, Ben Haddou, som her fra talerstolen beskyldte os Konservative for bare at køre enkeltsager. Hvis det var rigtigt, at det var det eneste forældrepar på Nørrebro, som havde denne oplevelse, så vil jeg skynde mig at foreslå, at vi stoppede debatten og så sige, det var ét slag i luften, det var helt ved siden af. Der er ingen problemer, der er en enkelt familie derude, og det må så tilskrives et eller andet særligt ved den familie.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Nej, kære Ben Haddou og andre ligesindede, man kan ikke bare med henvisning til, at nu kører man enkeltsager, og i øvrigt er det ikke en enkelt sag, det er en enkelt familie, som har henvendt sig, man kan ikke med en sådan henvisning få denne debat pakket ind eller fejlet ind under det berømte gulvtæppe.

Men det er svært, det er meget svært, fordi man kommer meget nemt til, som jeg jo er kommet til i en tidligere debat her i dag, også åbenbart at mene, at alle med anden etnisk baggrund hvor forældrene svigter deres børn, det er meget svært.

Man skal slå mange boller og krydser på sin tunge først og sige, det jeg nu siger, det skal ikke forstås som, at jeg dermed taler om alle i den gruppe, men der er dog noget om det, der er dog, går jeg ud fra, nogle utilpassede unge på Nørrebro også med anden etnisk baggrund.

Jeg ved ikke, om vi kan blive enige om det, om det er korrekt at sige det uden at blive beskyldt for, at man stigmatiserer, og at man generaliserer. Det er ikke en generalisering, det kan vel ikke være nødvendigt, man skal starte med sådan en indgangsbøn hver gang, der hedder, jeg ved godt, at ikke alle med anden etnisk baggrund er problemer, det ved jeg godt, så nu er jeg ligesom vaccineret mod det angreb, men jeg mener, der blandt dem er nogle. Det kan ikke være rigtigt, at vores debat skal køre på det niveau.

Vi er vel enige om, at der blandt 2. generations indvandrere er nogle store problemer. Vi taler åbent om det, en gang imellem utilpassede unge 2. g'ere, så prøv lige, kære der her føler sig lidt ramt af det, jeg siger, at være lidt mere fordomsfrie på de her ting.

Jeg vil sige omkring de her ting med fritidstilbud, som er blevet bragt op, og som jo er helt, helt afgørende, for nå de unge er 18-22 år og har en straffeattest så lang som et ondt år, så er der nok ikke så meget at gøre.

Men hvad er det, der er problemet med at få børn i 10-12-års-alderen i fritidsklubber eller i idrætsklubber, få dem til at beskæftige sig med noget fornuftigt, er det også samfundets ansvar, eller er det forældrenes ansvar?

Jeg kunne godt tænke mig at høre dem fra salen, som kender langt bedre end jeg miljøerne med anden etnisk baggrund, kom herop og fortæl hvorfor forældrene ikke bringer deres børn i fritidstilbud, idrætstilbud, det kunne jeg godt tænke mig, at nogen ærligt og redeligt kommer op og fortæller mig, hvorfor der er så mange med anden etnisk baggrund af børn, som ikke kommer sammen med de danske børn.

Jeg betragter det ikke som en udtalt velvilje over for integrationen, det gør jeg faktisk ikke, når man holder sine børn væk fra fritids- og idrætstilbuddene, idrætsforeningerne, når vi med det ene projekt efter det andet, skal smide penge efter dem, for at de overhovedet kan lokkes ind i en fodboldklub, så ser jeg det ikke som udtryk for den store lyst til integration. Men det kan være, jeg slet ikke forstår ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Mogens Lønborg, nu er tiden gået.

Mogens Lønborg (C): Og så håber jeg, jeg kan få lidt oplysning om det.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Mikkel Warming, som har 2 minutter og 37 sekunder tilbage af 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Mikkel Warming (Ø): Det er jo lidt at høre på Mogens Lønborg altså. Men forstår jeg Mogens Lønborg rigtigt, så er det, det i virkeligheden handler om, og det var så det konkrete bud i talestrømmen overhovedet, at det er forældrenes skyld, det er dem, der skal have fat i kraven på de unge. Hos Venstre var det forvaltningerne personificeret ved Bo Asmus Kjeldgaard, der skulle have fat i kraven på de unge, sådan lød det i hvert fald på Martin Geertsens. Men sådan er der jo så meget.

Meget kort til Lønborg og Pind, den dynamiske duo i den borgerlige gruppe herinde, Folkets Park-initiativet har, lige siden de begyndte at arbejde mod det planlagte byggeri og for at få området udlagt som park, hele tiden ønsket at få samarbejde med Københavns Kommune, fordi de da udmærket godt vidste, at hvis området skulle være permanent, så ville det kræve, at kommunen gik ind.

Derfor lavede man jo på det punkt i meget bred enighed med de lokale kræfter omkring Folkets Park-initiativet, en lokalplan, der også inddrog det og skrev, som der står bl.a., at anlægget skal renoveres, så det kommer til at fremstå som parkområde med en samlet plan, kan indeholde opholdsarealer, haveanlæg, legeplads, boldbane og lignende til offentlig anvendelse.

Nu gjorde Mogens Lønborg sig jo meget lystig over, at var det nu også osv., var det bare venstrefløjens svar. Nej, men det er, hvordan et konkret område kan blive mere trygt at færdes i, og det betyder søren danse mig noget, bl.a. for de mennesker, der har skrevet denne henvendelse, som Mogens Lønborg ellers omtaler så begejstret.

Der må man sige, der er et konkret sted, hvor det er besluttet, at der skal gøres noget, der er sat 3½ mio. kr. af, de er bare ikke brugt på grund af borgmester Søren Pind, Socialdemokraterne og De Konservative. Det var den aftale, borgmester Pind refererede, Konservative, Socialdemokraterne og Venstre har besluttet, at der må ikke ske noget, før man begynder at grave ud til parkeringsanlægget. Det var virkeligheden. Søren Pind havde jo på det punkt ret, så det er Mogens Lønborgs eget ansvar, så er det også nemmere at gøre grin med det.

Men så tager han ikke den henvendelse, han ellers snakker så længe og varmt om, spor alvorligt. Så bliver det, som Ben Haddou korrekt beskriver det, populisme, og det synes jeg er synd, for det er emnet faktisk for alvorligt til.

Jesper Schou Hansen havde jo fat i den lange ende, vil jeg sige til hans ros, ved at sige, jamen den her ballade, der sker, er ikke, fordi der er tale om andengenerationsindvandrere. Det er unge, der er på bunden af samfundet med de dårligste uddannelsesmuligheder, dårligste arbejdsmuligheder osv. osv. Det er jo netop der, hvor vi skal sige, hvad gør vi så, dels kontant på gaden, gør vi det godt nok, meget gerne diskussioner om det på det, man kan kalde gadeplansarbejdet, gør man det godt nok i beskæftigelsesindsatsen? Jah, det kan jo diskuteres.

Enhedslisten havde et forslag fremme i februar, februar måned, der handlede om – ja, jeg går ind i 3. rundes taletid ligesom alle andre – at når kommunen udbød konkrete anlægsopgaver, og dem udbyder man mange af i øjeblikket, jamen så skulle det være en betingelse, at der blev oprettet uddannelsespladser, praktikpladser. Det handler jo netop om at skaffe nogle af de unge, som ikke er stærke, uanset hudfarve, mulighed for at fuldføre deres uddannelse. Der kan kommunen spille en meget større rolle, end man gør i dag.

Det forslag har så ligget og soppet rundt i økonomiforvaltningen siden februar og ikke rigtig kommet ud af stedet, og det synes vi er enormt trist. Men det er et kontant forslag til at gøre noget mere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester Martin Geertsen snakkede om, at overborgmesterens indlæg var nye toner. Nej, det er simpelt hen ikke rigtigt. De tanker, der er hos regeringen om at sige nej til kontant-hjælpsmodtagere på nogle særlige almene områder, jamen dem har man i København i praksis. 65 pct. af de almene boliger i København er omfattet af det, der hedder fleksibel udlejning, hvor man suspenderer ventelisterne for op mod 90 pct.s vedkommende, og det reelle kriterium, der så er for at komme ind ud over den boligsociale anvisning, det er, at man har et arbejde. Man kalder det alle mulige andre ting, men det er kriteriet.

Grunden til, at der ikke sker noget særligt på det område er, at udskiftningen går langsomt, og det handler om boligmarkedets størknen, fordi det er så hamrende dyrt.

Den eneste måde at komme ud over det på, det er ikke at tvangsforflytte de fattige til Helsingør, eller hvad det er, overborgmesteren går og fabler om, men det er altså at få udvidet boliguddet og boligtilbuddet til de fattige, og det handler om at få bygget nogle flere billige boliger og om at kunne anvise boligsocialt i den private boligsektor.

Det er nogle af de veje, der er. Men det at være asocial på det boligpolitiske område, der har København været i front i mange år.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg er blevet beskyldt for at være enig i centrale dele af regeringens ghettoiseringspolitik. Det er jo noget af en stærk påstand, så jeg vil godt lige prøve at klargøre, hvad det var, jeg sagde også i mit første indlæg.

Jeg vil sige, at jeg synes jo, at det forslag, som nu er på vej som en del af ghettopolitikken om boliger, at det sådan set er sympatisk nok, og jeg kan godt forstå ønsket om at gøre noget. Jeg vil heller ikke udelukke, at det kan virke nogle steder ude i landet.

Det, som jeg påpegede i mit indlæg er, at det har kun meget begrænset, for nu at sige det på en pæn måde, virkning i København, så vidt det overhovedet ser ud. Først og fremmest fordi de almene boligafdelinger, som bliver udpeget som ghettoer, fordi der bor mange kontanthjælpsmodtagere og andre uden for arbejdsmarkedet, skal jo så kunne henvises, eller der skal kunne henvises kontanthjælpsmodtagere til andre afdelinger. Men der er billedet i København, at der er stort set lige så mange beboere uden for arbejdsmarkedet, så man får ikke den der udjævning, som er tanken med forslaget.

Det andet, jeg påpegede, var, at der er specielt måske lige præcis i de her boligbebyggelser, vi taler om, en så lav flyttefrekvens, så det varer 100 år eller i hvert fald noget, der ligner, inden der overhovedet er en mærkbar virkning.

Så foreslog jeg, det mener jeg faktisk er nogle ganske gode forslag, nemlig hvilke områder der skal udpeges som ghettoer, ja, det var måske noget, som kommunerne skulle vælge eller i hvert fald tages med på råd om.

Så foreslog jeg, at man lavede en regional udligningsaftale, sådan at man i regionen, et eller andet større område end København i hvert fald, kunne anvise kontanthjælpsmodtagere til boligafdelinger, fordi det er helt tydeligt, at man skal uden for Københavns Kommune for at finde afdelinger, hvor der er få af dem.

Og så sagde jeg endelig også, at det ville være gavnligt, om der kunne gives reelle muligheder, ikke kun formelle, men også reelle muligheder for, at der kunne anvises til privat byggeri.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester **Martin Geertsen**: Jamen jeg vil sådan set blot kvittere for overborgmesterens bemærkninger og selvfølgelig undskylde, hvis jeg har taget fejl i forhold til hans første indlæg. Overborgmesteren får selvfølgelig lov til selv at bestemme, hvor meget han er enig i regeringens udspil.

Men den del, jeg sådan set bare ville kvittere for, det var denne udligningsaftale, som overborgmesteren talte om, det er vi sådan set med på, og hvis, om jeg så må sige, overborgmesteren kan bruge os til noget i den sammenhæng, så kender han telefonnumrene på vores respektive forkontorer, ellers skal vi sende dem op. Det vil vi godt kvittere for, og hvis overborgmesteren kan bruge os til noget i den sammenhæng, så er vi med.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og der er 3 minutter og 16 sekunder alt i alt.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: O.k., jeg skal prøve at gøre det kort.

Jeg startede med at sige, at jeg trods en vis skepsis håbede på, at Venstre ville komme med nogle konstruktive forslag til, hvad vi kunne gøre for at bringe integrationen videre. Jeg har ikke set så mange forslag. Til gengæld kender jeg Martin Geertsen igen med ord som topmålet af hykleri og andre kritiske bemærkninger, så er vi endt der.

Jeg synes, der er noget helt galt med Martin Geertsens verdensbillede, hvis hans opfattelse er, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard skal være den, der er eneansvarlig for at styre en gruppe unge, fordi sådan er det ikke, det var derfor, vi lavede tipunktsprogrammet, det er faktisk, fordi det er et fælles ansvar, at der er plads til de her i skolen, at de ikke bliver tabt i skolen, at de ikke bliver tabt på vores kulturinstitutioner, at de kommer med i vores sportsforeninger osv., som jeg startede med at sige.

Vi har heller ikke opgivet de voksne i vores arbejdsmarkedsindsats, jeg påpegede bare, at hvis der er voksne kriminelle, så er det altså en politimæssig opgave. Som flere her har nævnt, så har vi faktisk rigtig gode resultater i arbejdsmarkedsindsatsen.

Så vil jeg lige sige også til Martin Geertsens verdensbillede, at jeg kan altså ikke beslutte, hvad forvaltningen indstiller af forskellige ting omkring projektrådgivningen. Vi har rent faktisk fundet penge til at køre den projektrådgivning videre i den budgetaftale, som er lavet.

Til Mogens Lønborg, det er en stor misforståelse, hvis Mogens Lønborg, trods at han nu har brugt sin taletid på kritik, havde fået den opfattelse, at vi ikke mener, forældrene skal inddrages. Det er faktisk hovedhjørnestenen i at gøre familien ansvarlig i det projekt, der hedder "Familien i centrum", som vi har fået 36 mio. kr. til fra Socialministeriet. Det er også hovedhjørnestenen i, at der nu bliver skrevet bekymringsbreve, at der bliver holdt forældremøder på Nørrebro osv. Det er for at inddrage forældrene.

Til Jesper Schou: Hele sagen om Hitzb-ut-Tahrir den har vi haft én gang. De folk er blevet indkaldt til samtaler omkring Københavns Kommunes værdigrundlag. Jeg har fuld tillid til, at lokalcentret har håndteret den opgave, sådan som det skulle gøres.

Når nu jeg har stillet nogle spørgsmål meget snedigt, som Martin Geertsen siger, så er det, fordi jeg synes, at når man kommer med sådan en forespørgsel her, så er det rimeligt, at man selv gør det, som man er ansvarlig for, som man kan gøre inden for det område, som man selv er ansvarlig for. Fordi jeg synes ikke, det er rimeligt bare at sige, at nogle andre må tage sig af problemerne. Det her er noget, der skal løses i fællesskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Derfor synes jeg, at det var rimeligt, at Søren Pind svarede på, hvad han havde gjort for at fremskynde Folkets Park. Det har jeg stadig væk ikke fået svar på, andet end at der nu ligger en plan, måske fordi der er blevet stillet nogle spørgsmål her det sidste stykke tid.

Jeg har heller ikke fået svar fra Martin Geertsen på, hvad borgmesteren har gjort i forhold til fritidstilbud, i forhold til politiarbejdet i hans formandsfunktion for lokalnævnet. Vi har faktisk ikke fået ret mange forslag ud over lige den her folkeskolekanon, men vi håber da, at vi i fremtiden kan få noget, som er lidt mere konkret og lidt mere brugbart.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal sige til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at jeg tog fejl, så der er stadig væk nogle minutter tilbage i 3. runde. Men det er 3. runde.

Ben Haddou har 3 minutter og 22 sekunder af 2. runde tilbage.

Abderrahman Ben Haddou (D): Nu skal jeg nok passe på med ikke at gøre mig selv til en martyr, men til gengæld er der nogle politikere, der åbenbart kan lidt af hvert i Borgerrepræsentationen, men man må ikke tale om en følelse af, at man får at vide, at man bare kan rejse hjem, så bliver man beskyldt for at være martyr.

Og oven i købet kan et af Venstres medlemmer af Borgerrepræsentationen, Jesper Schou Hansen, sige til en: Du har misforstået det, jeg tror, du har misforstået det. Det er flot at tro på, hvordan en sætning bliver sagt, om det er rigtigt eller forkert, du tror på vegne af andre – undskyld, man må ikke tale direkte. Jesper Schou Hansen tror på vegne af andre og på mig selv, at det er usandt det, der blev sagt til mig. Det var også usandt på den måde, at et tidligere VU-medlem skrev i Ekstra Bladet dagen efter, om jeg mente, at alle danskere var racister. Det var bare forkert, det er mig, der tager fejl, undskyld.

Men derudover vil jeg bare sige, det nytter ikke noget, at man ikke er mandfolk nok til at stå heroppe og så sige fra talerstolen, at der er et medlem her i forsamlingen, som ikke vil tage afstand fra Hitzb-ut-Tahrir og så ikke sige navnet på vedkommende, det kan man ikke bruge til noget. Det er at skabe mistænkeliggørelse af andre BR-medlemmer, det er simpelt hen lousy at være BR-medlem og begynde at beskylde andre.

Den person, som bliver beskyldt for det, jamen vedkommende var med mig, deltog med mig i Nørrebrohallen tilfældigvis, hvor Hitzb-ut-Tahrir blev inviteret, og hvor han blev svinet til af Hitzb-ut-Tahrir og gav igen mod Hitzb-ut-Tahrir. Jeg tror ikke, Jesper Schou Hansen ville have været mandfolk nok til at tage kampen offentligt op med Hitzb-ut-Tahrir.

Jeg synes al ære og respekt for dem, der tør stille sig op i en forsamling og blive hujet og hejet ned af alle de her Hitzb-ut-Tahrir-tilhængere, og det gjorde vedkommende. Det kan godt være, vedkommende ikke gider svare på nogle spørgsmål fra Jesper Schou Hansen, men jeg gider altså ikke svare på alt det, jeg bliver stillet.

Der er nogle, der spørger mig, om jeg går ind for sharia, det er moderne, det er sjovt. Hvorfor skal jeg stilles til regnskab, jeg har søreme boet i dette land i over 30 år, og jeg er smadder glad for det her land, og jeg elsker Danmark, jeg elsker København. Hvorfor skal jeg hele tiden bevise det, hvorfor skal alle andre ikke bevise det? Utroligt.

Men jeg vil kæmpe for, at dette samfund forbliver at være et dejligt samfund, et skønt samfund, hvor der er plads til alle, der vil være med til at løfte dette samfund.

Altså jeg vil også spørge, når vi nu taler om bøller, jeg ved, at vores kulturborgmester elsker fodbold, og jeg ved tilfældigvis også, at mange københavnske borgere er dødtrætte af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

bøllerne fra FCK og Brøndby, der gør livet surt for beboerne i området. Hvad ville Martin Geertsen gøre ved det? Altså det er da synd for de beboere i området. Nå nej, man taber stemmer ved det og uha, det gør vi ikke.

Altså det er ikke det, fordi vi er enige om, at der er et problem, og som jeg sagde fra starten af, jeg holder ikke hånden over indvandrere eller flygtninge, tro det ikke. Jeg vil være med til nogle løsninger, nogle realistiske langsigtede løsninger, så kom med dem, så lad os arbejde sammen om dem, lad os tage f.eks. budgetforhandlingerne og bruge dem til at prøve at omdirigere vores indsats på det område. Fordi det er rigtigt nok, hvad Venstre siger, det er rigtigt nok, hvad Konservative siger, der er nogle ting, der er gjort forkert, og nu får vi en erkendelse fra Mikkel Warming fra Enhedslisten om, at måske skulle vi begynde at kigge på de indsatser på det område. Det er flot, det er godt, så lad os prøve at komme i gang for at gøre det her bedre.

Lad os slå hårdt ned, altså det kan vi jo ikke gøre som politikere, men i hvert fald politisk, på alt, hvad der har med Hitzb-ut-Tahrir at gøre, lad os bakke op om kulturborgmesteren, når han gør det, fordi de modarbejder vort samfund, lad os gøre det.

Hvis jeg i øvrigt ville vælge at være martyr, så skulle jeg bare gøre nogle få ting, jeg skulle lade mig skille, og så skulle jeg udnævne mig selv til forfatter, og så skulle jeg holde orlov herfra i 3 måneder og søge om integrationspulje fra Bertel Haarder, det kunne også være Karen Jespersen, og så skulle jeg så bare skrive en bog om, at jeg var tvunget ind i mit ægteskab. Men der er ingen, der vil spørge min kone om, hvordan jeg behandler hende, nej, det er synd for mig. Det er martyr.

Men det er martyr, hvis man påstår, at der er nogle elementer ligesom indvandrere også siger ”fuck danskere”, undskyld udtrykket. Jamen det er et problem, for jeg er interesseret i, at de unge mennesker begynder at sige: Jeg elsker Danmark her i Danmark, så lad os arbejde for det.

Men det nytter bare ikke noget kun at køre ensporet, når vi skal løse det problem. Der, hvor jeg er bange, er simpelt hen fordi den måde, vi taler på politisk og signalerer noget udadtil, signalerer vi til dem, der måske er på vej ind i samfundet for at tage et medansvar, og fortæller dem, at vi ikke har brug for jer, for I er alle sammen ens.

Lad os kigge på forældrenes ansvar. Jeg har foreslået, det kan familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen bekræfte, at man undersøgte f.eks. sammenhængen mellem kontanthjælp og til rådighed for arbejdsmarkedet kontra beskæftigelsesindsats og få forældrene med en anden etnisk baggrund til at tage mere hånd om deres børns opvækst. Ikke for at straffe, altså man kan jo aldrig tage, men på samme måde som kontanthjælp: Hvis du ikke møder op til et beskæftigelsesprojekt, ja, så bliver du bonnet ved, at vi stopper kontanthjælp, indtil du møder op. Det er da ikke at tage kontanthjælp fra folk. Det er simpelt hen bare at kræve noget, der kan gavne samfundet.

Jeg ved godt, at regeringen er i gang med det, men det er ikke ført ud i livet endnu, så kom i gang, lad os få skubbet på denne regering, sådan så vi får nogle reelle løsninger ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ben Haddou, nu er taletiden helt udtømt, også 3. runde er brugt, ja, beklager.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Jesper Schou Hansen (V): Der er nogle af os med blå bånd, der stadig væk har lidt batedid tilbage. Da jeg nævnte Hitzb-ut-Tahrir her fra talerstolen tidligere, og jeg nævnte, at der var medarbejdere, der var indkaldt til samtale, så var det sådan set for at understrege, hvor alvorligt det er, jeg synes, man skal tage situationen, at man altså har ansat nogle medarbejdere til integration, der synes, at det at bakke op om Hitzb-ut-Tahrir-budskabet det er noget, der er helt i orden. Som udgangspunkt så er det helt galt.

At man så efterfølgende indkalder dem til en samtale, det er for mig altså blot at agere på bagkant af begivenheder. Der mener jeg, der er altså et eller andet sted, at filmen er knækket, når man i det hele taget har fået skabt folk, der er tilhængere af Hitzb-ut-Tahrir.

Når jeg nævnte det andet med et konkret medlem af Borgerrepræsentationen, så er det jo, fordi jeg tidligere med navns nævnelse i Jyllands-Posten har bedt den pågældende – han er velkommen til selv at komme på talerstolen – om at tage afstand fra Hitzb-ut-Tahrir og deres ønske om sharialovgivning. Uden jeg skal problematisere det yderligere, så kan jeg bare konstatere, at det er stadig væk ikke sket. Det synes jeg er problematisk.

Men derudover så deler jeg Ben Haddous frustration over, at der er indvandrere, der skal forsvare, at de er glade for at være i Danmark, og at de hele tiden skal svare på spørgsmål, om de går ind for sharialovgivning, hvor masser af dem jo kommer fra lande, der aldrig nogen sinde har haft sharialovgivning, og i øvrigt slet ikke kender den, og den interesserer dem heller ikke. Jeg deler den frustration.

Men deri ligger jo en del af problemet. De få får mistænkeliggjort de mange, og det er jo der, vi har nogle kæmpeudfordringer i hele integrationsdebatten og den måde, vi handler tingene på.

Det var sådan set også derfor, jeg i mit første indlæg sagde, at vi er nødt til at se på den samlede pakke, og gjorde borgmester Bo Asmus Kjeldgaard opmærksom på, at der rent faktisk var nogle medlemmer af hans udvalg, der ville tage initiativ til, at der blev set på det i den kommende periode.

Borgmester Per Bregengaard: Hvis jeg skal starte lidt i det sure hjørne, så kan man jo følge op på det der Hitzb-ut-Tahrir der og sige til Jesper Schou, at nu skal han jo passe på, han ikke undergraver de almindelige politiske frihedsrettigheder herhjemme, fordi hvad folk gør i deres fritid, demonstrerer med den ene eller anden organisation, som ikke er dømt ulovlig, det kan vi altså ikke blande os i fra kommunens side, hvad vores medarbejdere gør. Hvis det er i forbindelse med deres arbejde, de agiterer for Hitzb-ut-Tahrir eller organiserer, så er det en anden sag, men det har der faktisk ikke været noget som helst om i det, der er blevet taget frem her.

Så er det jo en debat, hvor der er blevet skældt og smældt meget, og jeg tror faktisk næsten, det er Enhedslisten, der har været mest konkret på de her punkter. Men det er, som om at hver gang der kommer et eller andet initiativ, så bliver det beskyldt for, at det her er dog det fattigste, man længe har mødt.

Jeg kunne godt fortsætte det der. Altså Martin Geertsen er jo meget stolt af Venstres kanonforslag. Jamen nu nævnte han før de her 5-årige meget kriminelle børn af anden etnisk oprindelse, jamen hjælper det særlig meget at få læst ekstra H.C. Andersen, eller når de bliver 15 år, at sikre sig, at de kender "Ditte Menneskebarn". Er det det, der bringer integrationen meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

videre, er det det, der afholder dem fra kriminalitet osv.? Altså man kan komme med mange af sådan nogle ting.

I modsætning til Venstre, hvis, kan man sige, mantra er, at kommunen skal gribe børnene og de unge i kraven, det er kommunens indsats, det er så personificeret ved Bo Asmus Kjeldgaard, men han er dog vel kun en enkelt mand, der ikke kan være alle steder på en gang.

Så har Mogens Lønborg eller De Konservative den stik modsatte indgangsvinkel, at det er forældrene. Men hvis man skulle tage udgangspunkt i det konstruktive, så vil jeg sige, jamen der skal laves et væsentligt arbejde i forhold til forældrene. Bo Asmus Kjeldgaard var lidt inde på det i forbindelse med et projekt, som vistnok ikke er sat i værk, men i forhold til både socialcentre, men også skoler og institutioner, der skal forældresamarbejdet spille en meget, meget væsentlig rolle.

Det er meget vigtigt, at skolen, i børnehaveklassen, allerede når de skal indskrive børnene, prøver at overtale forældrene til, at ungerne kommer på fritidshjem, at de får klubtilbud, hvordan tilbringer de deres fritid. Det er nogle væsentlige indsatsområder, som jo også ligger i det, der blev skudt meget ned. Jeg fandt ikke rigtigt ud af, om De Konservative mente, der var for mange eller for få penge i de der magnetskoler. Men et af elementerne i det er jo sådan set at prøve at skabe gode og trygge rammer og sikre sig, at børnene er sammen. Det er jo ved sådan nogle initiativer.

Skal der ske, og så undskyld at jeg snakker om det, en væsentlig opprioritering af disse områder, så kræver det også, at man bevilger lærerne tid til det, hvilket står i modsætning til et andet mantra, at de skal undervise noget mere, dvs. nedprioritere deres andre opgaver.

Men jeg mener, fritidshjem, klubber, alle de her instanser har en væsentlig rolle at spille i forhold til forældrene. Det var faktisk også noget af det, jeg sagde, der skulle laves en indsats til, hvis man eller når man i fremtiden giver forældretilbud omkring magnetskoler.

Så holdningsbearbejdelse omkring forældrene på konstruktiv vis, og det er jo kommunen, altså det er jo derfor, vi sidder her, der arrangerer det, det er vel næppe tilstrækkeligt at stå på talerstolen og sige, nu skal forældrene tage sig sammen, det skal ud og virke.

Så er der det med Folkets Park, som har spillet en central rolle, og det kan man godt sige, at det er lidt fattigt, at en god park der spiller en rolle for integrationen. Men det mener jeg faktisk, det gør, fordi overalt omkring det offentlige rum er der jo en eller anden kamp om det, altså Blågårds Plads, jamen der sidder man på de der cafeer, de der mausolæumsbetragtere, som nogle af dem kalder det, jamen Blågårds Plads er der jo i virkeligheden, selv om det måske ikke har meget med at gøre, så er der et fælles offentligt rum. Kunne man lave Folkets Park til et fælles offentligt rum og ikke et ingenmandsland befolket af hashpushere og jeg ved ikke hvad, jamen så er der faktisk vundet noget. Altså der er en kamp om gaderummet mellem rødderne og alle mulige borgere.

I gårdanlæggene på Nørrebro, nu bor jeg der tilfældigvis, jamen der er faktisk mange gode gårdmiljøer, fordi det er et offentligt rum, hvor beboerne kommer, ikke er noget ingenmandsland, og det har meget at gøre med indretningen af dem.

Man kan tage mange andre ting, og Jesper Schou havde meget ret i, når han sagde, det var uddannelse og job og praktikpladser, der skal spille en rolle. Men omvendt så husker jeg også Venstres sure opstød over de her mentorprojekter, som var enormt dyre osv. Martin og jeg har været ude og kigge på dem, og jeg tror egentlig, han syntes derefter, at det var en meget god ide, selv om han ikke vil ligesom anerkende det ... (*Afbrydelse*: Det sagde han selv).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Omkring det der med, at Bo Asmus Kjeldgaard skal tage fat i kraven på de der. Spørgsmålet er herefter, hvad skal man gøre, altså det næste mantra det er ligesom konsekvens. Jamen der er sgu nogle af vores unge, der simpelt hen har fået for meget konsekvens i deres liv, de er blevet kastet det ene og det andet sted, smidt ud.

Bibliotekets primære opgave er ikke at varetage sociale opgaver, men derfor er det jo vigtigt, når der kommer unge børn ned på biblioteket og befolker det, at man prøver at gribe fat i dem dernede, navnlig hvis de kommer dag efter dag, jamen så er der jo en opgave i at få dem over i en anden aktivitet, i hvert fald normalt, end at biblioteket bliver en varmestue. Men biblioteket har jo en integrationsforpligtelse i den forbindelse, sørge for, at de der børn også er velkomne og se på, hvad der skal gøres. Jeg mener, det er en fælles opgave.

Jeg synes egentlig, den her aften har været meget, meget lidt vellykket også dette punkt, at folk simpelt hen ikke er konstruktive nok, og vi må erkende, at dette er en mangefacetteret indsats, der skal gøres, hvis vi skal lykkes med denne opgave, og det jo ikke er særlig nyttigt bare at skælde hinanden ud for det ene og det andet og hvorfor det ene og det andet ikke er gjort, eller hvad man kunne gøre, navnlig når man bliver lidt løsagtig omkring, hvad konstruktionen er i det.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Kort bemærkning til Jesper Schou Hansen. Der er ikke mange, der kan svare, skulle jeg hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Det er i hvert fald rigtigt, når hr. Per Bregengaard nævner, at det er en mangefacetteret løsning, der skal til, det er jeg fuldstændig enig med ham i. Men jeg synes, at det er et problem omkring Hitzb-ut-Tahrir, hvis der er nogle, der først kommer med en forklaring, at de var der, fordi de var på arbejde, og så var de der privat, men under alle omstændigheder var de der i hvert fald.

Jeg synes, det er et kæmpeproblem, når de, der skal være rollemodeller, sender et signal om, at det her må man gerne, Hitzb-ut-Tahrir det er helt i orden. Nej, det er ikke i orden, og jeg synes, det er beklageligt, hvis borgmester Per Bregengaard har svært ved at se det.

Forespørgslen blev besvaret af overborgmester Lars Engberg (A) og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard (F).

=====

39) BR 615/04. Medlemsforslag om at udarbejde langsigtet handlingsplan for plejehjemsboliger og ældreboliger

(Stillet af Lise Helweg, Martin Geertsen, Søren Pind, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Annette Engell, Jesper Schou Hansen, Wallait Khan og Heidi Wang (alle V)):

Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen følgende:

at udarbejde en langsigtet handlingsplan, der iagttager, at der til enhver tid findes et sådant antal Plejehjemsboliger, således at 4 ugers ventetidsgarantien ikke forstyrres

at udarbejde en langsigtet handlingsplan, der iagttager, at der til enhver tid findes et sådant antal Ældreboliger, at det dækker behovet i tiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Lise Helweg (V): Men så tager vi et kvantespring væk fra integration, væk fra magnet-skoler, væk fra kanondiskussionen, væk fra utilpassede børn, og så går vi hen i vore borgeres ældreafdeling.

Statistikken siger jo, at antallet af ældre går ned i Københavns Kommune de næste 6, 8, 10-12 år, og især antallet af de over 80-årige går stærkt nedad. Dette faktum har jo betydet, at vi nu kan modernisere nogle af vores dårligste plejehjem i form af sammenlægning af rum til større boliger under byfornyelsen.

Det, der efter Venstres overbevisning er vigtigt, er, at man ved hjælp af en langsigtet handlingsplan hele tiden har en kobling til i god tid, inden antallet af ældre igen stiger, svarer til efterspørgslen med den ventetidsgaranti, vi nu har besluttet, således at vi ikke igen nogen sinde kommer i den situation, som vi var i i forrige samling.

Det samme gælder således også vores ældreboligsektor, hvor en større andel nu udbydes til andre befolkningsgrupper, men også på grund af, at ældrebefolkningen går ned, og det ikke har været muligt at udleje det til ældre.

Her skal koblingen også være i orden, når behovet tilsiger dette. Vi har som politikere ansvaret for at stille boliger til rådighed for vores visiterede borgere med den 4-ugers-ventetidsgaranti, vi nu har.

Når det er sagt, så kan jeg oplyse, at jeg er blevet opmærksom på, at en handlingsplan om en fortsat 4-ugers-garanti til en plejebolig faktisk er omfattet af den sag, vi tidligere havde om byfornyelse af plejehjem på grund af nedgangen i antallet af ældre. Det vil sige, at sådan set er der vedtaget en langsigtet handlingsplan under den indstilling.

Jeg vil derfor gerne foreslå dette forslag henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget, således at dette forslag kan blive samordnet med denne allerede vedtagne byfornyelsessag på plejehjemmene.

For så vidt angår det ”at”, der drejer sig om ældreboliger, som ikke er omfattet af den sag, så må det selvfølgelig behandles separat i udvalget. Det er faktisk nu engang en god ide for en politiker både at have livrem og seler på. Jeg håber derfor, at Borgerrepræsentationen er indforstået med, at denne henvisning sker.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt sige ligeud, at fra vores side er det med nogen tøven, at vi tilslutter os en udvalgshenvisning, men det gør vi så.

Strengt taget er det i sit hovedindhold et fuldstændig overflødigt forslag. Det har været et aldeles firkantet omdrejningspunkt for forligskredsen at sige, at vi laver en ældreplan, men vi har et håndtag, der hedder 4-ugers-reglen, som er helt afgørende for det, netop fordi vi har de erfaringer, som Lise Helweg også har antydnet for os her. Det har været fuldstændig firkantet, så derfor er det lidt overflødigt at skulle til igen at behandle noget, som vi i den grad er enige om.

Når jeg overhovedet på vores vegne vil tilslutte mig henvisningen, så er det, at der kan godt være nogle småknaster, som vi ser nederst i motiveringen omkring nogle af de ledige boliger og sådan noget, som vi formentlig næsten ikke kan gøre nok ud af at passe på.

Men hovedindholdet er vedtaget og er dermed overflødigt, men af hensyn til de sidste tror jeg 2-3 linjer i motiveringen, så vil vi godt tilslutte os en udvalgshenvisning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Vi har jo i forbindelse med budgetforliget for 2005 vedtaget at udnytte de kommende års demografiske udvikling til at sætte gang i en massiv modernisering af plejeboligerne og også at tilpasse kapaciteten.

På den måde sikrer vi, at antallet af plejeboliger falder netop i en periode, hvor der bliver markant færre ældre med et plejebestandsbehov. Prognoserne siger rent faktisk, at det er 3.300 færre ældre over 80 år i de næste 10 år, så det er ganske mange.

Så vil jeg også slå fast, at de næste 10 års ombygninger ikke vil ske på bekostning af 4-ugers-garantien, kunsten er netop at få virkeligheden og prognoserne til at nå sammen, for sporene skræmmer, og jeg forstår godt, at der er et stort behov for både at have livrem og seler på i lyset af det, vi har været igennem tidligere.

Der skal ikke skrues ned for kapaciteten hurtigere, end vi samtidig kan overholde vores forpligtelser. Det er en del af den beslutning, vi her i Borgerrepræsentationen allerede har truffet, og det indebærer naturligvis, at der bliver lavet en handlingsplan for, hvordan en sådan beslutning kan efterleves. Det er en helt afgørende præmis, at vi ikke bringer 4-ugers-garantien i fare.

Men grundig planlægning gør det ikke alene for at nå sikkert i mål, det er vi helt enige med Venstre i, der skal en robust plan til, og det er også sådan en, sundhedsforvaltningen er i gang med at producere.

Planen vil være klar til fremlæggelse i juni 2005, og den vil bl.a. indeholde en plan for, i hvilken takt plejehjemmene skal ombygges for at overholde 4-ugers-garantien og for at leve op til demografitilpasningen.

Så endnu en gang vil jeg slå fast, 4-ugers-garantien skal overholdes både i dag og fremover. Selv om vi laver planen, vil der også blive fulgt op halvårligt eller kvartårligt, jeg ved ikke hvor tit, men det må aldrig skride.

Så af den grund er der sådan set ikke nogen anledning til, at vi behøver at vedtage flere forslag i dag om det punkt.

Så hvad angår en langsigtet plan for, hvordan man sikrer et antal ældreboliger, der svarer til behovet i fremtiden, så vedtog vi her i salen sidst i oktober måned at iværksætte en undersøgelse af ældreboligkomplekserne i kommunen, og det arbejder er familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen involveret i. Årsagen er bl.a. udlejningsvanskeligheder i nogle af boligkomplekserne, det har vi kunnet læse om i avisen talrige gange. Det skal undersøges, hvor og i hvilket omfang ældreboliger kan anvendes til andre målgrupper.

Formålet er også her at tilpasse kapaciteten til behovet.

Den undersøgelse, der iværksættes nu i december skal netop resultere i et plangrundlag, der sikrer, at der fremover findes det antal ældreboliger, der er behov for, så også her finder der den nødvendige planlægning sted, også her vil der ske en løbende opfølgning.

Så alt i alt har vi allerede sat det i værk, som forslagene peger på, der er et behov for at få sat i værk, og det er med Borgerrepræsentationens, jeg vil ikke sige billigelse, men det er faktisk noget, man har besluttet her i Borgerrepræsentationen, at det skal ske.

Men som sagt jeg synes også, at lad os da tage livrem og seler på, altså der er jo ikke noget problem i, at vi henviser også det her til udvalget. Så kan man sige, så er det jo slået fast med syvtommersøm, at det vi har vedtaget én gang, det mener vi rent faktisk rigtig, rigtig alvorligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Jens Johansen (F): Sundhedsborgmesteren refererede til, at vi i oktober traf en beslutning her i Borgerrepræsentationen om ældreboliger, for hvilke vi kunne konstatere udlejningsvanskeligheder, og om at de kunne overgå til anden anvendelse, enten til boliganvisningen eller til familieboliger.

I den forbindelse stillede Lise Helweg et forslag, der minder meget for ikke at sige, at det stort set var identisk med det 2. ”at” her, og det blev nedstemt den pågældende dag. Vi nedstemte det, stemte nej til det, fordi vi mente, at det var en helt ny sag at lukke op for denne langsigtede handlingsplan for udviklingen på ældreboligområdet. Det var en helt anden sag end spørgsmålet om at anvende ældreboliger på anden måde, nemlig dem, som ikke kunne udlejes til de ældre.

På et efterfølgende udvalgsmøde fik vi oplyst i de papirer, der lå, at borgmesteren og forvaltningen havde skrevet til Lise Helweg, at det forslag, som hun havde stillet, og som blev stemt ned her i Borgerrepræsentationen, ville indgå i det videre arbejde i forvaltningen. Det tror jeg nok, jeg gryntede lidt utilfreds over, fordi vi har fortidige tilfælde af forvaltninger, der administrerer i strid med, hvad Borgerrepræsentationen har besluttet.

Nu tror jeg nok, at vi ikke skal svinge os helt op i den store retorik her i aften, men blot sige, at vi var nogle, der opfordrede Lise Helweg til at genfremsætte dette forslag, fordi så ville vi egentlig godt stemme for det, fordi det er sund fornuft.

Det var der i øvrigt enighed om i udvalget, at det var sund fornuft, fordi det var vigtigt og rigtigt at have en sådan langsigtet handlingsplan, som det foreslås her for ældreboligerne i Sundheds- og Omsorgsudvalget og såmænd også i forvaltningen, der jo gav som begrundelse for at have skrevet et udkast til borgmesterens brev til Lise Helweg, at det var jo bare sund fornuft det, som Lise Helweg havde foreslået, og som vi andre havde stemt ned.

Jeg synes udmærket, vi kan gå med livrem og seler i den her forbindelse, for jeg har haft lidt den samme vildfarelse som Lise Helweg, tror jeg, nemlig at det, vi behandlede i oktober, nu hører vi borgmesteren sige noget ganske andet, var et spørgsmål om overdragelse af en anden anvendelse af i hvert fald nogle ældreboliger.

Det er så rigtigt, når man tænker meget grundigt efter og måske har haft et par dygtige DJØF’ere til at skrive en tale til sig, at det er meget rigtigt, fordi det lå ligesom ikke i den tale, jeg den dag holdt for borgmesteren pligtskyldigt, at det selvfølgelig forudsætter en handlingsplan, at man har et overblik og tillemper kapaciteten til det, der er behovet. Så lad os da tage det her med, at det er det, vi også vil. Samtidig med at vi selvfølgelig skal holde øje med, at der ikke er tomgang på de boligafdelinger, så det fordyrer huslejen for dem, der er der i forvejen. Hvis de ikke kan finde anvendelse fremover som ældreboliger, at de så kan overgå til anden brug.

Vi kan stemme for en udvalgshenvisning af de her forslag og konstaterer med glæde, at Venstre nu sådan tilslutter sig ikke forligskredsen, men ældreplanens principper. Det er da positivt.

Bente Møller (Ø): Jeg skal gøre det kort. I Enhedslisten glæder vi os over, at de partier, der stod bag de mange plejehjemslukninger, ikke i forrige samling, men i samlingen før igen, har lært af det og gerne vil have livrem og seler på.

Vi vil med glæde både støtte udvalgshenvisningen og vedtagelsen af forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil bare sige på vegne af CD, at jeg synes, det er positivt, jeg glæder mig til at drøfte det i udvalget, hvor jeg sidder sammen med forslagsstilleren.

Det er helt klart, at vi skal være sikre på, at vi kommer til at overholde 4-ugers-ventetidsgaranti, det skal ikke forstyrre os, som der står i forslaget. Og ikke for at holde en lang tale, men vi glæder os til seriøs og fornuftig debat, og ikke ligesom der blev sagt fra Socialdemokraternes sundhedsordfører, at det er overflødigt.

Jeg synes godt nok, at vi har en aftale på det område, men på den anden side, så slår det her nogle ting fast, helt tydeligt fast, sådan så vi får en bred politisk opbakning omkring at sikre 4-ugers-ventetidsgaranti, det er trods alt noget, vi har brugt en masse penge på at nå frem til, og det skal vi fastholde også fremover, når vi evt. skal lukke plejehjemspladser.

Efter forslag fra Venstre blev medlemsforslaget henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

=====

40) BR 617/04. Medlemsforslag om at der udarbejdes en investeringsplan for renovering af de københavnske idrætsanlæg

(Stillet af Martin Geertsen (V) og Leslie Arentoft (V)):

Borgerrepræsentationen beslutter:

At der udarbejdes en investeringsplan for renovering af de københavnske idrætsanlæg

At investeringsplanen tager sigte på at genoprette *samtlig*e nedslidte københavnske idrætsanlæg inden for årrække på ikke mere end 5 år, således at de bringes op i et tidssvarende niveau.

At investeringsplanens økonomiske udgangspunkt er det af KI's anslåede beløb på ca. 500 mio. kr. som udgør det økonomiske behov, såfremt såvel akut som forebyggende vedligehold skal prioriteres.

At det økonomiske fundament tilvejebringes enten ved frasalg af kommunale ejendomme, virksomheder el. lign., optagelse af lån, kassetræk, budgetprioriteringer eller et miks heraf.

At investeringsplanen opfattes som bindende for Borgerrepræsentationens partier i forbindelse med vedtagelsen af de kommende budgetter.

Borgmester Martin Geertsen: En ting, som jeg i hvert fald har lært under denne debat, der har kørt i de seneste uger om de københavnske idrætsanlæg, det er, at den nye socialdemokratiske overborgmesterkandidat ikke har møder hver evig eneste aften. Hvad bruger hun så sine aftener til, ja formentlig ikke til at dyrke sport i eller på de københavnske idrætsanlæg, nej, hun ser fjernsyn.

Forleden zappede hun så forbi TV2's program, der hedder LPS eller Lige på og Sport. Her kunne hun, kunne jeg så senere konstatere, til sin egen store overraskelse se, at det står graverende galt til med de københavnske idrætsanlæg, at sådan 20-25 anlæg er i så akut dårlig stand, at de er truet af hel eller delvis lukning.

Også at vedligeholdelseefterslæbet i kroner udgør i størrelsesordenen 500 mio. kr., også at det bliver værre og værre, at det accelererer, og at det i sammenligning med andre kommuner er horribelt dårlige forhold, vi byder de københavnske idrætsudøvere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Jeg tror faktisk, det er sådan, at den nye socialdemokratiske overborgmesterkandidat her øjnede en dagsorden. Jeg havde det sådan, at jeg næsten kunne høre hjernevindingerne på overborgmesterkandidaten køre i retning af, der er sikkert ikke nogen, der har ment noget om det her før, det er nok uopdyrket politisk land, jeg må gøre noget, jeg skriver nogle indlæg til nogle lokalaviser. På den måde så viser jeg også, at jeg kerer mig om de mange københavnere, som jeg er helt sikkert et eller andet sted er overbevist om dyrker idræt.

Jeg på min side, der i al diskretion har prøvet at beskæftige mig med området, tænkte, da jeg havde læst indlægget, at det ville jeg faktisk prøve at tage alvorligt. Jeg vil tage alvorligt, at den nye socialdemokratiske overborgmesterkandidat i sådan forholdsvis kraftige ord tog afstand fra den hidtidige politik. I hvert fald kunne man konstatere, at det var et nyt signal.

Jeg har faktisk aldrig før hørt Socialdemokrater i så entydig tale tage bladet fra munden og tage afstand fra den politik, som man hidtil har ført. Det var nyt, og det var anderledes.

Derfor dette forslag, som overborgmesterkandidaten selvfølgelig ad journalistisk vej også er blevet bedt om at forholde sig til. Men hvad var svaret? Det må Martin Geertsen selv skaffe flertal for, og jeg vil i øvrigt ikke løfte sløret for, hvad min plan er, før jeg er valgt.

Og endelig har kulturborgmesteren haft 3 år til at løse opgaven, og det har han ikke gjort.

Det var den slags meldinger, overborgmesterkandidaten kom med. Den sidste del af det står i virkeligheden i meget skærende kontrast til Klaus Hansen, som jo nærmest er rejsende i bemærkninger om, at man ikke må, og man ikke kan få indflydelse på politik her i København, hvis ikke man er en del af forligskredsen.

Hvem er det så, man skal tro på. Jeg vælger at gøre lidt stads ud af Klaus Hansen her i aften, han har nemlig erfaring i det parlamentariske spil. Den nye overborgmesterkandidat har også erfaring, men det er sådan mest i at splitte, hvor hun kan komme frem.

Men Klaus Hansen siger det jo meget, meget præcist, har sagt det meget præcist ved flere lejligheder, har jeg kunnet konstatere, forligskredsen bestemmer. Det betyder jo så altså også, at det er forligskredsen, der har ansvaret for, at 20-25 anlæg er lukningstruede. Det er også forligskredsen personificeret ved Klaus Hansen, som må tage ansvaret for, at der er et efterslæb på 500 mio. kr. på de københavnske idrætsanlæg. Klaus Hansen, det er to sider af samme mønt.

Men vi vil godt også gøre lidt stads ud af Ritt Bjerregaard, eller for at være lidt mere alvorlig, vi vil sådan set tage den melding, som fru Ritt Bjerregaard kom med, som en udstrakt hånd fra socialdemokratisk side som andet og mere end, at man havde set en tilfældig, undskyld TV2, men set en tilfældig sportsudsendelse, hvor man kunne konstatere nogle ting, som vi andre godt har vidst meget længe.

Vi tog det gravalvorligt, og derfor stillede vi et forslag, som går på, at vi vil opgradere idrætsanlæggene i København til tidssvarende niveau, vi har anvist flere typer af finansiering, så man kan sige, alle skulle kunne være med, ingen skulle kunne blive skræmt sådan af ideologiske årsager.

Vi vil også binde Borgerrepræsentationen sammen om at tage et fælles ansvar, og så vil vi gøre det, foretage renoveringen inden for en årrække på ikke mere end 5 år. Det er det, vi vil. Jeg beder om at få noget taletid fra 2. runde.

Det er det, vi vil, og det har vi sådan set villet længe, og nu vil vi gerne især teste Socialdemokraterne, om Socialdemokraterne vil det samme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Vi har jo fået forståelse af her på det allerallerseneste, at der er udarbejdet et ændringsforslag på foranledning af det, vi har stillet, et ændringsforslag på foranledning af, vil jeg gerne understrege, og de mennesker i forligskredsen, jeg taler om nu, ved godt selv, hvem det er, på foranledning af gode og stærke kræfter i forligskredsen.

Jeg siger gode kræfter, fordi det øjensynligt for nogle i forligskredsen er lykkedes at presse Socialdemokraterne her i Borgerrepræsentationen i den helt rigtige retning.

I ændringsforslaget, som jeg har haft lejlighed til at læse, der tilslutter man sig så at sige intentionerne i Venstres forslag, en investeringsplan, som skal som sagt før sigte på at bringe anlæggene op på tidssvarende niveau inden for ikke mere end 5 år. Alt sammen godt, og jeg vil gerne understrege igen, ros til de stærke kræfter i forligskredsen, som har fået det ind i et ændringsforslag.

Men jeg bliver også nødt til at sige det til trods, at der mangler noget, der mangler nogle kroner og øre, og der mangler også i særlig grad noget forpligtelse for Borgerrepræsentationens partier.

Derfor vil vi som underændringsforslag til det ændringsforslag, jeg er helt overbevist om kommer lige om lidt, for ellers så trækker jeg den sidste del af min tale i mig igen, komme med en tilføjelse til det ændringsforslag, der kommer fra forligskredsen, to af punkterne fra vores oprindelige forslag:

- "At investeringsplanens økonomiske udgangspunkt er det af KI anslåede beløb på ca. 500 mio. kr., som udgør det økonomiske behov, såfremt såvel akut som forebyggende vedligehold skal prioriteres, samt
- At investeringsplanen opfattes som bindende for Borgerrepræsentationens partier i forbindelse med vedtagelse af de kommende budgetter".

Klaus Hansen (A): Lad mig slå fast, at jeg og andre, ikke mindst vi, der også kommer ude på anlæggene, er bekymrede over vedligeholdelsesstandarden af kommunens idrætsanlæg. Det er ingen hemmelighed, at der er et vedligeholdesefterslæb på kommunens idrætsfaciliteter, som med al ønskelig tydelighed netop var at se i TV2-udsendelsen.

Men for nykøbenhavnerne kan jeg så sige, at meget af de nedbrud, der skete, kom jo netop i midten af 80'erne op til 90'erne. Det har ikke noget at gøre med, at der så kom en ny regering, der satte gang i Danmark, det har noget at gøre med, at de økonomiske vilkår ændrede sig på det tidspunkt, der gjorde, at vi kunne sætte anderledes ind på de områder.

Men vores mange, mange bygningsværker led virkelig et knæk på det tidspunkt, og er der noget, der i den grad sætter til, så er det, når man ikke vedligeholder sine ejendomme. Der har været mange offentlige investeringer i denne kommune, ikke mindst på det private boligmarked, der har understreget det.

Men når det er sagt, så synes jeg i øvrigt også, at i forhold til det, som Martin Geertsen sagde, at tingene er noget mere nuancerede. For det første er vedligeholdesefterslæbet som sagt et resultat af mange års nedslidning, men ikke bare i realiteternes verden, som man ikke bare i realiteternes verden kan få til at forsvinde med et snuptag eller mere eller mindre spekulative løsninger.

Vi er som kommune underlagt begrænsninger af, hvad der kan lade sig gøre inden for de økonomiske rammer, som et flertal her har besluttet, og hvor det jo er en prioritering blandt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

andre ting, bl.a. store sociale og familiespørgsmål, som også skal løses for borgerne, og vi svømmer jo ikke i penge.

For det andet er virkeligheden ikke sådan, at der ikke gøres noget på idrætsområdet. Ud over de midler, der fast gives til idrætsområdet over kultur- og fritidsbudgettet, er der siden 2001 givet 622 mio. kr. til området, og det på trods af at idrætsområdet som sagt er i konkurrence med mange andre områder bl.a. indsatsen for unge og ældre.

Så når det gælder midlerne i kommunen, så er det altså en prioritering af, hvad vi umiddelbart har til rådighed.

Senest i budgetforliget for 2005 er der afsat ca. 80 mio. kr. til idrætsområdet, og budgetforligspartierne prøvede som bekendt at overtale Martin Geertsens partifælle, finansministeren, til, at vi kunne bruge endnu flere midler til vedligeholdelsen, men desværre forgæves.

Selvfølgelig vil vi gerne afsætte flere midler både til vedligeholdelse og til nye anlæg på idrætsområdet, jeg havde nær sagt, hvem vil ikke det. Det springende punkt er imidlertid, at vi som et ansvarligt, og jeg gentager de ansvarlige partier, som har taget og tager ansvaret for budgettet i kommunen, også har forpligtet sig til at sikre både en stabil og en sund økonomi for kommunen, hvor vi kan operere inden for de nuværende økonomiske rammer, som bl.a. Martin Geertsens partifælle i regeringen har været med til at sætte for Københavns Kommune.

De temmelig ukonkrete finansieringsforslag, som venstremedlemmerne her foreslår, ligger med andre ord ikke i tråd med, hvad Venstre prædiker på Christiansborg og i regeringen, og hvad vi som kommune møder i de finansforhandlinger, der finder sted mellem kommunen og regeringen.

Så i stedet for de vidtløftige tanker, som medlemsforslaget er udtryk for, vil jeg opfordre Venstre til at tage arbejdstøjet på, så vi i fællesskab kan få analyseret, hvad behovet er for en styrket vedligeholdelsesindsats, og hvilke finansieringsmuligheder der overhovedet er til rådighed.

Med disse ord vil budgetforligspartierne med Centrum-Demokraterne, Konservative, Radikale Venstre, SF og Socialdemokraterne foreslå:

- "At der med udgangspunkt i den idrætspolitiske redegørelse inden den 1. juni 2005 udarbejdes en investeringsplan for renovering og udvikling af de københavnske idrætsanlæg,
- At investeringsplanen tager sigte på at genoprette samtlige nedslidte københavnske idrætsanlæg inden for en årrække på ikke mere end 5 år, således at de bringes op i et tidsvarende niveau,
- At investeringsplanen indeholder en beregning over udgifterne til renovering og udvikling af de københavnske idrætsanlæg, og
- At økonomiforvaltningen udarbejder et katalog over mulige finansieringer af planen."

Bjarne Fey (F): I stedet for måske at skælde ud, så skulle vi måske takke Ritt Bjerregaard, takke Martin Geertsen for et fantastisk pingpongspil, der nu endelig udmønter sig i noget, der kunne være en realisering af en mangeårig drøm om at få renoveret vores idrætsanlæg.

Når man gerne vil bruge lidt tid på at finde nogle finansieringsplaner, på at få sammenhæng i de her planer – nej, sludder og vrøvl. Det, jeg vil sige her og nu, nu bruger jeg det næste halve års tid her, så er det for at skabe sammenhæng i hele det arbejde, vi er i gang med at lave nu. Det er jo ikke kun spørgsmålet om at få renoveret vores idrætsanlæg, det er også sam-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

tidig en mulighed for at få ændret hele organisationen på idrætsområdet, at få skabt ikke kun sammenhæng, men også gennemsigtighed i, hvad er det, vi bruger vores penge til.

Vi har kunnet se på de forskellige idrætspolitiske redegørelser og opgørelser fra Københavns Idrætsanlæg over anlæg, der var ved at falde sammen, og f.eks. den sidste liste vi fik fra marts måned sidste år, der stod der ikke noget om Baunehøjbadet. Det var et eksempel på den der manglende gennemsigtighed af, hvad der er af ting, der er ved at falde sammen.

Jeg har også kunnet undre mig over, når man tager udgangspunkt i den idrætspolitiske redegørelse, at når man nævner alle de her anlæg, der er ved at styrte sammen, som er ved at stoppe, der står 31 på bilag 2 i vores idrætspolitiske redegørelse, den her fantastiske redegørelse, så gud hjælpe mig om der ikke står sådan noget med, at man skal bruge 75.000 kr. til en vandbeholder i Engdraget. Yderligere 75.000 til en anden vandbeholder i Pilesvinget.

Så forstår man godt den dramatik, man nu kan lave med de her overskrifter Lige på og sport, og jeg skal komme efter dig. 31 anlæg er ved fuldstændig at falde sammen. Jeg skal ikke forfægte, at vores anlæg ser sølle ud, men man kan godt tage de indberetninger, vi har fået fra Københavns Idrætsanlæg med et gran salt, når de ud af et budget på 160 mio. kr. ikke kan finde ud af at bevilge 75.000 kr. til vandbeholdere, så er der problemer i det her.

Så jeg synes, vi skal se vores forslag fra budgetforligsparterne i en sammenhæng på en ændret struktur på hele idrætsområdet, hvor vi får mere gennemsigtighed, får lidt mere for pengene.

Så skal jeg bare slutte af med at takke. Jeg synes ikke, det har været besværligt at få Socialdemokraterne til trug, sådan er det ikke. Der har faktisk været et udmærket, skal vi sige makkerskab budgetforligsparterne imellem. Der har ikke været nogen, der skulle trækkes til noget som helst, det har været fuldstændig frivilligt, og jeg tror, vi kommer til en meget, meget fornuftig løsning her til foråret.

Helle Sjelle (C): Inden vi har set os om, så er det snart jul, og i Det Konservative Folkeparti kan vi så konstatere, at Socialdemokratiet allerede er gået i gang med at dele gaverne ud på bl.a. kultur- og fritidsområdet. Partiets nye overborgmesterkandidat har i de seneste uger turneret aviserne rundt og slået et slag for bedre forhold for idrætten, de nedslidte anlæg skal renoveres, og der skal bygges nye.

Vi kan ikke være mere enige, netop de sager står højt på vores ønskeseddel og har gjort det meget længe. Blot kan det jo så undre, at Socialdemokraterne i de over 100 år, de har haft magten i København, den dominerende magt her på Københavns Rådhus, ikke i tilstrækkelig grad renoverede og byggede nyt, men derimod har ladet stå til, har ladet anlæggene forfalde uden at gribe ind, når man har haft chancen. Men lad det nu ligge, lad julefreden sænke sig.

I Det Konservative Folkeparti vælger vi at glæde os over, at Socialdemokratiet nu bl.a. vi gøre det til deres mærkesag at skabe nogle bedre forhold for idrætten i København. Der skal ikke være tvivl om, at vi gerne vil være med til at løfte opgaverne med at sikre nogle ordentlige faciliteter og gode vilkår for hovedstadens idrætsudøvere. Det er en vigtig opgave, hvis København fortsat skal være en attraktiv kommune, som folk i alle aldre har lyst til at bo i og flytte til.

Derfor støtter vi også hovedlinjerne i det forslag, som Venstre og mærkværdigvis jo ikke Socialdemokratiet har valgt at fremsætte. Dog kan vi godt følge, at der kan være behov for et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

par enkelte justeringer, og vi støtter derfor det af Klaus Hansen fremsatte ændringsforslag, samt at forslaget bliver udvalghenvist.

Alt i alt så håber vi i Det Konservative Folkeparti, at debatten i aften er startskuddet til, at vi nu endelig, endelig langt om længe får lavet en langsigtet investeringsplan til gavn for de københavnske idrætsanlæg og til gavn for byens borgere.

Klaus Bondam (B): Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Det Radikale Venstre har stor sympati for det medlemsforslag, som kulturborgmester Martin Geertsen og andre gode Venstrefolk har stillet.

Problemet i det fremsatte forslag, som borgmesteren jo også måske var lidt inde på, er, at problemet med det store vedligeholdelsesefterslæb, der er på de københavnske idrætsanlæg, det er jo desværre kun en af de mange, mange store udfordringer, som vores by står overfor.

Der er rigeligt at tage fat på på skoleområdet, på integrationsområdet, som vi har hørt rigeligt om i aften, regionsudviklingsområdet, boligområdet osv. osv.

Som det ansvarlige økonomiske parti, som Det Radikale Venstre er, så ser vi det som vores opgave konsekvent at prioritere inden for de økonomiske rammer, vi har. Derfor så er vi også glade for at være medforslagsstiller på det ændringsforslag, der er stillet, fordi det rent faktisk sætter en øget fokus og et øget pres på dette område, som jo helt naturligt og helt forståeligt optager rigtig mange københavnere.

Det sætter simpelt hen vedligeholdelsesefterslæbet på idrætsanlæggene allerøverst på vores politiske dagsorden.

Lige bestemt det her er jo om noget Det Radikale Venstres politik, nemlig at sikre, at de eksisterende idrætsanlæg er i en god, brugbar og velholdt stand, før vi går i gang med at bygge nyt for alle pengene.

Jeg kan ikke følge min gode kollega Bjarne Feys opfordring til ikke alligevel at drysse lidt malurt i bægeret, fordi det er der lejlighed til her, og det er nødvendigt her.

Det er usmageligt, når den socialdemokratiske overborgmesterkandidat kommer med et populistisk udspil, der alene baserer sig på en tv-udsendelse, noget vi andre har vidst i årevis. Det er usmageligt, når den socialdemokratiske overborgmesterkandidat skyder med skarpt på kulturborgmester Martin Geertsen, anklager ham for ikke at være sit embede voksent. Hvis der er noget, kulturborgmester Martin Geertsen har gjort i sin embedsperiode, hvis der er noget, han har gjort, så er det konsekvent og konstant at gøre opmærksom på denne her problemstilling, så selv jeg, der ikke er idrætsfanatiker, har fået øjnene op for det.

Hvad der er endnu mere usmageligt, og som man måske nok lige skal læse lidt mellem linjerne i denne debat for at fange, det er, at den socialdemokratiske overborgmesterkandidat, lad være at hun angriber borgmester Martin Geertsen, men angriber os andre for ikke at have gjort noget. Det vil Det Radikale Venstre ganske simpelt hen ikke have siddende på sig. Vi har igennem flere år været med i adskillige budgetforlig, og vi har, som den socialdemokratiske gruppeformand jo så tydeligt gjorde opmærksom på, igennem de sidste mange år brugt hundrede og atter hundreder af ekstra millioner på dette område. Det er usmageligt, og det giver en dårlig, dårlig, dårlig indgang til nogen former for samarbejde.

Hvad der også er usmageligt, det er, at den socialdemokratiske overborgmesterkandidat vælger en stil, hvor dialogen ikke er til stede. Noget bliver sendt ud i offentligheden, man reagerer på det, og der kommer ikke nogen reaktion tilbage. Det er ikke den socialdemokratiske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

overborgmesterkandidat, der gør noget her. Det er os økonomisk ansvarlige partier i denne forsamling. Det skal Idræts-København vide.

Jens Kjær Christensen (Ø): Altså i Enhedslisten så ser vi meget frem til, at Ritt Bjerregaard endnu en gang tænder fjernsynet derhjemme, fordi hvem får glæden af det næste gang. Denne her gang har det været Venstre med Martin Geertsen i spidsen.

Man kunne få sig den overvejelse, om ikke vi skulle lave en ændring af vores styreform her i Københavns Kommune, så borgerne får to stemmer, en til det almindelige valg og så en til alle de partier, der mener, de fortjener en stemme på grund af idrætspolitikken. Tænk over det. Fordi køen er så stor her, Idræts-København, altså herre jemini.

Alle partier i denne forsamling har faktisk været enige om at være ansvarlige og bære igennem de sidste 7-8 år, det er faktum, sådan er det.

Omvendt er det jo sandt, jeg gider ikke diskutere, det tror jeg faktisk ikke, der er andre i denne forsamling, med en person, der ikke er til stede, og som muligvis ikke engang ønsker at diskutere tilbage.

Martin Geertsen har stillet et glimrende forslag, og det har så medført, at vores overansvarlige, meget ansvarlige budgetpartier nu har stillet et nyt forslag, som i hovedsiden på de væsentligste punkter er en kalkering af Venstres forslag, og det er jo glimrende.

Martin Geertsen han slår sig så lidt i tøjret, det er dog for tyndt, at der kom det ud af den sag, så ser det jo nærmest ud, som om at nu har budgetpartierne stjålet dagsordenen, som det vist hedder i Venstres sprog. Så derfor er der to af "at"-erne, der skal fastholdes.

Så kan man så sige til sig selv: Er det nu klogt, Martin Geertsen? Jeg vil anbefale, råde Venstre, uden at være ansat som spindoktor der, det kunne man sikkert få meget sjov ud af: Lad være med at fastholde de "at"-er af to årsager.

Det 1. "at" betyder nemlig, at vi skal tage udgangspunkt her i aften i, hvad KI for mange år siden og så stadig væk regner med, anslår og hør nu her, den her lette hånd ca. 500 mio. kr., ca. 500 mio. kr. Så synes jeg hellere, man skulle gå til biddet, når man ved, hvornår undersøgelserne er lavet, og så sige, at det ligger nok omkring de 700 i virkeligheden, der skal tages udgangspunkt i.

Vi går ud fra sammen med de vedtagelser, der blev lavet i forbindelse med budgettet, der er forskellige undersøgelser, der skal laves, eksempelvis omkring alle svømmehallerne. Hvad er det egentlige behov, og man bliver jo nødt til at tage udgangspunkt i, hvad det faktisk koster, og det kan aldrig være tallet i sig selv.

Så derfor synes jeg, lad være med at holde fast på, at det skal være så lavt et tal, det vil Idræts-København ikke synes om.

Det sidste er spørgsmålet om, at investeringsplanen opfattes som bindende for Borgerrepræsentationen bla-bla osv. Jamen når man ved, vi vil gerne stemme for det hele, det er jo ikke det, det handler om, men det er jo ikke det, der er det afgørende. Det afgørende kommer jo, når man skal finde frem til, hvordan det skal finansieres. Fordi i Venstres forslag er der da elementer, som vi med glæde i Enhedslisten faktisk allerede har foreslået, som blev stemt ned i forbindelse med sidste budgetforhandling, altså finansieringsformer, som vi sagtens kan spise. Der er andre finansieringsformer, vi ikke er særlig begejstrede for.

Derfor bliver man jo nødt til at se det her i en sammenhæng, når man stemmer for det, undskyld, det synes jeg er rimeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Da det nu bliver besluttet i aften, at alle er enige i, at vi skal have en investeringsplan, og vi måske får et halvt års ro på denne smæk, who knows, men lad os nu se, jeg tror ikke på det, men rent teoretisk kan det lade sig gøre. Vi kommer til diskussionen igen, ja, så må vi jo vælge ud fra de investeringsforslag, som både økonomiforvaltningen vil komme med, og som selvfølgelig jo er en del af det, Venstre også beskriver.

Hvad der bliver bindende må jo hænge sammen med, hvor man tager pengene fra, og hvem der er enige i det, og det kan man, undskyld mig, jo ikke beslutte sig ud af her i aften. Derfor mener vi, det er en tom demonstration. Det ville jo egentlig klæde Borgerrepræsentationen, at vi alle sammen i fællig kan beslutte et forslag her i aften til glæde for københavnernes.

Så til sidst vil jeg takke Enhedslisten og især Per Bregengaard, det glemmes jo altid. For årsagen til, at vi behandler de her to forslag i aften, er egentlig, at Per Bregengaard for nogle år siden, efterhånden mange, fik sat på dagsordenen, at der var noget, der hed vedligeholdelsesgæld, og det er den, vi snakker om nu.

Karin Storgaard (O): Først og fremmest vil jeg sige, at det i Dansk Folkeparti, som jeg har sagt utallige gange, vil vi meget gerne tilgodese idrætten. Alle herinde er jo enige om, at idrætsanlæggene skal renoveres, man er lige ved at falde over hinanden for at fortælle, at man meget gerne vil renovere det hele, og man vil også give nogle penge. Hvem vil så ikke være med, alle vil jo være med til det her. Så hører man jo klart, at forligspartierne har talt sammen.

Jens Kjær spørger, hvad behovet er, og behovet det er mægtig stort, jeg er ikke engang sikker på, de 500 mio. kr., som Venstre foreslår, at det er nok, man kan bare gå ud og se, hvordan der så ud rundt omkring. Jeg ved ikke, om det er sådan, at borgerrepræsentanterne ikke går ud og ser på nogle af anlæggene ude i byen, fordi hvis man går ud og ser, hvordan de ser ud, så kunne det ved gud være, at man fik lyst til at finde nogle penge til det.

Fordi jeg føler, at det forslag, som nu ligger, ændringsforslaget fra budgetforligsparterne, hvad er det, de giver, hvad er det, de lover, er der nogen realitet i det, eller er det bare en gang snak før valget, som kommer om et år, og så sker der ikke en brik mere.

Der vil jeg godt pege på nogle ting i det, der står her, fordi der er nemlig ingen reelle løfter. Der står noget her om, at man vil udarbejde inden 1. juni 2005 en investeringsplan for renowering. Der står, man vil tage sigte på at genoprette samtlige nedslidte københavnske idrætsanlæg, og investeringsplanen skal indeholde en beregning over udgifterne, og økonomiforvaltningen udarbejder et katalog over mulige finansieringer. Kære venner, har I læst det rigtigt, hvad det er, der står, der står intet.

Så er Venstres forslag da lidt mere konkret, der har man dog erkendt, hvad finansieringsbehovet er, 500 mio. kr., og jeg tror, det var Jens Kjær, der sagde, at vi skulle op på 700 mio. kr.

Men hvad er det, forligsparterne skriver, hvad er det, der står, ingenting. Der står nogle fine ord, men det er ikke noget, du kan bruge til noget, det er ikke noget af hæfte det op på, der er ingen finansiering, der er ingenting, der er bare en masse fine ord. Hvordan kan man lade sig overvinde til at synes, at det er mægtigt.

Men på den anden side så må jeg sige, at man er jo nødt til at være med, altså man kan ikke stemme nej til de forslag, der ligger her. Dansk Folkeparti vil gerne stemme ja til det, men vi vil forbeholde os til hver en tid at pege på, at det forligspartierne kommer med her, det er ikke en brik værd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Det vil jeg meget gerne høre, om forligspartierne virkelig har sat sig ind i, hvad det er, de har skrevet ned her på papiret. Det er jo så fine ord, men er der noget bagved, er der virkelig den vilje, der skal til, for ellers så har vi altså ingen idrætsanlæg i løbet af få år, så er de slidt ned, og de er lukket og alt muligt. Er det det, man gerne vil?

Og man har i flere år ikke givet nogen penge. Nu sagde Klaus Hansen, at nu havde man i år i budgetforligskredsen afsat 80 mio. kr., men kære venner 80 mio. kr. det dækker hverken det ene eller det andet, det dækker et par haller, måske et par svømmehaller og ikke ret meget mere.

Så tænk lige over, om man ikke skulle stramme det forslag, der ligger her op, for at det virkelig er realistisk, fordi det kunne da være, man skulle gå ud og fortælle befolkningen, hvad det er for noget, man er kommet frem med.

Det er nogle lapperier, det er ikke noget, der er godt nok, men man kan jo nå at rette det endnu.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Konservative, Centrum Demokraterne og Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

- "At der med udgangspunkt i den Idrætspolitiske redegørelse, inden d. 1. juni 2005, udarbejdes en investeringsplan for reovering og udvikling af de københavnske idrætsanlæg
- At investeringsplanen tager sigte på at genoprette samtlige nedslidte københavnske idrætsanlæg inden for en årrække på ikke mere end 5 år, således at de bringes op i et tidssvarende niveau
- At investeringsplanen indeholder en beregning over udgifterne til reovering og udvikling af de københavnske idrætsanlæg
- At Økonomiforvaltningen udarbejder et katalog over mulige finansieringer af planen."

Venstre stillede følgende underændringsforslag til ændringsforslaget:

"Der tilføjes følgende 2 bullets fra det oprindelige medlemsforslag til forligspartiernes ændringsforslag:

- At investeringsplanens økonomiske udgangspunkt er det af KI's anslåede beløb på ca. 500 mio. kr. som udgør det økonomiske behov, såfremt såvel akut som forebyggende vedligehold skal prioriteres
- At investeringsplanen opfattes som bindende for Borgerrepræsentationens partier i forbindelse med vedtagelsen af de kommende budgetter."

V's underændringsforslag blev forkastet med 30 stemmer imod 10. 5 undlod.

For stemte: O og V.

Imod stemte: A, B, C, D og F.

Følgende undlod at stemme: Ø.

A, B, C, D og F's ændringsforslag blev vedtaget med 37 stemmer imod 0. 7 undlod.

For stemte: A, B, C, D, F, O og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

Følgende undlod at stemme: V.

Det oprindelige medlemsforslag var hermed bortfaldet.

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Venstre undlader at stemme til den såkaldte forligskreds' ændringsforslag, da det ikke forholder sig til det økonomiske behov i en investeringsplan og ikke er bindende for Borgerrepræsentationens partier. Venstre vil holde forligsparterne op på deres løfte til idrætsudøverne i København."

=====

41) BR 619/04. Medlemsforslag om at Københavns Kommune tager initiativ til, at der afholdes en større markering af 200-året for Københavns bombardement, som kulminerede under Rædselsnatten mellem d. 4 og d. 5 september 1807

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Per Bregengaard, Rikke Fog-Møller, Bente Møller og Mikkel Warming (alle Ø)):

Det foreslås:

at Københavns kommune tager initiativ til, at der afholdes en større markering af 200-året for Københavns bombardement, som kulminerede under Rædselsnatten mellem d. 4. og d. 5. september 1807,

at der tages udgangspunkt i det af Københavns Bymuseum udarbejdede oplæg,

at markeringen finansieres i form af et rammeløft til Kultur- og Fritidsudvalgets budget i årene 2006 og 2007 med henholdsvis 4,23 mio. kr. og 5,77 mio. kr.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal efter at have orienteret mig blandt de både betydende og ikkebetydende partier i denne forsamling foreslå en direkte udvalgshenvisning til Kultur- og Fritidsudvalget.

Efter forslag fra Enhedslisten blev medlemsforslaget henvist direkte til Kultur- og Fritidsudvalget.

=====

42) BR 621/04. Medlemsforslag om at beboerne på Plejehjemmene medinddrages i at formulere en rygepolitik på deres Plejehjem

(Stillet af Lise Helweg, Martin Geertsen, Søren Pind, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Annette Engell, Jesper Schou Hansen, Wallait Khan og Heidi Wang (alle V)):

Det vedtages:

at beboerne på Plejehjemmene medinddrages i at formulere en rygepolitik på deres Plejehjem at beboerne medinddrages i indretningen af deres Plejehjem til at kunne rumme både rygere og ikke rygere

at der arbejdes på fremtidigt at kunne tilbyde borgerne bolig i røgfri Plejehjem under fritvalgssordningen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. december 2004

at borgere, der modtager hjemmehjælp fortsat kan ryge i deres eget hjem.

Der var enighed om at udsætte behandlingen af medlemsforslaget til næste ordinære møde i Borgerrepræsentationen.

=====

43) Medlemsforslag om, at H:S Bestyrelsen beslutter inden jul (evt. ved skriftlig votering) ikke at gennemføre omlægningen af den psykiatriske skadestue på Amager Hospital.

Mona Heiberg (A): Jeg vil sige to ting i forbindelse med dette forslag. Det ene er, at i selve begrundelsen for medlemsforslaget står der godt nok, hvordan det skal mellemfinansieres, ved træk på 2 mio. kr. af HS' kasse i 5 år osv.

I den aftale, der er omdelt, som er underskrevet af forligsparterne, står der, vil jeg bare understrege, at pengene kommer fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og det er så de 4 mio. kr. Bare således at man ved, at der er en finansiering, som altså kommer fra det pågældende udvalg til denne sag.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi er blevet indkaldt til et ekstraordinært bestyrelsesmøde den 21. december, således at der ingen skriftlig votering sandsynligvis vil blive, og at beslutningen vil blive taget inden jul.

Jesper Schou Hansen (V): Først og fremmest vil jeg sige, at jeg er glad for, at der langt om længe er opnået enighed om at støtte den psykiatriske skadestue på Amager.

Jeg vil så blot sige, at jeg synes til gengæld, at det er en brandærgerlig proces, som vi har været igennem, for jeg synes ikke, at den tjener folkestyret særlig meget til ære. Jeg synes specielt, det er ærgerligt, at forligsparterne, som har fremsat forslaget her i dag, trods enigheden blandt alle partierne, har afvist, at Enhedslisten, Venstre og Dansk Folkeparti kan være med. Det synes jeg havde været et godt signal at sende til borgerne, nu er der nogle få partier, der ønsker at tage æren for noget, som alle var enige om, det synes jeg ikke er noget godt signal at kende.

Men jeg accepterer, at det er de spilleregler, som flertallet har ønsket at tryne mindretallet med, men jeg er glad for, at vi når til enighed, det er trods alt den psykiatriske skadestue på Amager, det gælder, og ikke vores fine fornemmelser om dem, der stiller forslagene.

Bente Møller (Ø): Altså i Enhedslisten lever vi lykkeligt uden æren. Vi har været imod besparelserne på HS i det omfang, de fik, og vi har været imod lukningen af den psykiatriske skadestue lige fra starten.

Vi har ikke armene oppe endnu, fordi Borgerrepræsentationen kan jo ikke beslutte, hvad HS-bestyrelsen skal beslutte. Borgerrepræsentationen tager stilling til HS' budget, og når Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har besluttet, hvad bidragene er i HS, så er det jo HS, der fordeler budgettet. Amagerhospitalet er et fælles hospital, man driver sammen med Københavns Amt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Så jeg er da nysgerrig efter, om Københavns Amt er taget i ed på det her, fordi ellers så skal de med ind i processen også, bare lige før I udsender pressemeddelelsen, og om Frederiksberg Kommune er taget i ed, de har i hvert fald givet udtryk for, hvis Københavns Kommune skal have lov til at udpege individuelle besparelser, som er dem imod og finansiere det, så vil de gerne vide, hvor langt de kan gå tilbage, for så er der også adskillige besparelser på Frederiksberg Hospital, som de gerne vil rette op på.

Statens repræsentanters holdning var, da dette blev drøftet, tydeligt, at de mente, at kommunalpolitikere var nogle amatører, der var ved at undergrave ledelsen på Amager Hospital ved at komme her så sent.

Jeg er sådan set ligeglad med, om vi skal kaldes amatører, eller hvad vi skal, jeg synes, det er ærgerligt, at partierne, når de har haft denne her vilje, sov i timen, dengang de burde have været vågne. Det skal ikke være Enhedslisten, der spænder ben i HS-bestyrelsen. Men lad være med at udsende pressemeddelelsen, før I har taget de andre i ed.

Mogens Lønborg (C): Ganske kort. Vi er utrolig glade for, at det lykkedes at få en løsning på dette problem ikke kun for 2005, men også for 2006, det vil sige resten af HS' levetid.

Omkring processen, som Jesper Schou Hansen jo var inde på, der vil jeg sige, at det farceagtige sådan set holdt op tirsdag aften, da der begyndte at komme realiteter ind i sagen. Jeg skal ikke trætte, tidspunktet taget i betragtning, hele forsamlingen omkring forløbet i det udvalg, som intet har at gøre med sagen, men som har pustet sig op til, at her er der enighed, nu skal I høre, og tingene er reddet, og pressemeddelelse er sendt ud osv. Det har været farceagtigt.

Jeg håber ikke, jeg håber ikke, at det er en proces, som vi ser en anden gang, fordi det er lidt pinligt.

Når så nogle ikke ønsker at blive spændt for den vogn, at man så bliver hængt ud for ikke at ville hjælpe HS offentligt i medierne og i pressemeddelelser og alt muligt andet, det gør bare kun farcen det større.

Men jeg håber, det er et afsluttet kapitel, og at vi så trods alt kan glæde os alle sammen over, at der er fundet en løsning.

Med hensyn til det, at det er budgetpartierne, der vil jeg kun til Jesper Schou Hansen sige, at det kun vel næppe være anderledes, al den stund at det er en 2005-budgetsag, vi skulle knappe et budget op så at sige og finde den enighed. Hvis ikke vi i budgetpartierne var mødtes tirsdag aften, så var sagen sådan set faldet på gulvet, Jesper Schou Hansen, fordi så var man nået frem til fagmødet onsdag og havde der forhåbentlig klart kunnet se, at man var ude af en blindgyde, for der var ikke mulighed for at behandle denne sag i FAU, og det havde embedsværket også i mellemtiden klargjort, så enhver tvivl omkring det spørgsmål var fejlet til side. Så var sagen standset der.

Nu fandt budgetpartierne så, som man nu gør, når man har en aftale om budgettet, penge, men det er jo ikke sådan, at de partier, som ikke er med i budgetaftalen, ikke kan være med her. Jeg vil da gerne sige, at jeg synes, vi alle skal markere, at vi står sammen omkring denne løsning, og at de partier, altså forudsat at alle partier stemmer for, det er da kun glædeligt, at vi kan få en løsning på det her i fuldkommen enighed her i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal såmænd blot henlede forsamlingens opmærksomhed på, at dette udvalg da ikke har nogen kompetence på det område, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er dem, der lægger budget til denne 2 gange 2 mio. kr.s finansiering af den fortsatte drift af skadestuen. Så man kan selvfølgelig mene om udvalget, hvad man har lyst til, men det er trods alt der, pengene er fundet.

Så har Mogens Lønborg altså ikke ret omkring det tekniske. Det vil sagtens være muligt for alle partier at have stillet forslag i Borgerrepræsentationen om en sådan sag. Det kunne man have gjort, uagtet hvem det er der har lavet budgetforlig.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

=====

Punkterne 44-55 (BR 578/04 – BR 585/04, BR 638/04, BR 639/04, BR 641/04, BR 642/04 blev behandlet under ét.

=====

44) 578/04. Rokering i udvalg

Godkendelse af at Lars Engberg (A) udtræder af bestyrelsen for Nationalforeningen til bekæmpelse af lungesygdomme samt godkendelse af, at Johannes Nymark (A) indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

45) BR 579/04. Meddelelse om valg

Meddelelse om, at Kim Christensen (A) indtræder i Den Kommunale Momsfond i stedet for Jens Kramer Mikkelsen (A). Borgerrepræsentationen har i mødet den 28. oktober 2004 godkendt, at Jens Kramer Mikkelsen blev fritaget for hvervet, samt at den ledige plads besættes af den store valggruppe i tilfælde, hvor der er tale om flertalsvalg, jf. BR 499/04.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

46) BR 580/04. Indstilling om valg

Godkendelse af, at Winnie Berndtson (A) indstilles til nyt medlem af Fordelingsnævnet vedr. den kommunale andel af selskabsskatten. Borgerrepræsentationen har i mødet den 28. oktober 2004 godkendt, at Jens Kramer Mikkelsen (A) blev fritaget for hvervet, samt at den ledige plads besættes af den store valggruppe i tilfælde, hvor der er tale om flertalsvalg, jf. BR 499/04.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**47) BR 581/04. Meddelelse om valg**

Meddelelse om, at Winnie Berndtson (A) indtræder i Kontaktudvalget mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Københavns Amtskommune og FKKA i stedet for Jens Kramer Mikkelsen (A). Borgerrepræsentationen har i mødet den 28. oktober 2004 godkendt, at Jens Kramer Mikkelsen (A) blev fritaget for hvervet, samt at den ledige plads besættes af den store valggruppe i tilfælde, hvor der er tale om flertalsvalg, jf. BR 499/04.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**48) BR 582/04. Meddelelse om valg**

Meddelelse om, at Taner Yilmaz A) indtræder i bestyrelsen for Lærernes Pension A/S og bestyrelsen for LPA Holding A/S (Holdingselskabet for lærernes pension) i stedet for Jens Kramer Mikkelsen (A). Borgerrepræsentationen har i mødet den 28. oktober 2004 godkendt, at Jens Kramer Mikkelsen (A) blev fritaget for hvervet, samt at den ledige plads besættes af den store valggruppe i tilfælde, hvor der er tale om flertalsvalg, jf. BR 499/04.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**49) BR 583/04. Røkering i udvalg**

Godkendelse af, at Mona Heiberg (A) udtræder af styregruppen for Copenhagen Eventures, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Hamid El Mousti (A) indtræder som nyt medlem af styregruppen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**50) BR 585/04. Røkering i udvalg**

Godkendelse af, at Thor Buch Grønlykke (A) udtræder af EU's Regionale Sociale Fondsudvalg samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Hamid El Mousti (A) indtræder i udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

51) BR 584/04. Røking i udvalg

Godkendelse af, at Thor Buch Grønlykke (A) udtræder af Det Rådgivende Integrationsudvalg, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Taner Yilmaz (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**52) BR 638/04. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Hanne Nielsen (A) er indtrådt som midlertidigt medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget i forbindelse med Anna Saakwas (A) fravær i perioden fra den 1. december 2004 til den 7. februar 2005.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====**53) BR 639/04. Røking i udvalg**

Godkendelse af, at Mona Heiberg (A) udtræder som stedfortræder i HUR, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Klaus Hansen (A) indtræder som ny stedfortræder for Mona Heiberg (A).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**54) BR 641/04. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse om at Kenneth Lambrecht (O) indtræder som midlertidigt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i forbindelse med Gunhild Legaards fravær i perioden fra den 11. december 2004 til den 11. januar 2005.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====**55) BR 642/04. Røking i udvalg**

Godkendelse af at Jens Kramer Mikkelsen (A) udtræder af bestyrelsen for Københavns Havn A/S, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Lars Engberg (A) indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 9. december 2004

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Dørene blev lukket kl. 00.35

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

56) BR 605/04. Salg af areal
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
57) BR 610/04. Genåbning af skole
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen - som anbefalet af Økonomiudvalget - blev godkendt uden afstemning.

=====
58) BR 602/04. Indgåelse af lejekontrakt
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen - som anbefalet af Økonomiudvalget - blev godkendt uden afstemning.

=====
59) BR 589/04. Overdragelse af bygning
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
60) BR 624/04. Fornyet aftale med KE Tele om drift af COMNET samt ny aftale med KE Tele om dispositionsret i 25 år til fiberinfrastruktur
(Økonomiudvalget)

Et ændringsforslag fra Enhedslisten blev forkastet med 27 stemmer imod 16. 1 undlod. For stemte: F, O og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. december 2004**

Imod stemte: 12 medlemmer af A med undtagelse af 1 medlem (Winnie Berndtson), B, C, D og V.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Winnie Berndtson).

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

61) BR 625/04. Tilvejebringelse af kapacitet
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

62) BR 630/04. Ejendomssag
(Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

63) BR 629/04. Børneplanen
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Et ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

Den kasse-mæssige dækning vil blive anvist på kontonummer 5.14.3.

=====

64) BR 632/04. Flytning af børnehave
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

65) BR 633/04. Salg
(Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O og V.

Imod stemte: Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 9. december 2004

Mødet sluttede kl. 01.12